

FORUM

SZKOLENIOWE

POLICYJNE FORUM SZKOLENIOWE 1/2014

s. 4

➤ Pierwszy Komendant Szkoły Policji w Katowicach
dr Tadeusz Wojtuszek
o pierwszych chwilach nowej szkoły

s. 57

➤ Policjant, pisarz, skoczek spadochronowy...
Aleksander Sowa
o pisaniu w locie

Słowo wstępne

Drodzy czytelnicy.

Minęło właśnie 15 lat od chwili, gdy na mocy Zarządzenia nr 1 Komendanta Głównego Policji z dnia 6 stycznia 1999 r. została utworzona Szkoła Policji w Katowicach.

Finalnie decyzja o umiejscowieniu tego typu jednostki w Katowicach zapadła dzięki staraniom władz administracyjnych oraz samorządowych, poparciu kierownictwa służbowego policji z województwa śląskiego oraz przychylności Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji, a także Komendy Głównej Policji.

Do celów utworzenia najmłodszej policyjnej jed-

nostki szkoleniowej o zasięgu ogólnopolskim idealnie nadawał się kompleks budynków, w którym szkolenia organizował ówczesny Ośrodek Szkolenia Policji i gdzie mieściła się siedziba OPP, znajdujący się w katowickiej dzielnicy Piotrowice.

Od początku swojego istnienia głównym kierunkiem działalności Szkoły było i jest kształcenie policjantów pionu prewencji, pełniących służbę m.in. w specyficznych warunkach dużych aglomeracji miejskich. Prowadzone są różnorodne zajęcia obejmujące szeroki zakres zagadnień związanych ze służbą policyjną. W trakcie nauczania bardzo duży nacisk kładziony jest na wszelkie aspekty związane z etyką zawodową oraz z poszanowaniem praw człowieka. Przekazywana jest wiedza z zakresu służby kryminalnej i znajomości zagadnień prawa. Realizowane są zajęcia w zakresie zapewnienia bezpieczeństwa i porządku publicznego oraz podejmowania interwencji policyjnych. Ważny aspekt stanowi kształtowanie umiejętności pełnienia służby na drogach oraz służby patrolowej, obchodowej i konwojowej. Słuchacze nabywają umiejętności związane z obsługą systemów teleinformatycznych i łączności, udzielaniem pierwszej pomocy. Rozwijane są też oczywiście umiejętności praktyczne słuchaczy. Podczas zajęć policjanci poznają tajniki stosowania środków przymusu bezpośredniego i broni palnej, a także taktyki i technik interwencji oraz taktyki działań zespołowych. Pracują nad techniką strzelecką oraz rozwijają sprawność fizyczną.

Właściwie do 2007 roku Szkoła skupiała się na szkoleniu zawodowym podstawowym oraz kursach doskonalących dla policjantów pionu prewencji. Od 2008 znacznie rozszerzono ofertę kursów specjalistycznych.

W pierwszych latach funkcjonowania szkoły liczba szkolonych wzrastała stopniowo od 200 do 500 osób. W minionym 15-leciu, wraz z rozbudową bazy kwaterunkowej i rozwojem infrastruktury, liczba ta urosła do 740 słuchaczy dziennie, przebywających na różnego rodzaju szkoleniach i kursach.

W celu ciągłego podnoszenia jakości nauczania w ostatnim 15-leciu rozwijała się również baza dydaktyczna i lokalowa Szkoły. Od 1999 r., kiedy to przejęliśmy budynki po byłym OPP Szkoła nasza ciągle się rozwija i oddawane są do użytku nowe obiekty. Wystarczy wspomnieć tutaj o otwarciu:

- w 2002 r. – Sali Symulacyjnej, w której odbywają się do dzisiaj zajęcia praktyczne z interwencji,
- w roku 2007 – Wielofunkcyjnego Centrum Symulacji zwanego Miasteczkiem Symulacyjnym. Jest to jedno z najnowocześniejszych tego typu centrów symulacji w Polsce, a nawet w Europie. Umożliwia ono przeprowadzanie zajęć w warunkach zbliżonych do rzeczywistych. Symulowane są zdarzenia poważne jak np. napady na bank lub kantor czy zwykłe, codzienne interwencje policyjne. Podejmowane następnie działania ćwiczących policjantów można nagrywać i analizować, po czym wielokrotnie powtarzać w celu eliminowania ujawnionych w toku zajęć błędów,
- w 2010 r. – nowego akademika nr 6 oraz zmodernizowanej stołówki.

Poza tym wymienić należy również inne ważne obiekty infrastruktury, jak np.: sale do symulacji zajęć z dyżurnymi tzw. komisariaty szkoleniowe, sale informatyczne, salę do zajęć z OIN, sale gimnastyczne i boisko wielofunkcyjne, tor przeszkód, salę do zajęć z pierwszej pomocy przedmedycznej czy też doskonale wyposażoną strzelnicę.

Jednocześnie z myślą o tegorocznym jubileuszu 15-lecia, a także mając na względzie, jak istotna dla procesu kształcenia jest znajomość historii, w dniu 22 stycznia 2013 r. w szkole otwarta została sala tradycji Szkoły Policji w Katowicach.

Oprócz naszej historii dbamy o teraźniejszość, a szczególnie o dobre kontakty ze społeczeństwem. Świadczyć o tym może organizowane co roku od 15 lat nasze sztandarowe już przedsięwzięcie czyli „Dzień Otwarty” Szkoły Policji w Katowicach. Znalazł on już swoje stałe miejsce w kalendarzu najbardziej popularnych imprez organizowanych w naszym regionie. W ubiegłym roku wzięły w nim udział również inne służby mundurowe, w tym: wojsko, straż pożarna, Straż Graniczna oraz po raz pierwszy Służba Więzienna, Inspekcja Transportu Drogowego i Służba Celna. W sumie przybyło do nas niemal 4 000 młodych ludzi. Włączamy się również w wiele działań profilaktycznych, gdyż uważamy, że postawę prospołeczną należy kształtować wśród słuchaczy już od początku ich służby.

Każdego roku coraz wyraźniej widzimy, że integracja z Unią Europejską przynosi nowe perspektywy i możliwości współpracy Szkoły Policji w Katowicach ze szkołami innych krajów europejskich. Warto tutaj wymienić kraje, z którymi współpracujemy aktualnie, czyli Czechy, Słowację, Niemcy, Rumunię, Serbię, Węgry czy Portugalię. Każdego roku staramy się utrzymywać z nimi kontakty w ramach różnego rodzaju warsztatów czy konferencji oraz uczestniczymy w projektach finansowanych ze środków unijnych.

Warto tutaj wspomnieć o organizowanych corocznie od 2009 roku przez naszą Szkołę, często jako jedyną jednostką w Polsce, kursów pod auspicjami Europejskiego Kolegium Policyjnego CEPOL.

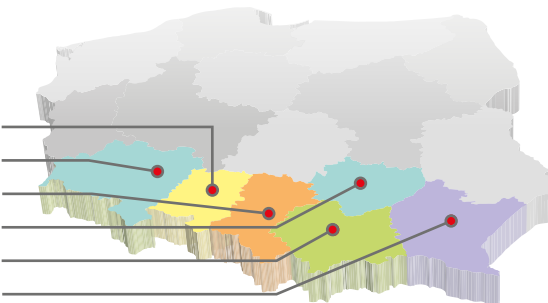
Zapraszam do poznania w skrócie historii i teraźniejszości naszej Szkoły w obecnym wydaniu „Policyjnego Forum Szkoleniowego”, a także do lektury artykułów z innych działów tematycznych czasopisma.

insp. Jarosław Kaleta
Komendant Szkoły Policji w Katowicach

W numerze...

Materiały prezentują:

Komenda Wojewódzka Policji w Opolu
 Komenda Wojewódzka Policji we Wrocławiu
 Komenda Wojewódzka Policji w Katowicach
 Komenda Wojewódzka Policji w Kielcach
 Komenda Wojewódzka Policji w Krakowie
 Komenda Wojewódzka Policji w Rzeszowie

15-LECIE SZKOŁY POLICJI W KATOWICACH

5 Najważniejsze wydarzenia 15-lecia – skrót kalendarium

7 Komendanci Szkoły Policji w Katowicach

8 Trudna droga do wielkiego sukcesu

Wywiad z pierwszym komendantem Szkoły Policji w Katowicach – drem Tadeuszem Wojtuszekiem

10 Działalność szkoleniowa i dydaktyczna

13 Współpraca międzynarodowa

14 Koło naukowe „Paragraf”
Koło ruchu drogowego

16 Zakład Wyszkożenia Specjalnego

20 W służbie potrzebującym – działalność prospołeczna

23 The Cops – historia prawdziwa

WYDARZENIA

24 Informacje z regionu
Katowice, Kielce, Kraków, Opole, Rzeszów, Wrocław

PREWENCJA

28 Pomaluj mój świat

31 Jak to jest z bezpieczeństwem imprez masowych?

34 Zatrzymanie sprawcy przemocy w rodzinie

TECHNIKA

36 Elementy strzelectwa sportowego na podstawowym etapie szkolenia policjantów, cz. 1.

KRYMINALISTYKA

39 Oględziny nielegalnych laboratoriów narkotykowych

SZKOLENIE

43 Policyjny słownik polsko-czesko-słowacko-angielski

44 Systemy szkolenia policyjnego Belgii, Węgier i Rumunii

HISTORIA

48 Odznaka pamiątkowa dziesięciolecia Policji Górnośląska 1920-1930

PO GODZINACH

52 Mały budżet – duża niezależność
Wywiad z Krzysztofem Palińskim, SP Katowice

54 Artyści w niebieskich mundurach
podinsp. Krzysztof Szala, KWP Katowice

57 Pisanie w locie

Wywiad z post. Aleksandrem Sową, SPPP Opole

BIBLIOTEČKA

59 Nowości wydawnicze
Szkoła Policji w Katowicach

Policyjne
Forum Szkoleniowe
1/2014 (Nr 2, rok II)

WYDAWCA:

Szkoła Policji
w Katowicach

ul. gen. Jankego 276
40-684 Katowice
tel. sekr.: 32 6069 304
centrala: 32 6069 255
www.katowice.szkolapolicji.gov.pl

Redaktor naczelny:

insp. Anna Rosóť
– Zastępcza Komendanta Szkoły
Policji w Katowicach

Rada programowa:

Przewodniczący:
insp. dr Tomasz Miłkowski
– Zastępcza Komendanta Szkoły
Policji w Katowicach

Członkowie:

insp. Jarosław Kaleta
– Komendant Szkoły Policji
w Katowicach

nadinsp. Krzysztof Jarosz
– Śląski Komendant Wojewódzki
Policji

nadinsp. Marek Dąbek
– Małopolski Komendant
Wojewódzki Policji

nadinsp. Zdzisław Stopczyk
– Podkarpacki Komendant
Wojewódzki Policji

insp. Wojciech Ołdyński
– Dolnośląski Komendant
Wojewódzki Policji

insp. Jarosław Szymczyk
– Świętokrzyski Komendant
Wojewódzki Policji

insp. Irena Doroszkiewicz
– Opolski Komendant Wojewódzki
Policji

Sekretarz redakcji:

mt. insp. Barbara Orzeť
– Naczelnik Wydziału Prezydenalnego
Szkoły Policji w Katowicach

Redaktor wydania:

Paweł Mięsiak
(korekta, redakcja, projekt graficzny,
skład i przygotowanie do druku)

Druk:

Centrum Usług Drukarskich,
Ruda Śląska

Redakcja zastrzega sobie prawo do skracania i redagowania tekstów. Zdjęcia i grafiki wykorzystane w publikacji jako ilustracje i tła pochodzą z archiwów szkoły lub bezpłatnych serwisów fotograficznych.

Oddano do druku w lipcu 2014 r.

Czasopismo bezpłatne

Najważniejsze wydarzenia 15-lecia

1999

8 lutego
Uroczyste otwarcie Szkoły

1999

26 lutego
Zakończenie pierwszego kursu podstawowego

1999

6 lipca
Zakończenie pierwszego kursu aspirantów

2000

21 lipca
Pierwszy Dzień Otwarty

2000

2 sierpnia
Pierwsza akcja krwiodawstwa

2002

9-15 września
Wizyta delegacji amerykańskich policjantów

2003

27 maja
Pierwszy wiosenny bieg przełajowy

2003

23-24 października
I Finał Zawodów „Dzielnicy Roku”

2004

3 maja
Ceremonia wręczenia sztandaru

2007

3 października
Otwarcie Wielofunkcyjnego Centrum Symulacji

2009

19 lutego
Uroczyste obchody 10-lecia Szkoły

2009

16-20 marca
Pierwszy kurs CEPOL

2011

1 czerwca
Odświeżenie tablicy honorującej działalność związkowo-reformatorską służb milicyjnych

2012

4 kwietnia
Posadzenie Dębów Pamięci i odświeżenia tablicy czci policjantów zamordowanych przez NKWD

2013

22 stycznia
Otwarcie sali tradycji i uhonorowanie Szkoły „Odznaką Honorową za zasługi dla Województwa Śląskiego”

2014

22 stycznia
Nadanie Odznaki Honorowej Polskiego Czerwonego Krzyża IV stopnia

Komendanci Szkoły Policji w Katowicach

Tadeusz Wojtuszek
1999-2001

Janusz Olszewski
p.o. Komendanta
2001-2002

Marek Zawartka
2002-2006

**Arkadiusz
Brzozowski**
2006-2008

Roman Stawicki
2008-2009

Jarosław Kaleta
2010 do nadal

Trudna droga do wielkiego sukcesu

O początkach Szkoły Policji w Katowicach opowiada pierwszy komendant – dr Tadeusz Wojtuszek

Wywiad przeprowadził:
mł. insp. Jacek Słobosz

KIEROWNIK ZAKŁADU SŁUŻBY KRYMINALNEJ
SZKOŁY POLICJI W KATOWICACH

– Utworzenie nowej szkoły policyjnej w Polsce to bardzo ważna decyzja. Czy mógłby Pan Komendant przedstawić w skrócie sytuację, jaka wiązała się z powołaniem jej do istnienia właśnie w Katowicach?

– Aż trudno uwierzyć, że minęło już 15 lat od utworzenia Szkoły Policji w Katowicach. O historii jej powstania wiele już pisano. Z okazji kolejnej rocznicy może warto wspomnieć o kilku istotnych faktach, które przesądziły o jej istnieniu.

Pomysł utworzenia Szkoły Policji w Katowicach zrodził się na początku lat 90. Starania o utworzenie takiej szkoły czynił też Kraków, trudno więc w kilku zdaniach oddać złożoność sytuacji tamtego okresu. Uzasadnień tej jakże trudnej i odpowiedzialnej decyzji było wiele.

Teren szkoły wymagał gruntownego i szybkiego remontu

Przede wszystkim usytuowanie na obszarze centralnym i północnym kraju istniejących już szkół policyjnych, stosunkowo długie oczekiwanie policjantów na możliwość podnoszenia swoich kwalifikacji, wielość ośrodków akademickich w regionie śląskim oraz bardzo istotne przesłanki natury społecznej i ekonomicznej. To chyba najważniejsze spośród argumentów, jakie były poruszane w wielu rozmowach na szczeblu centralnym, w których miałem przyjemność uczestniczyć.

– Na tę decyzję na pewno wpłynęło również wiele innych czynników...

– Należy podkreślić, że była duża wola polityczna utworzenia szkoły w Katowicach. Wspomnieć należy

Pierwsze chwile w gabinecie komendanta

o staraniach ówczesnego Wojewody Śląskiego Marka Kempkiego, Komendanta Wojewódzkiego Policji w Katowicach insp. Mieczysława Kluka wspieranych przez Komendanta Głównego Policji nadinsp. Jana Michnę. To jedna ze stron tego jakże znaczącego sukcesu. Druga to konieczność zbudowania w dynamicznym tempie szkoły na miarę XXI wieku pod względem dydaktycznym i logistycznym.

- I to właśnie Pana wybrano do utworzenia struktury nowej szkoły...

- Kiedy na utworzenie szkoły wyraził zgodę Wicepremier, Minister Spraw Wewnętrznych Janusz Tomaszewski zostałem zaproszony przez Komendanta Głównego Policji nadinsp. Jana Michnę na rozmowę w tej sprawie. W spotkaniu uczestniczył również Zastępca Komendanta Głównego Policji insp. Ireneusz Wachowski. Wówczas zaproponowano mi stanowisko pełnomocnika Komendanta Głównego Policji do utworzenia Szkoły Policji w Katowicach.

Począwszy od 17 września 1998 roku już jako pełnomocnik rozpocząłem wykonywać prace koncepcyjno-analityczne oraz organizacyjno-programowe. Zdawałem sobie sprawę, że fundamentem tej szkoły od początku jej tworzenia aż do jej powstania będzie odpowiednio dobrany zespół ludzi. Byłem przekonany, że wpływ na poziom realizacji mojej filozofii tworzenia i rozwoju tej szkoły będą mieli ludzie, z którymi realizował będę najważniejsze etapy składające się na całość procesu jej budowy, a w fazie rozwoju, to oni decydować będą o jego poziomie i przyszłości.

- Kto stanowił wówczas fundament kadry dydaktycznej?

- Warto tu wspomnieć kilka nazwisk policjantów, o których historia nie powinna zapomnieć. Mam tu na uwadze insp. Krzysztofa Haurę, mł. insp. Zdzisława Maciąga, mł. insp. Jacka Słobosza, nadkom. Piotra Koziółka, asp. sztab. Małgorzatę Kyrzcz oraz obecnego Komendanta Szkoły insp. Jarosława Kaletę. Tworzyli oni zespół ludzi realizujących poniekąd najważniejszy, początkowy etap tworzenia.

W karty historii tego procesu wpisuje się jeszcze wiele innych nazwisk, ale nie sposób jest wszystkich wymienić.

Zakończenie pierwszego kursu aspiranckiego

To policjanci zatrudnieni jako jedni z pierwszych nadawali szkole kształt, pokonując nierzadko niewyobrażalne trudności. Oni też po piętnastu latach istnienia tworzą nadal jej wymiar i podstawy struktury. Żywą ilustracją tych faktów są zachowane w szkole dokumenty i albumy dające możliwość oceny ich osiągnięć.

- I w końcu przyszła ta chwila, w której został Pan pierwszym Komendantem Szkoły Policji w Katowicach...

- Po zakończeniu podstawowych prac jako pełnomocnik, dających możliwość uruchomienia szkoły, w dniu 6 stycznia 1999 roku Zarządzeniem Komendanta Głównego nadinsp. Jana Michny utworzono Szkołę Policji w Katowicach, w której miałem pełnić funkcję komendanta.

Na początkowe sukcesy na pewno składała się też niespotykana życzliwość władz miasta Katowic, Pana Prezydenta Piotra Uszoka oraz władz akademickich Uniwersytetu Śląskiego. To dzięki ich przychylności tu, w Szkole Policji w Katowicach, realizowano studia magisterskie przeznaczone dla oficerów – absolwentów Wyższej Szkoły Policji w Szczytnie. Wyrazy uznania kierują też do wielu instytucji i organizacji regionu śląskiego wspierających proces powstania, późniejszego funkcjonowania i dalszego rozwoju szkoły.

- Jak wspomina Pan ten okres spędzony w Szkole?

- Patrząc na szkołę po 15 latach z perspektywy funkcji pierwszego komendanta i współtwórcy jej powstania, mogę powiedzieć, że jest ona ogromnym sukcesem polskiej Policji i osób ją tworzących. Bardzo się cieszę, że nadal kontynuowana jest przez moich następców wizja szkoły otwartej, nowoczesnej, o wysokim poziomie kształcenia. Gratuluję im osiągnięć w zakresie dynamicznego rozwoju szkoły, jej pozycji w kraju i regionie.

Pomimo piastowania później wielu stanowisk, między innymi Dyrektora Biura Prewencji Komendy Głównej Policji, prorektora, rektora wyższej uczelni, okres pracy w Szkole Policji w Katowicach wspominam w sposób szczególny. Uważam, że był on dla mnie ważnym etapem pracy zawodowej i osobistym sukcesem.

- Dziękuję za rozmowę.

Konferencja prasowa w pierwszą rocznicę powstania szkoły

Działalność szkoleniowa i dydaktyczna

Dorota Madej

WYDZIAŁ METODYKI
I ORGANIZACJI SZKOLENIA
SZKOŁY POLICJI W KATOWICACH

Jednym z głównych kierunków działalności Szkoły Policji w Katowicach w momencie jej powstania było przygotowanie wyspecjalizowanej kadry do wykonywania zadań Policji poprzez kształcenie i rozwijanie kwalifikacji zawodowych policjantów służby prewencyjnej na kursach. W dalszej kolejności Szkoła miała realizować zadania w zakresie szkolenia podstawowego policjantów przyjętych do służby w jednostkach Policji funkcjonujących na obszarze województwa śląskiego.

KURSY SPECJALISTYCZNE I INNE PRZEDSIĘWZIĘCIA SZKOLENIOWE

Od początku istnienia Szkoły prowadzono szkolenia w ramach doskonalenia zawodowego. W 1999 roku był to wyłącznie kurs doskonalący dla dzielnicowych, ale już w 2000 roku

wprowadzono także doskonalenie zawodowe dla policjantów dyżurnych, a także liczne szkolenia informatyczne (m.in. dla kadry kierowniczej Śląskiej Komendy Wojewódzkiej Policji w Katowicach).

W kolejnych latach działalność szkoleniowa była poszerzana o kursy specjalistyczne, a także szkolenia prowadzone w ramach doskonalenia zawodowego, m.in. dla kierowników i referentów ogniw patrolowo-interwencyjnych, dla policjantów Policji Sądowej i ogniw konwojowo-ochronnych, dla policjantów realizujących problematykę prewencji kryminalnej, dla opiekunów realizujących zadania związane z adaptacją zawodową policjantów w okresie służby przygotowawczej.

Ponadto prowadzone były także kursy dla organizatorów lokalnego doskonalenia zawodowego w Poli-

cji (od 2002 roku), z zakresu podstaw posługiwania się systemem KSIP i policyjną pocztą elektroniczną (od 2003 roku), z zakresu zadań, form i sposobów udzielania informacji prasowym przedstawicielom środków masowego przekazu (od 2004 roku) oraz dla policjantów służby kryminalnej i śledczej z zakresu taktyki i technik przesłuchań (od 2005 roku).

Ponadto w latach 2000-2006 zgodnie z obowiązującymi w tym okresie przepisami Szkoła Policji w Katowicach otrzymała do realizacji przeprowadzanie egzaminów na stopień podoficera i aspiranta Policji (wykres 1).

W 2007 roku rozpoczęto realizację doskonalenia zawodowego z zakresu taktyki i technik interwencji oraz posługiwania się pałąką typu TONFA oraz w zakresie uzyskania kwalifi-

kacji wymaganych do udzielania pomocy przedmedycznej w warunkach specjalnych.

Rok 2008 przyniósł kolejne zmiany wynikające z konieczności realizacji potrzeb szkoleniowych jednostek terenowych Policji. W ramach kursów specjalistycznych wprowadzone zostały w szerszym wymiarze kursy z zakresu prawa, m.in. dla rzeczników dyscyplinarnych, dla policjantów pełniących funkcję oskarżyciela publicznego, dla policjantów realizujących czynności w postępowaniu administracyjnym.

Obecnie wychodząc naprzeciw zmieniającym się potrzebom w przygotowaniu policjantów jednostek terenowych Policji, Szkoła Policji w Katowicach realizuje kursy specjalistyczne z zakresu zapobiegania przestępstwom z wykorzystaniem środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej i ich zwalczania, zapobiegania przestępstwom związanym z podatkami pośrednimi i ich zwalczania, ruchu drogowego – część ogólna, ujawniania, zabezpieczania mienia podlegającego zajęciu w postępowaniu przygotowawczym, konwojowania osób, posługiwania się przedmiotami przeznaczonymi do obezwładniania osób za pomocą energii elektrycznej.

SZKOLENIE ZAWODOWE PODSTAWOWE

W początkowym okresie działalności Szkoły Policji w Katowicach prowadzono szkolenia mające charakter ogólnopolicyjny, przygotowujący policjantów do wykonywania zadań służbowych na poziomie podstawowym. Dodatkowo prowadzone były szkolenia uzupełniające dla policjantów służby prewencyjnej po kursie podstawowym. Od 2003 roku nastąpiły w tym zakresie zmiany i szkolenie podstawowe zaczęto realizować w części ogólnopolicyjnej oraz jako część profilowaną prewencyjną.

Rok 2005 przyniósł kolejne zmiany i szkolenia podstawowe zostały podzielone na dwa obszary – szkolenia zawodowe podstawowe i szkolenia zawodowe podstawowe dla policjantów przyjętych po służbie kandydackiej.

Od 2011 roku w Szkole Policji w Katowicach powierzono dodatkowo do realizacji szkolenie zawodowe podstawowe dla policjantów, absolwentów wybranych kierunków studiów oraz osób, które zaliczą z wynikiem pozytywnym test wiedzy obejmujący treści kształcenia wybrane ze szkolenia zawodowego podstawowego policjantów.

Statystyczne zestawienie uczestników szkoleń zawodowych podstawowych i kursów specjalistycznych (w tym doskonalenia zawodowego) prezentuje wykres 2.

Program szkolenia podstawowego, uwzględniając zmieniające się potrzeby w zakresie kształcenia nowoprzyjętych policjantów, podlegał ciągłym modyfikacjom zarówno jeśli chodzi o zawartość merytoryczną, jak również czas jego realizacji. Program skonstruowany jest tak, aby przygotować policjanta (teoretycznie i praktycznie), do pełnienia służby prewencyjnej w komórkach organizacyjnych patroloво-interwencyjnych i oddziałach prewencji Policji. Zgodnie z założeniami programowymi po ukończeniu szkolenia w chwili obecnej absolwent będzie potrafił realizować zadania w zakresie:

- 1) ustalenia okoliczności zdarzeń i zabezpieczenia ich miejsca;
- 2) zapewnienia bezpieczeństwa i porządku publicznego w miejscu pełnienia służby oraz podejmowania interwencji;
- 3) poszukiwania osób i rzeczy oraz ujawniania sprawców przestępstw w ramach wybranych czynności operacyjno-rozpoznawczych i administracyjno-porządkowych;
- 4) służby w konwojach i pomieszczeniach dla osób zatrzymanych;
- 5) podejmowania czynności wobec uczestników ruchu drogowego;
- 6) wykonywania czynności w sprawach o wykroczenia;
- 7) przeciwdziałania zjawiskom kryminogennym;

- 8) udziału w działaniach związanych z przywracaniem zbiorowo naruszonego porządku publicznego;
- 9) posługiwania się bronią palną;
- 10) taktyki i technik interwencji.

KADRA DYDAKTYCZNA

W chwili utworzenia Szkoły jej stan etatowy został ustalony na 75 etatów policyjnych i 34 etaty pracowników cywilnych. W trakcie pierwszego roku działalności Szkoły trzykrotnie modyfikowano ten stan, zwiększając do 84 etaty policyjne, z czego na dzień 31 grudnia 1999 roku kadram dydaktyczną stanowiły 53 osoby (w tym 5 kierowników komórek dydaktycznych). Wraz z rozszerzeniem możliwości szkoleniowych (m.in. poprzez zwiększanie liczby sal dydaktycznych i miejsc kwaterunkowych), systematycznie zwiększała się również liczebność kadry dydaktycznej, osiągając poziom 72-73 osób w latach 2004-2006. Kolejne dwa lata przyniosły dalsze zwiększenie zatrudnienia kadry dydaktycznej, do 82 nauczycieli policyjnych w 2008 roku.

Podjęte w 2009 roku działania oszczędnościowe w obszarze wszystkich szkół policyjnych, spowodowały przesunięcia wielu etatów policyjnych do jednostek terenowych Policji, pozostawiając stan personalny komórek dydaktycznych Szkoły Policji w Katowicach na poziomie 66 osób. Od 2011 roku, w związku ze zwiększeniem bazy kwaterunkowej Szkoły o 140 miejsc, następowała jednak ponowna odbudowa kadry Szkoły, do poziomu 85 osób na koniec 2013 roku.

DOBÓR DO POLICJI

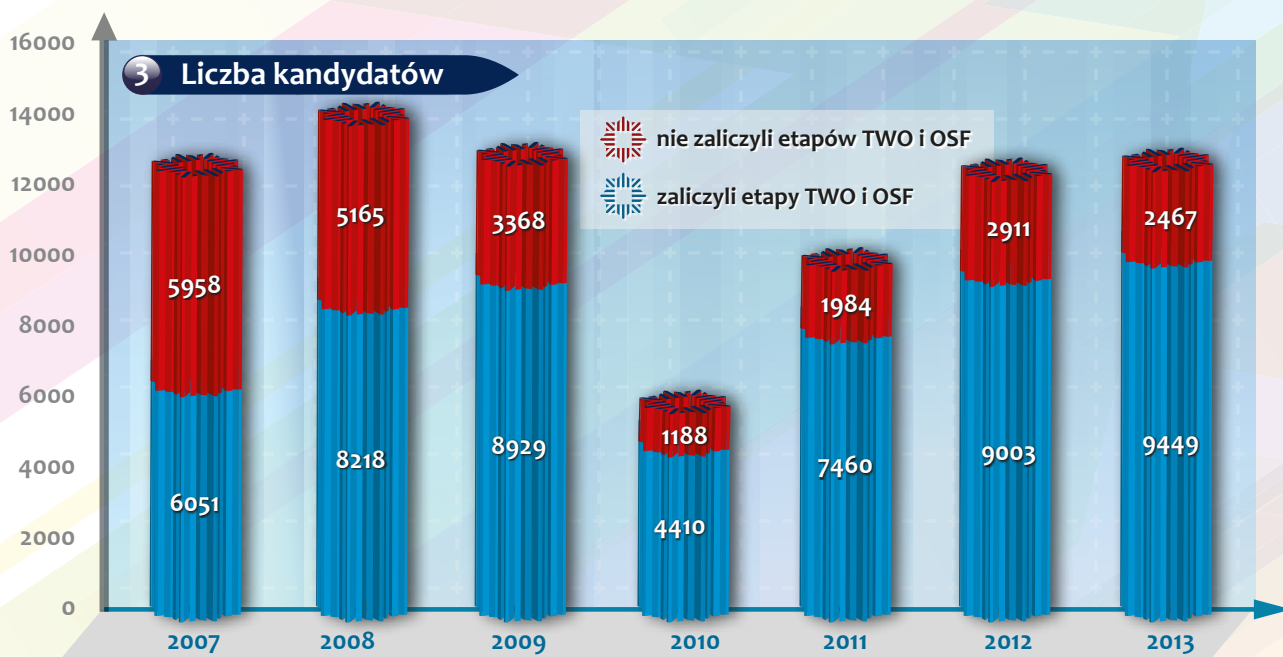
Szkoła Policji w Katowicach poza działalnością szkoleniową od 2005 roku, w dni wolne od zajęć szkoleniowych, przeprowadza także test wiedzy i test sprawności fizycznej w ramach postępowania kwalifikacyjnego dla kandydatów do służby w Policji.

Od chwili powierzenia Szkole Policji w Katowicach wymienionych etapów postępowania przepisy, a tym samym zasady dotyczące prowadzenia postępowania kwalifikacyjnego, ulegały kilkakrotnym zmianom. W chwili obecnej odbywa się ono na podstawie rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 18 kwietnia 2012 r. w sprawie postępowania kwalifikacyjnego w stosunku do kandydatów ubiegających się o przyjęcie do służby w Policji (Dz. U. z 2012 r., poz.432, z późn. zm.).

Od 2007 roku kadra Szkoły zrealizowała w sumie 522 postępowania obejmujące test wiedzy i test sprawności fizycznej (w roku 2005 i 2006 nie prowadzono statystyk dot. liczby kandydatów kierowanych na dobór). Statystyczne zestawienie kandydatów biorących udział w etapach szkolnych postępowania kwalifikacyjnego przedstawia wykres 3.

Z zestawienia wynika, iż poza latami 2010-2011 do postępowania kwalifikacyjnego przystępowało rocznie ponad 11 tys. kandydatów, co powodowało konieczność jego realizacji w niemal każdy weekend. Aby sprostać temu wyzwaniu należało przeorganizować zadania pracowników, przede wszystkim Wydziału Metodyki i Organizacji Szkolenia, aby mieli niezbędną wiedzę oraz narzędzia konieczne do prawidłowego przeprowadzenia testów. W tym celu m.in. w każdy piątek przeprowadzany jest obowiązkowy instruktaż dla osób, które przetwarzają dane w Centralnym Rejestrze Doboru Kandydatów. Oprócz tego, taka liczba edycji doboru wymusiła zaangażowanie do udziału w realizacji oraz nadzoru nad postępowaniem kwalifikacyjnym wszystkich policjantów oraz kierowników komórek organizacyjnych.

Dla usprawnienia procesu przeprowadzania testu wiedzy dla kandydatów do służby w Policji, jako jedyna szkoła w Polsce, zrezygnowaliśmy częściowo z papierowej formy. Nasi kandydaci rozwiązują test wyświetlany na ekranach komputerów. Dzięki takiemu rozwiązaniu nie tylko zmniejszamy koszty, ale również już na pierwszym etapie pokazujemy, że ważna jest dla nas umiejętność obsługi komputera przez osoby ubiegające się o podjęcie służby w naszej formacji. ▣

Współpraca międzynarodowa

PROJEKTY REALIZOWANE PRZEZ SZKOŁĘ POLICJI W KATOWICACH

- Projekt pt. **Współpraca Policji, organów administracji i społeczności lokalnych w zapewnieniu bezpieczeństwa na imprezach masowych – Euro 2012** realizowany przez Szkołę Policji w Katowicach, wspólnie z Przykarpackim Instytutem Jurydycznym w Iwano-Frankowsku Państwowego Uniwersytetu Spraw Wewnętrznych we Lwowie. Środki na realizację projektu pochodziły z dotacji Ministerstwa Spraw Zagranicznych

łającego wspólnie i na rzecz społeczeństwa, a także wzmacniać zaufanie społeczne do Milicji.

- **Seminarium z zakresu funkcjonowania SIRENE, SIS oraz transgranicznej współpracy Policji w kontekście Schengen** zorganizowane przez Szkołę Policji w Katowicach w dniach 28–29 kwietnia 2008 ze środków programu Komisji Europejskiej (TAIEX), będącego instrumentem pomocy technicznej skierowanym do instytucji publicznych w państwach beneficjentach progra-

finansowany ze środków Komisji Europejskiej w ramach programu Zapobieganie i Zwalczanie Przemocności (ISEC). Projekt realizowany był w latach 2009-2010 wspólnie z *Guardia di Finanza* – włoską służbą zajmującą się zwalczaniem przestępczości finansowej. Projekt koncentrował się na kwestiach ujawniania i zabezpieczenia mienia oraz dowodów w sprawach o poważne przestępstwa finansowe. Jego podstawowym celem było poznanie możliwości i sposobów ukrywania i wykrycia mienia pochodzącego z przestępstwa,

Kurs CEPOL – konfiskata i odzyskiwanie mienia, maj 2014 r.

Seminarium w Bratysławie w ramach projektu ISEC, luty 2014 r.

w ramach programu „Polska Pomoc”, przeznaczonego na przeprowadzenie wspólnie inicjatywy przygotowującej Polskę i Ukrainę do organizacji Mistrzostw Europy w Piłce Nożnej w 2012 roku. Projekt realizowany był w czterech etapach, w okresie od sierpnia do grudnia 2008 roku. Jego podstawowym celem było rozwijanie struktur państwa obywatelskiego na Ukrainie, poprzez wskazywanie możliwości współpracy organów porządku i bezpieczeństwa publicznego z organizacjami i instytucjami obywatelskimi w celu zapewnienia bezpieczeństwa na imprezach masowych. Wspólne działanie na rzecz bezpieczeństwa miało służyć budowaniu wizerunku Milicji jako organu dzia-

mów finansowych ze środków Komisji Europejskiej.

Tematyką seminarium były zagadnienia związane z funkcjonowaniem Krajowych Biur SIRENE, systemu informacyjnego Schengen (SIS) oraz doświadczenia z zakresu współpracy policyjnej realizowanej w ramach Schengen, ze szczególnym uwzględnieniem pościgu i obserwacji transgranicznej.

- Projekt pt. **Unia Europejska – „Wspólny rynek” także dla przestępców; zabezpieczenie mienia oraz dowodów w postępowaniach karnych w sprawach finansowych** (ang. *EU- „Common Market” also for offenders; seizure or property and evidence in financial crime proceedings*)

a tym samym ujawniania i gromadzenia dowodów przestępstw finansowych, popełnianych przy użyciu metod i środków wymagających wiedzy specjalistycznej, a w szczególności związanych z aktywnością na terenie kilku państw;

- Projekt pt. **Prawa człowieka – wspólne zobowiązania i różne problemy w europejskich systemach szkolenia Policji** (ang. *„Human Rights – Common Obligations And Different Problems In Police Training Systems”*) finansowany z unijnego programu „Uczenie się przez całe życie” projekty partnerskie „Leonardo da Vinci”. Projekt realizowany był w latach 2009-2011 wspólnie ze szkołami policyjnymi ▶

z Czech, Niemiec, Portugalii, Rumunii i Słowacji. Tematyka projektu obejmowała zagadnienia związane z prawami człowieka w pracy służb policyjnych, a zwłaszcza dwóch podstawowych aspektów takich jak **stosunki z obywatelami (zewnętrzne)**, oraz relacji wewnętrznych w ramach działalności poszczególnych służb. Efektem projektu był wspólny raport, zawierający analizę aktualnego stanu oraz najważniejszych różnic w dziedzinie zagadnień dotyczących praw człowieka. Zawierał również zbiór najlepszych praktyk wypracowanych przez partnerów uczestniczących w projekcie.

- Projekt pt. **Wykorzystanie istniejących systemów informacyjnych**

zекwowania prawa w państwach członkowskich UE w ramach realizacji zasady dostępności a w szczególności implementacji postanowień Decyzji z Prum,

- Wymianie doświadczeń i wiedzy praktycznej w dziedzinie współpracy pomiędzy Centrami Współpracy Policyjnej i Celnej (PCCC).
- Ewaluacji aktualnych trendów szkoleniowych dotyczących transgranicznej wymiany informacji pomiędzy państwami członkowskimi UE.

REALIZACJA PRZEDSIĘWZIĘĆ SZKOLENIOWYCH EUROPEJSKIEJ AKADEMII POLICYJNEJ (CEPOL)

- seminarium dla wyższych funkcjonariuszy państw kandydujących do Unii Europejskiej, zorganizowane

w dniach 21-24 maja 2013 r. w Katowicach,

- kurs dla wyższych funkcjonariuszy Policji z krajów Unii Europejskiej z zakresu konfiskaty i odzyskiwania mienia, zorganizowany w dniach 19-23 maja 2014 r. w Katowicach,

WSPÓŁPRACA MIĘDZYNARODOWA ZE SZKOŁAMI POLICYJNYMI

Czechy:

- Ośrodek Szkolenia Policji Regionu Śląsko-Morawskiego we Frydku-Mistku,
- Wyższa i Średnia Szkoła Policji Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w Holesovie,
- Wyższa i Średnia Szkoła Policji Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w Pradze;

Wizyta delegacji na Stadionie Śląskim w ramach projektu Euro 2012

Praktykanci z Akademii Policyjnej Nadrenii Palatynatu z Hahn (Niemcy)

w celu zwiększenie skuteczności transgranicznej wymiany informacji i zapobiegania przestępczości (ang. *The use of existing information systems to increase the efficiency of cross-border information exchange and effectiveness of crime prevention*). Projekt finansowany ze środków Komisji Europejskiej w ramach programu Zapobieganie i Zwalczanie Przestępczości (ISEC), realizowany wspólnie z partnerami zagranicznymi ze szkół policyjnych z Czech i Słowacji w latach 2013-2015. Wartość projektu 121.660 euro.

Głównymi celami projektu jest realizacja działań polegających na:

- Ewaluacji i porównaniu kanałów wymiany informacji oraz dostępność do nich ze strony służb eg-

w marcu 2009 w Krakowie,

- seminarium dla wyższych funkcjonariuszy państw kandydujących do Unii Europejskiej z zakresu współpracy policyjnej, mechanizmów finansowych oraz instytucji i organów Unii Europejskiej zorganizowane w dniach od 5 do 9 lipca 2010 w Krakowie,

- kurs dla wyższych funkcjonariuszy Policji z krajów Unii Europejskiej z zakresu praw człowieka i etyki policyjnej, zorganizowany w dniach 15-18 maja 2012 r. w Krakowie,

- kurs dla wyższych funkcjonariuszy Policji z krajów Unii Europejskiej z zakresu porządku publicznego i kontroli tłumy, zorganizowany

Słowacja:

- Średnia Specjalistyczna Szkoła Korpusu Policyjnego w Koszycach,
- Średnia Specjalistyczna Szkoła Korpusu Policyjnego w Pezinku;

Niemcy:

- Akademia Policyjna Dolnej Saksonii w Nienburg,
- Akademia Policyjna Nadrenii Palatynatu w Hahn;

Rumunia:

- Szkoła Policyjna Cluj-Napoca;

Włochy:

- Szkoła Policji w Moenie;

Serbia:

- Centrum Podstawowego Szkolenia Policji w Sremskiej Kamenicy;

Węgry:

- Szkoła Służb Porządku Publicznego Szeged

Koło naukowe „Paragraf” działa przy Zakładzie Służby Kryminalnej. Zostało powołane 3 października 2008 r. na wniosek kierownika Zakładu mł. insp. Jacka Słobosza.

Działania statutowe koła zakładają: prowadzenie wykładów (pogadarek) na tematy związane z prawem karnym procesowym i materialnym, organizowanie warsztatów w celu praktycznego zastosowania zdobytej podczas wykładów wiedzy, nawiązywanie współpracy z innymi podmiotami, organizowanie szkoleń z zaproszonymi gośćmi i wyjazdy na rozprawy sądowe.

Realizując postawione przed sobą zadania, opiekunowie koła nawiązali współpracę m.in. ze Stowarzyszeniem Dystrybutorów Programów Telewizyjnych „Sygnał” i Grupą Allegro.

W ramach koła prowadzone są spotkania z prokuratorami, wykłady z zakresu przesłuchania poznawczego, tematyki antykorupcyjnej, ćwiczenia z technik kryminalistyki, szkolenia dotyczące ochrony praw autorskich i znaków towarowych, wykłady z zakresu przeciwdziałania kradzieży sygnału telewizyjnego oraz prenegocjacji policyjnych.

W zajęciach organizowanych przez koło „Paragraf” w 2013 r. wzięło udział przeszło 1800 słuchaczy.

Zajęcia na temat kradzieży sygnału telewizyjnego

Koło ruchu drogowego

Koło ruchu drogowego powołane zostało w Zakładzie Służby Prewencyjnej w 2010 roku. Pierwotnie obejmowało tematyką tylko zagadnienia związane z bezpieczeństwem ruchu drogowego. Od 2012 r. przemianowane zostało na koło prewencji i ruchu drogowego, i od tego czasu dodatkowo obejmuje również szeroko rozumianą tematykę prewencji. Pierwsze zajęcia realizowane w ramach koła odbyły się 21 września 2010 roku. Podczas spotkania z funkcjonariuszami Inspekcji Transportu Drogowego zaprezentowane zostały możliwości techniczne i zasady badania pojazdów objętych kontrolą drogową.

Zadaniem koła jest propagowanie wiedzy i umiejętności policyjnych z uwzględnieniem zachowania bezpieczeństwa podczas wykonywania czynności służbowych z zakresu prewencji i ruchu drogowego. W ramach działalności członkowie koła współpracują z innymi jednostkami policji oraz uczelniami i innymi instytucjami, które z uwagi na realizowane cele i zadania mogą wspierać jego funkcjonowanie. Członkami koła są wszyscy policjanci Zakładu Służby Prewencyjnej Szkoły Policji w Katowicach.

Wizyta słuchaczy na Komisariacie Policji Autostradowej w Gliwicach

W ramach działalności koła organizowane były m.in. spotkania z policjantami Wydziału Ruchu Drogowego KWP w Katowicach, podczas których prezentowano możliwości i zasady pracy pojazdów wyposażonych w wideorejestrator czy użycie ręcznego miernika prędkości. Mając na względzie poszerzenie wiadomości z tematów objętych programem szkolenia podstawowego, cyklicznie organizowane są wyjazdy do komisariatów autostradowych Policji w Gliwicach i Krakowie, a także Komisariatu Wodnego Policji w Krakowie.

Istotnym elementem działalności koła jest współpraca z podmiotami niepolicyjnymi. Do głównych kierunków współpracy należą spotkania z pracownikami realizującymi zadania z takich zagadnień jak przeciwdziałanie przemocy w rodzinie, ubezpieczenia komunikacyjne, badania techniczne i oględziny powypadkowe pojazdów. Słuchacze Szkoły Policji w Katowicach mają również okazję poznać zasady pełnienia służby i wyposażenie Inspekcji Transportu Drogowego.

Od 2014 roku dla słuchaczy szkolenia podstawowego cyklicznie organizowany jest konkurs wiedzy z zakresu ruchu drogowego.

Zakład Wyszkożenia

Nie ma chyba osoby, która nie potwierdziłaby słów, że sprawność fizyczna na wysokim poziomie jest policjantowi niezbędna do prawidłowego wykonywania starych przed nim zadań. Codziennie w pracy policjanci wykorzystują swoje umiejętności, które zdobywali w trakcie treningów czy szkoleń.

Mając to wszystko na względzie od samego początku istnienia Szkoły Policji w Katowicach, a więc już od 15 lat, wykładowcy obecnie Zakładu Wyszkożenia Specjalnego, a wcześniej Zakładu Taktyki i Techniki Interwencji, starają się zaszczepić policjantom i pracownikom cywilnym potrzebę stałego dbania o sprawność i zdrowie fizyczne. Przez 15 lat oprócz przeszkolenia już tysięcy policjantów i pracowników cywilnych policji na różnych kursach oraz szkoleniach

w ramach programów szkoleń, staliśmy się podobne idee krzewić również poza murami szkoły. Wielokrotnie kadra i słuchacze wyjeżdżali z pokazami do różnych instytucji, przeprowadzali szkolenia i pogadanki, brali czynny udział w wielu przedsięwzięciach promujących zdrowie poprzez ćwiczenia fizyczne i zdrowy tryb życia.

KONSULTACJE I ZAJĘCIA REKREACYJNE

Pierwszym krokiem w kierunku podniesienia na wyższy poziom sprawności fizycznej policjantów było wprowadzenie popołudniowych dyżurów konsultacyjnych wykładowców specjalistów od wychowania fizycznego i technik interwencji. Praktycznie każdego dnia, gdy w szkole przebywają słuchacze, wszystkie obiekty sportowe są otwarte i dostępne do ćwiczeń do późnych godzin wieczornych. Do dyspozycji słuchacze mają dwie duże sale gimnastyczne (jedna z matami), salę technik interwencji, siłownię, boisko wielofunkcyjne i zewnętrzny tor przeszkód. Przy salach jest

również na stałe rozłożony stół do tenisa stołowego, z którego bez przeszkód k a ż d y m o ż e korzystać. Na zajęciach

rekreacyjnych słuchacze mogą swobodnie poszerzać i doskonalić swoje zainteresowania w wybranych przez siebie dziedzinach, natomiast na zorganizowanych i prowadzonych pod okiem wykładowcy zajęciach konsultacyjnych słuchacze doskonałą poznaną podczas zajęć umiejętności, uzupełniają braki w swoim wyszkoleniu i przygotowują się do sprawdzianów oraz egzaminów. Pomocna w tych działaniach jest posiadana przez naszą Szkołę szeroka baza szkoleniowa z bogato wyposażonym zapleczem.

KOŁO SZTUK WALKI

Prowadząc zajęcia konsultacyjne w początkach istnienia szkoły wielokrotnie stykaliśmy się ze słuchaczami, którzy chcieli swoje umiejętności poszerzać o techniki wykraczające poza programy szkolenia i wymagające większej liczby ćwiczeń oraz wyższej sprawności fizycznej. Często byli to policjanci, którzy wcześniej wiele lat trenowali najróżniejsze sporty i sztuki walki. Wychodząc naprzeciw tym oczekiwaniom w 2002 roku po uzyskaniu zgody ówczesnego Komendanta Szkoły rozpoczęło swoją działalność pierwsze z kół zainteresowań – koło sztuk walki. Pod okiem wykładowców raz w tygodniu odbywał się trening, w trakcie którego uczestnicy mogli rozwijać swoje umiejętności, zdobywać nowe doświadczenia i wymieniać się swoimi umiejętnościami. Była to również dobra okazja do przygotowania do różnego rodzaju zawodów sportowych. Współ-

Pokaz koła sztuk walki w ramach Dnia Otwartego, 13 czerwca 2014 r.

Specjalnego

mniej tu należy, że słuchacze i kadra szkoły uczestniczący w treningach koła sztuk walki, zdobyli wiele medali w judo i karate kyokushin zarówno na poziomie województwa, jak i podczas Mistrzostw Polski MSWiA. Słuchacze z koła sztuk walki również w głównej mierze byli typowani jako kandydaci do pokazów policyjnej sprawności fizycznej.

KOŁO TAKTYKI INTERWENCJI

Kolejnym sposobem i propozycją rozwoju oraz poszerzenia umiejętności słuchaczy jest założone w 2008 roku koło taktyki interwencji. Taktyka interwencji należy do najtrudniejszych dziedzin, którymi zajmują się wykładowcy Zakładu Wyszko-
lenia Specjalnego. Wielu słuchaczy,

szczególnie na początku, ma trudności z opanowaniem złożonych technik indywidualnego posługiwania się bronią w połączeniu z działaniami taktycznymi. Uczestnicząc w zajęciach tego koła, doskonalią oni te umiejętności i jednocześnie mają możliwość, po odpowiednim przygotowaniu, wykorzystać w ćwiczeniach system *simulation* i broń na amunicję barwiącą FX. Wykładowcy na zajęciach zapoznają słuchaczy również z elementami taktyki i technik współdziałania w zespołach wieloosobowych i grupach specjalnych. Słuchacze z koła taktyki interwencji wielokrotnie też demonstrowali swoje umiejętności w formie pokazów przy różnego rodzaju uroczystościach organizowanych na terenie Szkoły.

KOŁO AEROKICK-BOXINGU

Przyjazd do Szkoły Policji i rozpoczęcie swojego pierwszego, a zarazem najważniejszego szkolenia, dla wszystkich jest dużym przeżyciem. Wiele zagadnień poruszanych w trakcie szkolenia to kwestie nowe, z którymi słuchacze stykają się po raz pierwszy w życiu. Idealnym sposobem, by poradzić sobie ze stresem jest mocny trening. Taką możliwość słuchacze mają na zajęciach aerokick-boxingu. Oprócz kształtowania siły, szybkości czy też wytrzymałości w trakcie zajęć słuchacze doskonalią również techniki sportów walki takich jak boks, kick-boxing czy karate. Prowadzone przez wykładowców Zakładu Wyszko-
lenia Specjalnego w rytm muzyki zajęcia niezmiennie przyciągają rzesze słuchaczy. Od- ▶

Koło taktyki interwencji

Warsztaty metodyczno-szkoleniowe

XI Wiosenny Bieg Przelajowy Służb Mundurowych

Mistrzostwa Szkół i Ośrodków w Piłce Nożnej Halowej

► dzielne zajęcia tego typu prowadzone są również dla kadry i pracowników cywilnych szkoły.

WARSZTATY METODYCZNO-SZKOLENIOWE Z ZAKRESU TAKTYKI I TECHNIK INTERWENCJI

Jednym z najstarszych przedsięwzięć realizowanych w Szkole Policji w Katowicach są skierowane do instruktorów taktyki i technik interwencji warsztaty metodyczno-szkoleniowe z zakresu taktyki i technik interwencji. Pierwsze ogólnopolskie warsztaty odbyły się w 2000 roku i praktycznie bez przerwy odbywają się do chwili obecnej. Przez kilka lat warsztaty odbywały się nawet w formule trzech edycji w jednym roku, aby z treściami w nich zawartymi dotrzeć do jak największej liczby instruktorów. Z uwagi, że z roku na rok zainteresowanie naszym przedsięwzięciem rosło, z czasem warsztaty z ogólnopolskich przekształciły się w międzynarodowe. Stale także rośnie liczba samych uczestników warsztatów i rozszerza się grono instruktorów z innych państw. W sumie gościliśmy instruktorów z sześciu państw. Przez 13 edycji warsztatów mieliśmy przyjemność gościć jako prowadzących zajęcia wielu znanych ekspertów. Wspomnieć tu można choćby mistrza olimpijskiego w judo Pawła Nastulę czy założyciela systemu „Combat 56” majora rez. Arkadiusza Kupsa.

BIEG WIOSENNY

Dobrze rozpoznawalną inicjatywą naszej Szkoły jest organizowany od 2002 roku „Wiosenny Bieg Przełajowy

dla Służb Mundurowych o Puchar Komendanta Szkoły w Katowicach”. Co roku w kwietniu przybywają do nas amatorzy biegów terenowych, aby zmierzyć się w sportowej rywalizacji w masowym biegu przełajowym na trasie wyznaczonej na terenie szkoły i przyległych lasach. Do udziału w biegu zgłaszają się corocznie przedstawiciele praktycznie wszystkich służb mundurowych z terenu całego kraju, a rywalizacja odbywa się na bardzo wysokim poziomie.

Takich inicjatyw organizowanych i realizowanych przez Zespół Techniki Interwencji Zakładu Wyszkolenia Specjalnego jest więcej a ciągle powstają nowe. Wymienić tu należy choćby Międzynarodowe Mistrzostwa Szkół i Ośrodków w Piłce Nożnej Halowej, mistrzostwa szkoły w koszykówce, siatkówce, tenisie stołowym i piłce nożnej. Od dwóch lat również do naszego kalendarza wpisują się zawody biathlonowe organizowane dla słuchaczy. Nasi wykładowcy wielokrotnie też realizowali zajęcia sportowe, rekreacyjne i z samoobrony dla młodzieży, studentów czy pielęgniarek. Wiele razy też zwracano się z prośbą do Komendanta Szkoły o delegowanie wykładowców na konkursy czy zawody, w których byliśmy sędziami i jurorami.

Zawsze będzie nam przyświecać cel, aby wszyscy słuchacze, którzy opuszczają mury naszej Szkoły byli perfekcyjnie przygotowani do pełnienia służby. Natomiast my poprzez swoje inicjatywy, stałe podnoszenie umiejętności i zaangażowanie w szkolenie dołożymy starań, by tak właśnie się stało.

Zadaniem Policji jest ochrona bezpieczeństwa obywateli oraz utrzymanie bezpieczeństwa i porządku publicznego. Realizacja tych ustawowych obowiązków nie byłaby możliwa bez dobrego wyszkolenia strzeleckiego funkcjonariuszy. Nabywanie umiejętności strzeleckich oraz wiedza w tym zakresie jest rzeczą ważną i mającą niebagatelne znaczenie dla policjantów w ich codziennej trudnej i wymagającej służbie.

KADRA ZESPOŁU SZKOLENIA STRZELECKIEGO I ICH ZADANIA

Kadrę zespołu szkolenia strzeleckiego tworzą wykładowcy i instruktorzy, którzy rekrutują się spośród funkcjonariuszy z wieloletnim stażem i dużym doświadczeniem oraz byli sportowcy.

Podstawowym zadaniem policjantów zespołu jest wszechstronne przygotowanie szkolonych funkcjonariuszy do realizacji zadań interwencyjnych z wykorzystaniem broni krótkiej i długiej na poziomie podstawowym i specjalistycznym, m.in. na kursach podstawowych, ruchu drogowego, policjantów realizujących zatrzymanie niebezpiecznych przestępców oraz funkcjonariuszy podejmujących interwencje wobec osób agresywnych i niebezpiecznych.

Policjanci zespołu prowadzą także wykłady z zakresu przepisów ustawy o broni i amunicji dla policjantów re-

Warsztaty metodyczno-szkoleniowe

Międzynarodowe warsztaty strzeleckie

alizujących czynności w postępowaniach administracyjnych.

Poza realizacją procesu dydaktycznego kadra zespołu prowadzi w godzinach popołudniowych konsultacje dydaktyczne, w czasie których słuchacze mogą poszerzyć swoją wiedzę i umiejętności z zakresu budowy i posługiwania się bronią palną. Do dyspozycji słuchaczy pozostaje także strzelnica pneumatyczna o długości 10 metrów, na której mogą oni także doskonalić swoje umiejętności strzeleckie.

Instruktorzy Zespołu organizują pokazy sprzętu i umiejętności z udziałem słuchaczy kursów podstawowych podczas corocznego Dnia Otwartego Szkoły Policji w Katowicach, a także realizują wykłady dla młodzieży szkolnej i akademickiej odwiedzającej naszą jednostkę.

KOŁO STRZELECKIE

Wychodząc naprzeciw oczekiwaniom słuchaczy od 2007 roku Szkoła rozpoczęło swoją działalność koła strzeleckie.

Zajęcia w ramach koła strzeleckiego realizowane są dwa razy w miesiącu i mają na celu rozwijanie zainteresowań oraz realizację tematów teoretycznych dotyczących różnego rodzaju broni palnej, taktyki i technik działania oraz posługiwania się bronią palną.

Organizowane są również zajęcia praktyczne, a ich przykładem są zawody strzeleckie słuchaczy, którzy ukończyli jednostkę szkolną „Szkolenie strzeleckie”. Grupy szkoleniowe wystawiają swoich najlepszych strzelców do wzięcia udziału w rywalizacji w dwóch konkurencjach –

broń krótka i karabinek szturmowy. Pozwala to na wyłonienie najlepszego strzelca w klasyfikacji indywidualnej oraz najlepszą drużynę strzelecką w danym szkoleniu.

WARSZTATY METODYCZNO-SZKOLENIOWE Z ZAKRESU SZKOLENIA STRZELECKIEGO

Od 2006 roku kadra zespołu szkolenia strzeleckiego organizuje warsztaty dla instruktorów strzelań policyjnych z jednostek terenowych oraz szkół i ośrodków szkolenia. Celem warsztatów jest doskonalenie umiejętności i wymiana doświadczeń z zakresu szkolenia strzeleckiego oraz taktyki i technik interwencji. Od 2008 roku warsztaty te mają charakter międzynarodowy z uwagi na uczestnictwo instruktorów z zaprzyjaźnionych jednostek policyjnych z innych kręgów.

Wzajemna wymiana doświadczeń i ciągle doskonalenie „strzeleckiego rzemiosła” powodują, że szkolenie młodych policjantów jest systematycznie wzbogacane o nowe elementy, co z kolei przekłada się na profesjonalne działanie w sytuacjach, kiedy użycie broni jest niezbędne. Przez kilka edycji warsztatów mieliśmy zaszczyt gościć wielu ekspertów i specjalistów w dziedzinie szkolenia strzeleckiego m.in. instruktora strzeleckiego z USA Marka V. Denhama – absolwenta Akademii FBI w Quantico, legitymującego się ogromnym doświadczeniem w zakresie szkolenia policjantów amerykańskich czy ppłk Krzysztofa Przepiórę, byłego żołnierza jednostki specjalnej GROM i instruktora strzelectwa.

Ostatnia edycja warsztatów metodyczno-szkoleniowych odbyła się na przełomie marca i kwietnia br.

MISTRZOSTWA POLICJI W STRZELANIU

Od kilku już lat Szkoła Policji w Katowicach jest gospodarzem Mistrzostw Policji w Strzelaniu pod Honorowym Patronatem Komendanta Głównego Policji.

Organizacja tych zawodów nie byłaby możliwa bez zaangażowania i udziału członków zespołu. W zeszłorocznej piątej już edycji tych zawodów wzięło udział 156 zawodników z Policji i innych służb. W klasyfikacji drużynowej pierwsze miejsce zajęła reprezentacja Szkoły Policji w Katowicach, a pierwsze miejsce w klasyfikacji indywidualnej zajął wykładowca naszego zespołu asp. Adam Hetman.

Doświadczenie zawodowe zespołu jest poparte stałym uczestnictwem w różnego rodzaju przedsięwzięciach mających na celu doskonalenie zawodowe m.in. z zakresu kwalifikowanej pierwszej pomocy przedmedycznej czy posługiwania się paralizatorem elektrycznym.

Wszystkim instruktorom naszego zespołu przyświeca jeden cel – jak najlepszemu przygotowaniu policjantów do wykonywania zadań i obowiązków oraz wszechstronności ich wyszkolenia w posługiwaniu się bronią palną.

Oby jednak jak najrzadziej policjanci musieli po nią sięgać. ■

*Oprac.: podinsp. Bartosz Głowacki
i nadkom. Paweł Wąsiel*

Międzynarodowe warsztaty strzeleckie

Mistrzostwa Policji w Strzelaniu

W służbie

Słuchacze Szkoły oddają krew w ambulansie

Czekolady otrzymane podczas akcji krwiodawstwa przekazywane są dzieciom

W trakcie jednej z wizyt na oddziale onkologicznym

Wizyta podopiecznego fundacji „Mam Marzenie”

Szkoła Policji w Katowicach od chwili powstania propaguje ideę prospołecznej roli Policji. W ramach tego podejmuje szereg przedsięwzięć mających na celu m.in. uwrażliwianie słuchaczy na krzywdę ludzką oraz promocję idei niesienia bezinteresownej pomocy i wsparcia potrzebującym.

Spośród wielości realizowanych działań w dalszej części przedstawiono przykładowe przedsięwzięcia organizowane przez kadre i słuchaczy Szkoły Policji w Katowicach.

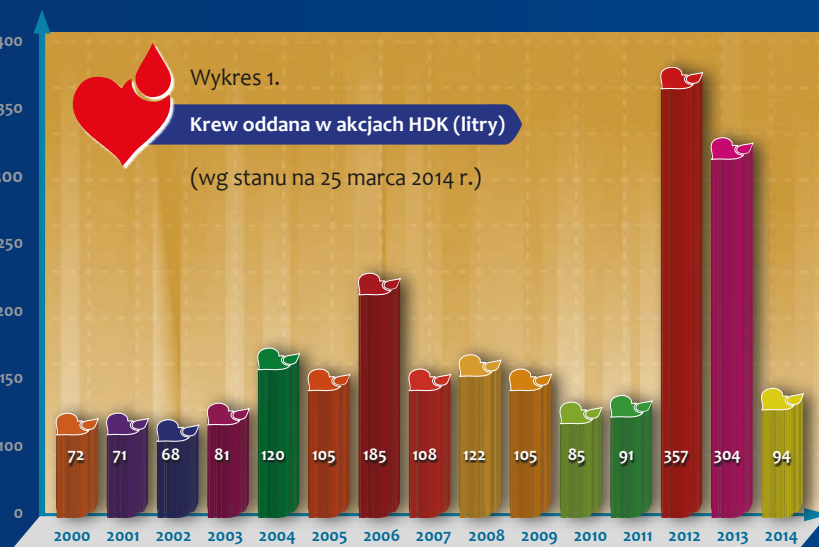
HONOROWE KRWIODAWSTWO

Jednym z obszarów działalności są przeprowadzane nieprzerwanie od 2000 r. akcje honorowego krwiodawstwa. Do tej pory w samym tylko 2014 roku odbyły się już 3 akcje krwiodawstwa, podczas których słuchacze oraz kadra Szkoły mieli możliwość oddania krwi w ambulansach do poboru krwi Regionalnego Centrum Krwiodawstwa i Krwiolecznictwa w Katowicach. Łącznie w szkole zebrano prawie dwa tysiące litrów krwi. Jak przebiegała akcja honorowego oddawania krwi w Szkole Po-

licji w Katowicach w poszczególnych latach przedstawia wykres 1.

Słuchacze oprócz samego oddawania krwi w trakcie przeprowadzanych akcji przekazują otrzymane jako ekwiwalent kaloryczny czekolady na rzecz potrzebujących”. Ponadto wśród kadry i słuchaczy szkoły przeprowadzane są zbiórki maskotek. Zebrane słodczyce oraz maskotki przekazywane są na rzecz potrzebujących dzieci w tym m.in. z domów dziecka województwa śląskiego oraz dla dzieci i podopiecznych Mieszkań Chroniono-Readaptacyjnych w Katowicach i Chorzowie oraz Centrum Interwencji Kryzysowej PCK w Rudzie Śląskiej.

Należy nadmienić, że podczas akcji krwiodawstwa istnieje również możliwość przystąpienia do Ogólnopolskiego Rejestru Niepokrewnionych Dawców Szpiku i Krwi Pępowi-

potrzebującym

nowej, z czego korzystają słuchacze oraz kadra Szkoły licznie przystępując do Rejestru.

Ponadto Regionalne Centrum Krwiodawstwa i Krwiolecznictwa w Katowicach stara się podnosić świadomość słuchaczy Szkoły Policji w Katowicach poprzez wspólnie organizowane wykłady oraz prelekcje. Wykłady takie przeprowadzane są przed akcjami krwiodawstwa i dają możliwość obalenia wielu mitów na temat krwiodawstwa oraz dawstwa szpiku wśród słuchaczy.

W 2012 roku został założony Klub Honorowych Dawców Krwi Polskiego Czerwonego Krzyża przy Szkole Policji w Katowicach. Członkowie klubu realizują zadania w zakresie przestrzegania i upowszechniania Podstawowych Zasad Międzynarodowego Ruchu Czerwonego Krzyża i Czerwonego Półksiężycy, a szczególnie działań na rzecz rozwoju krwiodawstwa i krwiolecznictwa oraz pozyskiwania honorowych dawców krwi czy też działań charytatywnych na rzecz osób i rodzin znajdujących się w trudnej sytuacji życiowej.

WIZYTY W SZPITALACH

Kadra i słuchacze naszej Szkoły poza akcjami krwiodawstwa chętnie włą-

czają się w inne działania społeczne. Odwiedzają np. szpitale onkologiczne w Chorzowie, Katowicach i Zabrze wraz z policyjną maskotką – „Sznupkiem”. Policjanci w trakcie pobytu przeprowadzają szereg gier i zabaw, w których dzieci chętnie uczestniczą. Funkcjonariusze czytają bajki, prezentują umundurowanie, sprzęt i wyposażenie Policji, opowiadają o zasadach przyjęcia do Policji, a także wskazują dzieciom, w jaki sposób uniknąć zagrożeń.

MAM MARZENIE

Od dłuższego czasu szkoła współpracuje również z fundacją „Mam Marzenie”, której celem jest udzielanie pomocy rodzicom i dzieciom w trudnej sytuacji życiowej, a w szczególności spełnianie marzeń polskich dzieci cierpiących na choroby zagrażające ich życiu, bez względu na miejsce zamieszkania, pochodzenie społeczne i status majątkowy zgodnie z ideą wniesienia w życie chorego dziecka nadziei, siły i radości. W ramach współpracy słuchacze przeprowadzili zbiórki w wyniku, których spełnili marzenia kilku podopiecznych fundacji.

SZLACHETNA PACZKA

Kadra i słuchacze Szkoły Policji w Katowicach uczestniczą również w cha-

Pomoc w ramach „Szlachetnej paczki”

Zbiórka pieniędzy na Wielką Orkiestrę Świątecznej Pomocy

Zajęcia z pierwszej pomocy dla uczniów z klasy mundurowej z liceum w Tymbarku

Pokaz w trakcie Dnia Otwartego

Wizyta uczniów z klasy mundurowej

Złota odznaka honorowa za zasługi dla województwa śląskiego

Odnaka honorowa PCK IV stopnia

Statuetka „Marzenka” fundacji „Mam Marzenie”

rytatywnej akcji „Szlachetna paczka”. Akcja koordynowana jest przez wolontariuszy, którzy zaznajomieni z daną sytuacją, potrafią szczegółowo przedstawić potrzeby rodziny. Za zebrane w ramach akcji pieniądze zakupiono m.in. niezbędne produkty żywnościowe, środki czystości, odzież czy też wyposażenie mieszkań.

WOŚP

Szkoła od wielu lat współpracuje z fundacją Wielkiej Orkiestry Świątecznej. W ramach przeprowadzanych corocznie finałów wśród policjantów, pracowników cywilnych oraz słuchaczy szkoły organizowana jest zbiórka pieniędzy. Jednocześnie na aukcje WOŚP przekazywane są cieszące się dużym zainteresowaniem przedmioty oraz zaproszenia do zwiedzania naszej jednostki szkoleniowej.

DZIEŃ OTWARTY I WIZYTY UCZNIÓW

Propagowanie idei prospołecznej roli Policji realizowane jest również w ramach organizowanego corocznie „Dnia Otwartego” Szkoły Policji w Katowicach. Cieszy się on wielkim zainteresowaniem, a każdorazowo naszą jednostkę szkoleniową odwiedza liczne grono dzieci i młodzieży. W trakcie licznych pokazów sprzętu, musztry i umiejętności prezentowane są zarówno działania naszej szkoły, jak też specyfika służby w wielu jej aspektach dzięki wsparciu jednostek terenowych i innych służb mundurowych.

Poza dniem „Dniem Otwartym” szkołę odwiedzają również w innych terminach uczniowie szkół, w szczególności z klas policyjnych. W ramach specjalnie przygotowanych dla nich zajęć uczestnicy zapoznawani są ze specyfiką szkolenia, wymogami dotyczącymi naboru do służby w Policji oraz warunkami zatrudnienia. Ponadto biorą oni udział w zajęciach z zakresu technik interwencji, kryminalistycznego zabezpieczenia miejsca zdarzenia czy też udzielania pierwszej pomocy przedmedycznej. Ponadto goście mają możliwość zapoznania się z uzbrojeniem wykorzystywanym przez Policję. Ważnym etapem każdej

wycieczki jest możliwość zapoznania się z historią Policji w sali tradycji.

WYRÓŻNIENIA

Realizowane przez Szkołę Policji w Katowicach przedsięwzięcia w zakresie propagowania prospołecznej roli Policji zostały zauważone i docenione. W 2012 roku nasza jednostka szkoleniowa za zasługi dla województwa śląskiego została wyróżniona złotą odznaką honorową. Nadawana jest ona m.in. instytucjom państwowym, które całokształtem działalności, względnie realizacją swoich zadań na terenie województwa śląskiego wybitnie przyczyniły się do gospodarczego, kulturalnego i społecznego rozwoju województwa.

Natomiast w 2013 r. Kapituła Odznaki Honorowej Polskiego Czerwonego Krzyża nadała Szkole Policji w Katowicach odznakę honorową PCK IV stopnia. Tym samym docenione zostały działania kadry i słuchaczy w tym w szczególności na rzecz pozyskiwania honorowych dawców krwi oraz działań charytatywnych na rzecz osób i rodzin znajdujących się w trudnej sytuacji życiowej.

Ponadto za to, że kadra i słuchacze szkoły nie pozostają obojętni na potrzeby innych, za wspaniałe inicjatywy, które wypływają z głębi serca i dają tyle radości chorym dzieciom w 2013 r. fundacja „Mam Marzenie” przyznała statuetkę „Marzenkę”. U honorowaniem zaś wszystkich naszych działań prospołecznych jest przyznana w czerwcu br. przez fundację Wspierania Rozwoju Zasobów Ludzkich „Nasze Zagłębie” z Dąbrowy Górniczej nagroda w konkursie „Misericors in egentes – Miłosierny wśród potrzebujących”. Celem tej nagrody jest promowanie, honorowanie i prezentowanie postaw społecznych osób lub instytucji, wrażliwych na potrzeby innych, pomagających potrzebującym, wspierających lokalne zasoby ludzkie.

Biorąc powyższe pod uwagę jesteśmy pewni, że kadra i słuchacze Szkoły Policji w Katowicach w dalszym ciągu realizować będą szereg przedsięwzięć na rzecz potrzebujących. ■

– historia prawdziwa

Wszystko zaczęło się w 2003 roku kiedy Szkoła Policji w Katowicach przygotowywała się do prezentacji podczas centralnych obchodów Święta Policji na placu Zamkowym w Warszawie. Wtedy to właśnie zrodził się pomysł utworzenia szkolnego zespołu muzycznego o nazwie The Cops. Jego założycielami byli gitarzyści Andrzej Cichy i Krzysztof Majeran, a w późniejszym czasie dołączył także perkusista Czesław Szulc i grający na klawiszach Jan Greń. Dodatkowej pikanterii dodał wokół w wykonaniu Małgorzaty Banaś, którą później zastąpiła Justyna Hubczyk.

Początkowo zespół The Cops występował głównie przy okazji ważnych uroczystości szkoły, takich jak pięciolecie Szkoły, Święto Policji czy dni otwarte. W 2004 roku swoją działalność zainaugurowała „Kawiarenka artystyczna”, gdzie w spotkaniach recytatorskich brali udział zarówno policjanci, jak i pracownicy naszej szkoły. Zespół The Cops zapewniał oprawę muzyczną tych spotkań. Gościnnie występował zawodowy muzyk Marian Wasik.

Po roku 2006 zespół nie działał zbyt prędko i ograniczył występy. W 2007 roku ze szkoły odeszedł jeden z założycieli zespołu Krzysztof Majeran, a w 2009 roku odeszli Czesław Szulc i Jan Greń. Przełomowy okazał się rok 2010. Koordynatorem zespołu The Cops został

Zbigniew Małodobry, który wraz z Dariuszem Królem reaktywował zespół.

Zmienił się charakter grupy. Jej kierownikiem został Zbigniew Małodobry, grający na gitarze basowej, a skład oparto wyłącznie na słuchaczach szkoły. Dotychczasowy repertuar oparty na kameralnych dźwiękach zmienił się w bardziej rockowy. Pojawiły się przeboje polskie i zagraniczne, wykonywane zarówno w starej jak i nowej aranżacji m.in. „Whisky” zespołu Dżem, „Knockin’ on Heaven’s Door” Guns N’Roses, „Hallelujah” Leonarda Cohena, „Zombie” The Cranberries, „Zostawcie Titanika” Lady Pank, jak i „Bananowy song” zespołu VOX.

Skład zmieniał się wielokrotnie. Tworzyli go muzycy grający na klawiszach, perkusji, gitarach elektrycznych, akustycznych, basowych, saksofonie i trąbce. Wśród ciekawych instrumentów znalazły się flet poprzeczny, bęben afrykański i harmonijka ustna.

Występy The Cops towarzyszą nam w czasie wydarzeń okolicznościowych, takich jak spotkania noworoczne, świąteczne i na pożegnanie słuchaczy szkolenia podstawowego.

Od 2013 roku zespół The Cops działa w ramach koła muzycznego przy Zakładzie Służby Prewencyjnej Szkoły Policji w Katowicach, którego celem jest propagowanie i rozwijanie umiejętności muzycznych wśród kadry, pracowników i słuchaczy.

2004 r.

2007 r.

2009 r.

2013 r.

KWP Kielce

● Dwudniowe ćwiczenia SAT

22 i 23 maja odbyły się dwudniowe ćwiczenia policyjnych antyterrorystów. Inicjatorem i gospodarzem całego przedsięwzięcia była kielecka grupa SAT. Udział w działaniach wzięło około 60 policjantów z różnych miast Polski, m.in.: z Warszawy, Radomia, Katowic, Lublina, Rzeszowa, Łodzi i Krakowa, a także grupa wysokościowa kieleckich strażaków.

W pierwszym dniu funkcjonariusze ćwiczyli z udziałem załogi po-

lityjnego śmigłowca Mi8 w podkieleckiej miejscowości Masłów. Jednym z wielu zadań było np. bezpieczne zjeżdżanie w parach na linach z policyjnego śmigłowca.

W drugim mundurowi doskonalili swoje umiejętności strzeleckie z różnych rodzajów broni. Sytuacje przygotowane na strzelnicy przez instruktorów były bardzo zbliżone do tych, które mogą spotkać ich w realnych warunkach bojowych.

▼ KWP Opole

2 maja zakończył się konkurs literacki „Mój rozwój warunkiem satysfakcjonującego życia w społeczeństwie”. Konkurs literacki w ramach programu prewencyjnego „Narkotyki-Teraźniejszość-Bez przyszłości” realizowanego przez Wydział Prewencji Komendy Wojewódzkiej Policji w Opolu organizowany był przy współdziałaniu Urzędu Marszałkowskiego oraz Kuratorium Oświaty w Opolu. Konkurs adresowany był do uczniów szkół ponadgimnazjalnych województwa opolskiego.

Wpłynęło 59 prac z całego województwa. Komisja konkursowa w składzie: Mirosława Olszewska - Pełnomocnik Zarządu Wojewódz-

● Konkurs literacki

stwa Opolskiego ds. Przeciwdziałania Narkomanii, Teodozja Świdorska z Kuratorium Oświaty oraz mł. asp. Stefania Hadzicka z Wydziału Prewencji Komendy Wojewódzkiej Policji w Opolu, wyróżniła 9 uczestników: Karolinę Kanską, Martynę Kucharzak, Aleksandrę Hajdo, Kamilę Waluś, Szymona Pawelca, Justynę Wołak, Karolinę Cybalską, Mieszka Lewickiego i Macieja Mordala. Nagrody wręczyli: I Zastępca Komendanta Wojewódzkiego Policji w Opolu insp. Jan Lach, Wicemarszałek Województwa Opolskiego Roman Kolek oraz Wicekurator Oświaty w Opolu Rafał Rippel.

Wszystkim uczestnikom konkursu gratulujemy!

▼ KWP Kraków

● Ćwiczenia dowódczo-sztabowe „Arena 2014”

16 czerwca w hali widowiskowo-sportowej „Kraków - Arena” przy ul. Lema w Krakowie odbywa się otwarty trening siatkarskiej reprezentacji Roraro. Po godz. 9.00, na trybunie północnej dochodzi do eksplozji ładunku wybuchowego w wyniku której około 30 osób odnosi poważne obrażenia ciała.

Ten czarny scenariusz to tylko na szczęście założenia do policyjnych ćwiczeń dowódczo - sztabowych „Akt terrorystyczny - ewakuacja hali widowiskowej - sportowej”, które odbyły się dzisiaj w godz. 9-12 w hali Kraków - Arena.

Przedsięwzięcie to, w którym udział wzięły zarówno Policja jak i inne służby miało na celu doskonalenie umiejętności organizacji wspólnych działań w sytuacjach kryzysowych, a szczególnie w przypadku zagrożenia spowodowanego atakiem terrorystycznym.

Takie ćwiczenia pozwalają na wypracowanie lepszej współpracy,

doskonalenie współdziałania oraz obiegu informacji pomiędzy poszczególnymi służbami w zaistniałej sytuacji kryzysowej. Przeprowadzenie ćwiczeń w warunkach i czasie zbliżonych do rzeczywistych pozwala także na sprawdzenie mobilności poszczególnych komórek organizacyjnych Policji oraz efektywności podjętych działań.

W najbliższym czasie reakcja służb na zgłoszenie zostanie oceniona przez niezależnych obserwatorów, ale już wstępne oceny wykazują dobre wyszkolenie i przygotowanie służb ratowniczych.

Tak dobre współdziałanie możliwe jest dzięki systematycznym ćwiczeniom, współdziałaniu służb i partnerskiej współpracy.

Ogółem w ćwiczeniach dowódczo-sztabowych udział wzięło 150 policjantów 30 strażaków, 20 pracowników pogotowia oraz ponad 70 pozorantów (studentów jednej z krakowskich uczelni).

▼ KWP Wrocław

● Policjantka będzie francuskim oficerem

Funkcjonariuszka z Komendy Miejskiej Policji w Legnicy, aspirantka Aneta Bronkiewicz po bardzo trudnej procedurze kwalifikacyjnej została zakwalifikowana na kurs oficerski do Krajowej Wyższej Szkoły Policji we Francji. Policjantka jest jedną z dwóch Europejki, które zdały egzamin, zostały przyjęte i będą teraz uczyć się we francuskiej Policji.

Aspirantka Bronkiewicz odpowiedziała na ogłoszenie o naborze zamieszczone przez Ambasadę Francji. Po wstępnej rozmowie kwalifikacyjnej w języku francuskim, którą prowadził Oficer Łącznikowy Ambasady została zakwalifikowa-

wana do dalszego etapu rekrutacji. Egzamin nie był łatwy. Podzielone były na dwie części, trwające po ponad 4 godziny każda. Pierwszą dotyczącą biegłej znajomości języka francuskiego w mowie i piśmie oraz drugą część stricte zawodową. Legnicka policjantka zdała egzamin, jako jedyna Polka. Oprócz naszej funkcjonariuszki zakwalifikowali się m.in. policjant z Bułgarii i kilku z krajów Azji, Afryki i Ameryki Południowej.

Na co dzień aspirantka Aneta Bronkiewicz pełni służbę w Wydziale do Walki z Przestępczością Gospodarczą Komendy Miejskiej Policji w Legnicy.

KWP Katowice

● Znamy najlepszego policjanta ruchu drogowego na Śląsku

16 maja w Tychach podsumowano Wojewódzki Finał XXVII Edycji Ogólnopolskiego Konkursu „Policjant Ruchu Drogowego Roku 2014”. Wzięło w nim udział 33 najlepszych policjantów ruchu drogowego ze wszystkich komend śląskiego garnizonu policji. Zwycięzcą konkursu został asp. Jacek Nowak, który pierwsze gratulacje przyjął z rąk Zastępcy Śląskiego Komendanta Wojewódzkiego Policji w Katowicach insp. Romana Rabszyna.

W pierwszym dniu konkursu w auli Komendy Wojewódzkiej Policji w Katowicach odbył się test wiedzy, obejmujący wybrane zagadnienia prawa karnego, przepisy prawa o ruchu drogowym, prawa o wykroczeniach, taktyki służby policjanta ruchu drogowego oraz znajomości zagadnień związanych z udzielaniem pomocy ofiarom wypadków. W tej konkurencji najlepszym okazał się być sierż. szt. Sylwester Będkowski z komendy powiatowej w Zawierciu. Tego samego dnia policjanci musieli także zaprezentować swoje umiejętności na strzelnicy w Szkole Policji w Katowicach, najlepszym strzelcem był przedstawiciel komendy z Lublińca – sierż. szt. Łukasz Więcek.

W kolejnym dniu konkursu rywalizacja przeniosła się na teren Komendy Miejskiej Policji w Tychach, gdzie na skrzyżowaniu ulicy Katowickiej z ulicą Mikołowską, policjanci zademonstrowali umiejętności kierowania ruchem drogowym. Tę konkurencję wygrał sierż. szt. Grzegorz Bielecki z Bytomia.

Decydująca o losach rywalizacji konkurencja została przeprowadzona w piątek, była to jazda sprawnościowa radiowozem (z uwagi na panujące, trudne warunki atmosferyczne jazda na motocyklu została odwołana). Najlepiej za kierownicą poradził sobie reprezentant Raciborza – asp. Jacek Nowak.

Po podsumowaniu punktacji wszystkich konkurencji poznaliśmy zwycięzcę całego turnieju. Najlepszym policjantem ruchu drogowego śląskiej policji został, reprezentujący Komendę Powiatową Policji w Raciborzu, asp. Jacek Nowak. Drugie miejsce zajął asp. Łukasz Rybiński z KMP w Zabrze, a na trzecim miejscu uplasował się mł. asp. Remigiusz Mydlak z Komisariatu Autostradowego Policji w Gliwicach. Zwycięzcy już wkrótce będą reprezentować śląski garnizon w finałowym konkursie „Policjant Ruchu Drogowego 2014”.

KWP Kielce

● Biskup przeciw wypadkom drogowym

Marian Florczyk, kielecki biskup pomocniczy, został twarzą kampanii świętokrzyskiej policji „Dzwon bije dla ciebie, ostrzega i wzywa...”. Akcja ma zwiększyć bezpieczeństwo pieszych na drogach.

Na potrzeby akcji powstały dwa spoty telewizyjne i trzy radiowe. – Ich przesłanie jest jednoznaczne. Chcemy powiedzieć, że mamy dość tragedii na świętokrzyskich drogach – wyjaśnia Tomasz Sotty-

„Ten dzwon dzwoni ostatni raz dla tych, którzy zginęli w wypadkach drogowych. Dla nas bije cały czas, abyśmy nie zostawiali swojego życia na drogach” – mówi biskup Marian Florczyk w jednym ze spotów telewizyjnych.

Kampanię oficjalnie zainaugurowano 11 kwietnia w Komendzie Wojewódzkiej Policji w Kielcach.

– Wielu z nas straciło swoich bliskich lub znajomych w wypadkach drogowych. Życie jest najcenniejszą wartością, dlatego chcemy, żeby nie było zostawiane na drodze – mówił biskup Florczyk.

sik, naczelnik wydziału ruchu drogowego w KWP. Podkreśla, że stan bezpieczeństwa na drogach w województwie się poprawia.

Z danych świętokrzyskiej policji wynika, że w 2010 na świętokrzyskich drogach zginęło 198 osób, w tym 81 pieszych.

W ubiegłym roku było natomiast 148 ofiar śmiertelnych, z czego 58 to piesi.

– Chcemy jednak, aby do 2020 r. liczba osób, które giną na drogach, spadła poniżej stu – podkreślił Rafał Kocharczyk, zastępca komendanta wojewódzkiego policji.

KWP Rzeszów

● Kobiety w podkarpackiej policji

Mogłoby się wydawać, że policjant to męski zawód, jednak do pracy w Policji zgłasza się coraz więcej kobiet. Liczba policjantek systematycznie rośnie. Praca jest dla nich pasją. W codziennej służbie podejmują interwencje wobec awanturników, zabezpieczają mecze, zatrzymują niebezpiecznych, czasem uzbrojonych przestępców.

Policjantki spotykają różnych ludzi, interweniują wobec chuliganów i awanturników, rozmawiają z ofiarami przemocy. Z jednej strony muszą być silne psychicznie, z drugiej wrażliwe na ludzką krzywdę. Świetnie odnajdują się w męskim środowisku, nie licząc na żadną taryfę ulgową, zdają sobie sprawę z różnic i nie próbują naśladować mężczyzn. Pracują w różnych służbach i na różnych sta-

nowiskach - od szeregowych do kierowniczych, w służbach kryminalnych, prewencji, ruchu drogowego, logistycznych, w oddziale prewencji. Biorą udział w konwojach, są technikami kryminalistyki. Pełnią służbę na koniach, są przewodnikami psów służbowych, świetnie sobie radzą na etatach dzielnicowych i innych. O tym, czy zajmują one stanowiska wykonawcze czy kierownicze decydują głównie kwestie charakteru i posiadanych predyspozycji.

W podkarpackiej Policji służy 522 policjantki. Kobięca część garnizonu to nie tylko umundurowane panie. To także 800 kobiet pracujących w korpusie służby cywilnej. Nie noszą one munduru, nie widać ich na ulicach, czy stadionach, ale ich praca jest równie ważna.

KWP Kraków

Wicemistrzowie Polski w Ratownictwie Policyjnym

Policjanci Oddziału Prewencji Policji w Krakowie sierżant Przemysław Panaś i sierżant Paweł Zaleski zdobyli tytuł wicemistrzowski w II Ogólnopolskich Zawodach Ratowników Policyjnych z Kwalifikowanej Pierwszej Pomocy, które odbyły się w Słupsku.

Obydwaj reprezentowali małopolską Policję, jako najlepsi w garnizonie. Na co dzień pełnią służbę w Oddziale Prewencji Policji w Krakowie, w Plutonie Wsparcia Taktycznego.

Zawody składały się z pięciu konkurencji – oprócz teoretycznego sprawdzianu wiedzy zawodowej, trzeba było wykazać się także konkretnymi umiejętnościami praktycznymi udzielając pomocy poszkodowanej osobie.

Udział w zawodach to nie tylko podnoszenie i sprawdzanie kwalifikacji zawodowych, to także ćwiczenie umiejętności ratowniczych, które przydają się w codziennej służbie. Bardzo często to właśnie policjanci jako pierwsi docierają na miejsca różnych zdarzeń, gdzie muszą nie tylko szybko wezwać pomoc medyczną, ale także udzielić pierwszej pomocy. Często od ich umiejętności szybkiego reagowania – rozeznania w jakim stanie jest poszkodowany i udzielenia pomocy przedmedycznej w sposób profesjonalny – zależy ludzkie życie.

Policjanci z Oddziału Prewencji Policji w Krakowie codzienną służbą niejednokrotnie dowodzą, że nie tylko potrafią reagować szybko i skutecznie, ale potrafią także nieść pomoc ra-

tując życie ludzkie w sytuacjach zagrożenia, na przykład w czasie pożaru czy tonięcia

Mistrzowski patrol w składzie Sierżant Przemysław Panaś i sierżant Paweł Zaleski jest kolejnym z Oddziału Prewencji Policji w Krakowie, który wykazuje się tak wysokimi kwalifikacjami i umiejętnościami. Kilka dni

temu patrol w składzie st. post. Damian Obrzud oraz st. post. Tomasz Mruk zdobył tytuł najlepszej Pary Patrolowej w Małopolsce – policjanci Oddziału Prewencji Policji reprezentować będą nasze województwo w XXI Finale Ogólnopolskich Zawodów Policjantów Prewencji „Patrol Roku”.

KWP Kielce

Znalazł i oddał 11 tysięcy złotych

20 lutego funkcjonariusz II Komendariatu Policji w Kielcach, sierż. Dariusz Pasoń, przejeżdżając w czasie wolnym od służby przez gminę Oksa, dostrzegł na ulicy portmonek i porzucane obok niej pieniądze. O znalezisku poinformował dyżurnego Komendy Powiatowej Policji w Jędrzejowie, który na miejsce przysłał patrol. Kiedy przyjechali mundurowi, sierż. Dariusz Pasoń dostrzegł mężczyznę, który siedział poboczem i czegoś szukał. Okazało się, że jest on właścicielem sklepu, a szukał portmonek z pieniędzmi, którą zgubili mężczyźni zaopatrujący jego sklep.

Okazało się, że w portmonetce było około 11 tysięcy złotych. Odnalezione pieniądze wróciły do szczęśliwych i wdzięcznych właścicieli, którzy serdecznie podziękowali policjantowi za zaangażowanie i profesjonalne podejście do sprawy.

KWP Opole

Postrzeleni przez uzbrojonego mężczyznę, zatrzymana nieznaną liczbą zakładników - to scenariusz ćwiczeń, jakie zostały przeprowadzone przez policjantów i służby ratownicze. Ta skrajna sytuacja kryzysowa była sprawdzianem umiejętności i koordynacji działania służb Opolszczyzny.

W ćwiczeniach, które odbyły się 20 maja brało udział łącznie ponad 170 osób. Działania były sprawdzianem umiejętności służb przy wystąpieniu skrajnej, trudnej do przewidzenia i opanowania sytuacji kryzysowej oraz skoordynowania ich współpracy.

Poszkodowanych w ćwiczeniach było blisko 60 osób, co było dużym

Aktywny strzelec na terenie uczelni

wyzwaniem nie tylko dla służb ratunkowych, ale również policjantów, którzy odbijali poszkodowanych z rąk napastnika.

To jedno z wielu przedsięwzięć, podczas których Policja i inne służby doskonaliły swoje umiejętności i podnosiły kwalifikacje.

KWP Rzeszów

Kordelas Leśnika Polskiego dla Komendanta

Podkarpacki Komendant Wojewódzki Policji nadinspektor Zdzisław Stopczyk został uhonorowany Kordelasem Leśnika Polskiego. Jest to najwyższe honorowe wyróżnienie nadawane przez służbę leśną. Odznaczenie zostało wręczone podczas uroczystości obchodów Święta Lasu 2014, które odbyło się 30 maja w Cziówce.

W trakcie uroczystości zostały wręczone medale i odznaczenia. Nadinspektor Zdzisław Stopczyk otrzymał z rąk Dyrektora Regional-

nego Lasów Państwowych Edwarda Balwierczaka oraz Wojewody Podkarpackiego Małgorzaty Chomczyńskiej Kordelas Leśnika Polskiego. Kordelas jest najwyższym wyróżnieniem Służby Leśnej, nadawanym od 1996 roku leśnikom i innym osobom szczególnie zasłużonym dla Lasów Państwowych. Odznaczenie to nawiązuje do tradycji paradowego ubioru pracowników Lasów Państwowych w okresie II Rzeczypospolitej, którego elementem była ta paradowa broń.

W uroczystości wzięli udział również Marszałek Województwa Podkarpackiego Władysław Ortyl, Podkarpacki Komendant Wojewódzki Państwowej Straży Pożarnej nadbrygadier Bogdan Kuliga, przedstawiciele lokalnych władz samorządowych oraz liczni przedstawiciele służby leśnej.

KWP Wrocław

Any służby ratownicze mogły szybko i sprawnie nieść pomoc, potrzebne jest ich zgranie i jasny podział zadań. Z tego też względu, jak co roku wczoraj na terenie gminy Rudna odbyły się ćwiczenia. Założeń było kilka, m.in. pożar, czy też wybuch. Prowadzono również poszukiwania osób zasypanych pod gruzami oraz zaginionych w lesie.

W rzeczywistych zdarzeniach, gdy w grę wchodzi ludzkie życie i zdrowie, nie ma miejsca na popełnianie błędów. Jeżeli już do nich dochodzi, to oby było ich

Ćwiczenia służb ratowniczych - Rudna 2014

jak najmniej, a z tych zaistniałych należy wyciągać wnioski. Z tego też względu przynajmniej raz w roku spotykają się służby ratownicze na wspólnych ćwiczeniach. Tu jest miejsce i czas na wytapywanie ewentualnych niedociągnięć i ich wyeliminowanie oraz na doskonalenie współpracy.

26 czerwca na terenie gminy Rudna wspólnie ćwiczyli przedstawiciele policji, straży pożarnej i leśnej, pogotowia ratunkowego, Powiatowego Centrum Zarządzania Kryzysowego oraz innych służb i podmiotów od-

powiedzialnych za bezpieczeństwo. Założeń było kilka, m.in. pożar, czy też wybuch. Prowadzono również poszukiwania osób zasypanych pod gruzami oraz zaginionych w lesie. Po zakończonych ćwiczeniach wspólnie podsumowano wstępnie ich przebieg.

Teraz będzie czas na ich spokojną i szczegółową analizę oraz wyciągnięcie wniosków, które w przyszłości powinny skutkować jeszcze lepszą współpracą na miejscu prowadzenia prawdziwych akcji ratowniczych.

KWP Kraków

Urodziła córeczkę na przystanku tramwajowym

20 kwietnia mieszkanka Skawiny jechała wraz ze swoim mężem tramwajem. Zmierzała do szpitala, na porodówkę. W pewnym momencie kobieta poczuła, że nadchodzi moment porodu - natychmiast wysiadła z mężem na przystanku przy Dworcu Głównym.

W tym czasie ulicą Westerplatte przejeżdżał patrol policji. Policjanci, widząc zbiegowisko podjechali szybko w to miejsce. Okazało się, że na świecie jest już mała dziewczynka. Funkcjonariusze najpierw sprawdzili czy dziecko oddycha i w jakim stanie ogólnym jest matka. Wezwali też pogotowie ratunkowe, a czekając na jego przyjazd, ogrzewali matkę i małeństwo kocami termoaktywnymi. Po przyjeździe pogotowia mama i dziewczynka zostały zabrane do szpitala.

KWP Kielce

VII finał Wojewódzkiego przeglądu małych form teatralnych

25 czerwca policjanci z Komendy Wojewódzkiej Policji w Kielcach, przedstawiciele Wojewody Świętokrzyskiego, Kuratorium Oświaty w Kielcach, Wojewódzkiego Ośrodka Ruchu Drogowego w Kielcach oraz aktorzy Teatru Kubaś w Kielcach przeprowadzili VII edycję konkursu na realizację małej formy teatralnej pn. „Wojewódzki przegląd małych form teatralnych”. Dotyczył on tematyki bezpiecznego zachowania się na drogach, promowania zdrowego stylu życia oraz ukazywania alternatywnych form spędzania czasu wolnego dla uczniów szkół gimnazjalnych z województwa świętokrzyskiego.

Konkurs przebiegał w dwóch etapach: powiatowym i wojewódzkim.

Laureatami VII edycji konkursu na realizację małej formy teatralnej pn. „Wojewódzki przegląd małych form teatralnych” zostali: I miejsce – Gimnazjum w Obrazowie, II miejsce – Sekcja Teatralna Staszowskiego Ośrodka Kultury, III miejsce – Gimnazjum w Mąchocicach.

Nagrody uczestnikom konkursu wręczył Pierwszy Zastępca Świętokrzyskiego Komendanta Wojewódzkiej Policji w Kielcach mł. insp. Rafał Kochończyk wraz z Pełnomocnikiem Wojewody Świętokrzyskiego Maciejem Pańpuchem.

KWP Katowice

Tramwaj lepszy od samochodu wyścigowego!

11 czerwca śląscy policjanci zorganizowali wyścig ulicami Katowic, pomiędzy tramwajem miejskim linii nr 6 i samochodem wyczynowym kierowcy wyścigowego Maćka Dreszera. Akcja miała na celu sprawdzenie, jak najszybciej dostać się do centrum miasta w godzinach szczytu. Zwyciężył tramwaj! Przekonaliśmy się, że warto zostawić samochód na parkingu i przesiąść się do komunikacji miejskiej.

Samochód i tramwaj wyruszyły dokładnie w tym samym czasie. Za kierownicą samochodu wyścigowego zasiadł Maciej Dreszer, natomiast pasażerką tramwaju była dojeżdżająca do pracy pani Emilia.

Oboje chcieli jak najszybciej dostać się do centrum miasta. „Pilotem” kierowcy był policjant kontrolujący, czy Maciej Dreszer porusza się zgodnie z przepisami. Na mecie pierwszy pojawił się tramwaj. Po kolejnych dwóch minutach na miejsce dotarł kierowca wyścigówki, który przez kolejne parę minut musiał jeszcze szukać miejsca parkingowego.

Dlaczego taka akcja? Korki w godzinach szczytu są utrapieniem każdego kierowcy. Akcja miała na celu sprawdzenie, jak najszybciej dostać się w tym czasie do centrum miasta - samochodem czy tramwajem? Przejazd samochodem jest poza tym o wiele droższy, niż komunikacją miejską.

Pomaluj mój świat

Komenda Wojewódzka Policji w Kielcach, wspólnie z grupą kieleckich artystów streetartowych, uczestniczyła w projekcie pod nazwą „Pomaluj Mój Świat”, którego inicjatorem był Rafał Kowerski – znany kielecki plastyk.

Projekt „Pomaluj Mój Świat” miał dwa cele. Pierwszy to odmalowanie zdewastowanych ścian kieleckich osiedli mieszkaniowych oraz centrum Kielc, tak aby dzieci nie dorastały w szarych i brudnych blokowiskach, pełnych wulgaryzmów. Drugim celem było prezentowanie uniwersalnego piękna przyrody, dlatego też motywem przewodnim dotychczas zrealizowanych prac jest świętokrzyska fauna i flora.

DOCENIONY POMYSŁ

Oczywiście malujący otwarci byli na wszelkie sugestie, dlatego też przed każdym malowaniem pytali mieszkańców o ich pomysły na odmalowanie ścian. Wszelkie sugestie były uwzględniane, ponieważ pomy-

słodawcom zależało na włączeniu mieszkańców do aktywnego uczestniczenia w zmienianiu otoczenia, w którym żyją. Każdy mógł również zaproponować miejsce do odmalowania. Projekt nie ograniczał się tylko do malowania sprayem, można było używać różnych technik malarskich, aby zainteresować szerokie spektrum artystów.

W ramach przedsięwzięcia dziesięciu artystów malarzy prowadziło zajęcia w klubach młodzieżowych i świetlicach środowiskowych z młodzieżą w wieku 13-21 lat. W 2012 r. udało się zrealizować 12 projektów. Odmalowano 10 ścian budynków użyteczności publicznej oraz dwa przystanki autobusowe. Policjantki z wydziału prewencji komendy wojewódzkiej Policji w Kielcach, kilka-

krotnie wspólnie z młodymi artystami, upiększały budynki w Kielcach.

Pierwszy projekt powstał przy ul. Jeziorańskiego na budynku poczty. Informacja o tej akcji odbiła się szerokim echem w mediach lokalnych i ogólnokrajowych. Wzmianka o niej pojawiła się między innymi w Teleexpresie.

Realizacja projektów pozwoliła rozwiązać problem chaosu twórczego powstającego na osiedlowych i miejskich powierzchniach ściennych, jak również pokazała innym młodym ludziom, że można to robić legalnie i z korzyścią dla wszystkich – tak oceniali swoją działalność jej główni pomysłodawcy.

Kolejnym elementem, który pozwolił lepiej oddziaływać na młodzież interesującą się sztuką ulicy,

była utworzona strona internetowa inicjatywy www.pomalujmojswiat.pl.

WSPÓŁCZESTNICTWO

Na stronie każdy ma szansę zaprezentować swoją twórczość, skonsultować się ze specjalistami i zapytać, gdzie mógłby legalnie realizować swoją pasję artystyczną. Środowisko kieleckich graffiści liczące ok. 100 osób wywodzących się głównie z rodzin niepełnych, mających problemy alkoholowe, swoją frustrację i brak zainteresowania dorosłych wyraża poprzez sięganie po alkohol i rysunki na murach. Pomagając w legalnym rozwijaniu ich pasji, będziemy dalej działać profilaktycznie, co spowoduje ograniczenie spożywania alkoholu w tym środowisku oraz wychowawczo – pozwoli zaktywizować do zaangażowania się w kształtowanie wizerunku naszego miasta.

Biorąc to pod uwagę, w ramach projektu ogłoszono także konkurs graffiti pod nazwą „Bezpieczne Świętokrzyskie”, którego podstawowym celem było propagowanie bezpiecznych wzorców zachowań wśród dzieci i młodzieży. Ogólnopolski konkurs miał na celu pozyskanie nowatorskich i interesujących projektów oraz wykorzystanie ich jako formy przekazu w działaniach promocyjno-informacyjnych bezpiecznych zachowań wśród dzieci i młodzieży, jak również

poprawę wyglądu estetycznego przestrzeni miejskich. Jego głównymi organizatorami byli:

- Inicjatywa Pomaluj Mój Świat,
- Stowarzyszenie Wszyscy Razem dla Rozwoju i Integracji,
- Komenda Wojewódzka Policji w Kielcach,
- Wojewoda Świętokrzyski,
- Prezydent Miasta Kielce.

ROZWÓJ PROJEKTU

Pod koniec roku 2012 wyłoniono 10 autorów zwycięskich projektów. Prace te były realizowane na budynkach w 2013 roku.

W ciągu roku działania Projekt „Pomaluj Mój Świat” ewoluował. Obecnie jego główne cele to:

- stworzenie alternatywnego sposobu spędzania wolnego czasu,
- zmniejszenie zjawiska dewastowania murów budynków mieszkalnych i użyteczności publicznej, poprzez nielegalne tworzenie graffiti,
- wpajanie szacunku do mienia publicznego i poczucia odpowiedzialności za krajobraz miejski,
- ograniczenie przestępczości popolitej oraz zjawisk chuligaństwa i wandalizmu,
- ochrona dzieci i młodzieży
- przeciwdziałanie patologiom społecznym,
- nauka zachowań społecznych, praca w grupie, sztuki dyskusji.

Adresatami projektu pozostała młodzież w wieku 13-21 lat, w tym w szczególności wychowankowie świetlic środowiskowych i klubów młodzieżowych działających na terenie Kielce.

Inicjatywa „Pomaluj Mój Świat” została założona, jako nieformalna grupa wolontariuszy. Obecnie znalazła bezpieczną oazę w stowarzyszeniu „Łowcy Marzeń”. Do współpracy dołączyła plastycznie uzdolniona kielecka młodzież. Włączyły się również Firma Zemax i Skład Budowlany Zachęta, a także Fundacja Kultury „WICI”, Prezydent Miasta Kielce, Wojewoda Świętokrzyski Urząd Marszałkowski Województwa Świętokrzyskiego oraz Stowarzyszenie „Spektrum Możliwości”.

Projekt w 2013 roku działał już we wszystkich powiatach naszego województwa. Wspólna akcja ze Stowarzyszeniem „Spektrum Możliwości” pod nazwą „Barwy Języka Polskiego” uaktywniła młodzież szkolną. Narodowe Centrum Kultury przyznało na nią dotację. Zrealizowano osiemnaście grafik ściennych, promujących poprawną polszczyznę, w wielu miejscowościach województwa. W szkołach gminnych ogłoszono konkurs na projekty grafik, które zostały naniesione na elewacje wielu szkół. Najbardziej aktywna okazała się młodzież z Włoszczowy.

▶ Innym projektem pt. „Ekosztuka miasta” była wspólna akcja realizowana wspólnie ze stowarzyszeniem „Spektrum Możliwości” i Urzędem Marszałkowskim Województwa Świętokrzyskiego. Na zniszczonych elewacjach powstawały murale promujące ochronę środowiska i kontakt z przyrodą.

W województwie już cyklicznie prowadzone są akcje, podczas których młodzież maluje zaniedbane elewacje szkół, przedszkoli, bloków mieszkalnych, przystanków, śmietników, bram.

Z inicjatywy Wydziału Prewencji Komendy Wojewódzkiej Policji w Kielcach, wspólnie z Wojewodą Świętokrzyskim zostanie wydany fol-

der z pracami zrealizowanymi w ramach projektu.

Mamy nadzieję, że kielecka inicjatywa zarazi inne województwa, by nasze miasta były piękniejsze, a młodzież współuczestniczyła w ich upiększaniu. ▶

Opr. Ewa Jurkiewicz KWP Kielce

Jak to jest z bezpieczeństwem imprez masowych?

mł. insp. Jacek Gałuszka

KOMENDANT POWIATOWY POLICJI W STRZELINIE

st. asp. Grzegorz Maciąg

ZASTĘPCA NACZELNIKA WYDZIAŁU PREWENCJI KPP
W STRZELINIE

Znowelizowana ustawa z dnia 20 marca 2009 roku o bezpieczeństwie imprez masowych wraz z aktami wykonawczymi bardzo wyraźnie określiła podmioty odpowiedzialne za bezpieczeństwo na imprezach, wskazując przede wszystkim na organizatora oraz na organ samorządowy wydający zezwolenie. Ustawa spowodowała również generalną, korzystną dla policji zmianę w podejściu do obowiązku zabezpieczenia imprezy. I jeśli przed przyjęciem tych dokumentów funkcjonował pogląd, że wyłącznie policja jest odpowiedzialna za bezpieczeństwo na stadionach oraz w innych miejscach organizowania imprez masowych, to tak właściwie po wprowadzeniu w życie wspomnianej ustawy, a więc po 1997 roku ten obowiązek od policji musiał przejść organizator.

Dziś nie można jeszcze powiedzieć, że ustawa, nawet w znowelizowanym kształcie, spełniła oczekiwania ustawodawcy.

Z pozycji Komendy Głównej Policji i naszych jednostek terenowych oceniamy, że wymaga ona dalszej, być może niewielkiej, nowelizacji. Komenda Główna Policji była jednym z inicjatorów dalszych zmian w tym akcie prawnym. Mam nadzieję, że proces legislacyjny dalej trwa między innymi w podkomisji sejmowej. Rzeczywistość wymaga, aby ustawa stała się **bardziej restrykcyjna** zarówno dla łamiących prawo uczestników imprez, jak i dla organizatorów oraz organów samorządowych.

LEKKA POPRAWA

Niestety, jako komendant powiatowy policji stwierdzam, że policja w dalszym ciągu wyręcza organizatorów podczas wielu imprez, w tym meczów piłkarskich. Braki w organizacji imprez i w przygotowaniu obiektów okupione są zawsze użyciem oddziałów policyjnych.

Po wejściu w życie ustawy, w ostatnich latach stwierdzamy, że ilość przy-

padków zbiorowego chuligaństwa głównie na stadionach, malejąc po szczytowych latach 1997-2001, ustaliła się na pewnym określonym poziomie.

Opanowano, choć nie do końca, zjawiska zagrożeń na imprezach międzynarodowych. Bez wątpienia jest to efekt poprawiającej się infrastruktury obiektów sportowych oraz coraz lepszego przygotowania ze strony organizatorów imprez.

Doskonale zdaję sobie sprawę, że było to wynikiem między innymi organizowania przez nasz kraj w roku 2012 mistrzostw Europy w piłce nożnej.

Niemniej, poziom zagrożeń, liczba ekscesów chuligańskich i przypadków zbiorowych naruszeń prawa, będących udziałem naszych pseudokibiców są ciągle za wysokie.

Coraz częściej dochodzi do burd na meczach ekstraklasy oraz podczas rozgrywek I, II i III ligi. Aktualnie grupy zwaśnionych kibiców potykają się między sobą na meczach niższych lig/klas.

► Te imprezy wymagają szczególnej opieki policji. Odbývają się z reguły na wyjątkowo nieprzystosowanych obiektach sportowych, niespełniających często minimalnych nawet wymogów bezpieczeństwa.

OBOWIĄZKI ORGANIZATORÓW

Związki sportowe, w tym PZPN, pomimo własnych skądinąd właściwych i moim zdaniem dobrych uregulowań prawnych (*Wytyczne PZPN w sprawie wymogów techniczno-organizacyjnych dla poprawy bezpieczeństwa na obiektach piłkarskich z 1995 roku, które miały wyznaczony termin dostosowania stadionów w tym zakresie do roku 1998*) niestety z różnych względów są przez nich samych nierespektowane.

Przykładami takiego właśnie braku wprowadzenia reguł/wytycznych jest kwestia tzw. licencjonowania stadionów I, II i III ligi.

Aktualnie to nikt inny, tylko przedstawiciele PZPN-u oraz związków wojewódzkich wydają tzw. tymczasowe licencje na obiekty stadionowe.

Czym więc jest licencja tymczasowa? Według mnie jest dopuszczeniem czasowym, pomimo obowiązujących wytycznych. Dopuszczeniem, które pozwala organizatorom na zorganizowanie (na co najmniej niedostatecznie przygotowanych obiektach) rozgrywek piłkarskich określonych drużyn, na które to rozgrywki przychodzi bliżej nieokreślona grupa kibiców.

A czym wobec tego jest nieprzygotowany stadion piłkarski, na którym podczas tzw. lustracji przedstawiciel PZPN-u lub związku wojewódzkiego stwierdził szereg nieprawidłowości i uwag?

Kto poniesie odpowiedzialność, gdy na takim właśnie dopuszczonym tymczasowo do rozgrywek stadionie lub innym obiekcie wydarzy się tragedia?

Zadając czytelnikom to pytanie, chciałbym zwrócić uwagę, że każdorazowo, gdy naruszony będzie porządek ładu i bezpieczeństwo, gdy złamane będzie prawo, zdecydowana większość osób pretensje kierować będzie niestety do policji, prokuratury i sądu. Natomiast bardzo niewielu żal i uwagi będzie miało do organizatora.

W PRAKTYCE

Przykładów takich rozwiązań na terenie każdego województwa jest co najmniej kilka. Jeden z nich dotyczy stadionu w moim mieście, gdzie jeszcze niedawno byłem komendantem powiatowym policji.

Organizatorzy takich spotkań w wielu przypadkach są przypadkowymi ludźmi, którzy oprócz zamiłowania do futbolu nie mają prawie żadnego przygotowania w aspekcie obowiązującego prawa. Być może niedoskonałego prawa, ale prawa, które aktualnie obowiązuje i którego należy przestrzegać, zgodnie z jego zapisami.

Według mojej opinii bardzo często to właśnie organizatorzy nie gwarantują zgodnego z prawem przygotowania i realizacji imprez: niemasowych, masowych czy wreszcie tych, które jako komendanci policji, zgodnie z art. 28 pkt 2 ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych kwalifikujemy jako imprezy masowe o podwyższonym ryzyku.

Próby dyscyplinowania organizatorów imprez na tym poziomie poprzez negatywne opinie policji do wniosków o zezwolenia bywają postrzegane, jako działania na szkodę naszego sportu. W takich przypadkach organizatorzy odpowiedzialnością za całe zło obwiniają policję, zapominając niestety o tym, że to właśnie ich przede wszystkim obowiązuje prawo i to oni nie policja są odpowiedzialni za prawidłowe zorganizowanie i przebieg imprezy, w tym meczów piłkarskich.

POZA STADIONEM

Z niepokojem obserwujemy, że agresja i przemoc pseudokibiców przeniosła się poza stadiony. Tutaj już w zwalczaniu wszelkich przejawów agresji i łamania prawa sprzymierzeńców już nie mamy. Własnymi siłami musimy zapewnić społeczeństwu spokój i bezpieczeństwo wszędzie tam, gdzie pojawiają się pijani i agresywni pseudokibice. Jesteśmy na to przygotowani. Bywa jednak, że jesteśmy zaskakiwani lub spóźnieni z interwencją.

Poszukuje się najskuteczniejszych metod zwalczania zjawiska chuligaństwa stadionowego. Jednym z narzędzi, jakie mamy w dyspozycji to

system karania za przestępstwa i wykroczenia. Trzeba wyraźnie podkreślić, że jest to system, który naszych oczekowań do końca nie spełnia.

W 2002 roku zmieniono zasady zabezpieczania przez policję przejazdów kibiców pociągami. Patrole policji nie eskortują już grup kibiców na długich trasach w drodze na mecz i z powrotem. Czas służby w patrolach wahadłowych rzadko mieści się w 12 godzinach, a często dochodził do całej doby.

Z posiadanych przez policję informacji wynika, że zmiana zasad konwojowania kibiców od tego czasu nie przyniosła negatywnych efektów dla porządku i bezpieczeństwa podróży w pociągach.

Mamy jednak świadomość, że podczas przejazdów kibiców zdarzają się sytuacje, których efektem jest niszczenie taboru należącego do przewoźnika, niszczenie infrastruktury kolejowej w tym budynków dworców. A może przede wszystkim zdarzenia, które zagrażają życiu i zdrowiu podróżnych, którzy w tym czasie znajdują się w danym miejscu.

Należy dodać, że zmiany pociągnęły za sobą nowe zadania dla policji, polegające na patrolowaniu przez wzmocnione zespoły policjantów tras przejazdów, dworców kolejowych, na których zatrzymują się pociągi z kibicami lub MOP-ów, na które autokarami lub prywatnymi pojazdami wjeżdżają mniej lub bardziej zorganizowane grupy kibiców, nie zawsze sympatyzujących ze sobą.

W dalszym ciągu główny ciężar odpowiedzialności za bezpieczeństwo kierowców, a także podróżnych w pociągach i mienia kolejowego ponosi policja, a według mnie powinny przejąć, a co najmniej wesprzeć nasze działania służby przewoźnika np. SOK, zgodnie zresztą ze swoimi ustawowymi obowiązkami, czy też służby ochrony. Mają one podpisane umowy z właścicielami miejsc obsługi pasażerów (MOP) na drogach ekspresowych i autostradach.

ZADANIA POLICJI

Ocenia się, że jeszcze jakiś czas wśród przewoźników będziemy obserwować podobne opory, jak u organiza-

torów imprez przy wdrażaniu w życie ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych.

Policja pozostając w stałej gotowości przy zabezpieczaniu masowych imprez sportowych, powinna być środkiem ostatecznym. Nie może jednak zostać stróżem porządku tam, gdzie za ten porządek ma współodpowiadać inny, zobligowany do tego podmiot.

Zorganizowane grupy kibiców coraz sprawniej unikają naszej eskorty w drodze na stadion czy z powrotem. Kluby kibica, jeśli gdzieś funkcjonują, z wielkimi oporami dzielą się z nami informacjami o swoich zamiarach, pomimo jasnych i czytelnych w tej kwestii zapisów uzupełniających ustawę o bezpieczeństwie imprez masowych.

Również władze klubów sportowych, a nawet związków nie przywiązują wagi do wyprzedzającego informowania policji o zamiarach kibiców. Można domniemać, że takich informacji nie posiadają. Najczęściej odpowiadają one, że nie utożsamiają się z tymi grupami.

Chcemy doprowadzić do stanu, kiedy żaden kibic nie będzie anonimowy, tak na widowni stadionu, jak i w drodze. To przedsięwzięcie jednak nie leży już wyłącznie w gestii policji. Powodzenie rozwiązania tego problemu leży jedynie w ścisłym współdziałaniu z policją władz Polskiego Związku Piłki Nożnej, Polskiej Konfederacji Sportu, związków i klubów sportowych, organów rządowych i władz samorządowych.

Pomimo stworzonego przepisu nakładających na te podmioty wyraźnego obowiązku prowadzenia w tym zakresie współpracy, stwierdzam niestety, że nie jest ona realizowana na oczekiwanym, przynajmniej przez policję, poziomie. Prawie każde zażalenie kojarzy się, jako prowadzenie inwigilacji i ograniczenia swobód.

W trosce o bezpieczne stadiony wspólnym celem musi stać się monitorowanie zamiarów kibiców i wyprzedzające neutralizowanie źródeł późniejszego chuligaństwa. Kluby sportowe muszą identyfikować się ze swoimi kibicami w każdym czasie. W dniach zwycięstw swojej drużyny, kiedy cały klub świętuje i po przegranych meczach, kiedy chuligani na wyjeździe demolują obiekty gospodarzy. Nie można przy tym lansować tezy, że chuligani stadionowi to nie kibice. To też kibice, tylko określonej kategorii.

ROLA MONITORINGU

Ustawodawca określił obowiązek monitorowania przebiegu imprez dla obiektów wskazanych przez wojewodów. Obowiązek ten ogranicza się do samego stadionu. Na podstawie rozważań policji stwierdzić należy, że materiał zgromadzony z monitoringu wizyjnego na wielu obiektach, w razie potrzeby wykorzystania go w celach procesowych przez sądy, niejednokrotnie, z uwagi na swoją jakość, nie stanowi żadnej wartości.

Aktualnie utrwalone obrazy nie na wszystkich stadionach pozwalają na identyfikację sprawców zakłóceń porządku na stadionach lub w ogóle nie

obejmują miejsc, gdzie zajścia miały miejsce. Jest to efekt niesprecyzowania sposobu monitorowania, jego obszarów, miejsc najbardziej zagrożonych i takich, w których najczęściej dochodzi do burd. Ta kwestia już jest uwzględniona m.in. w naszych propozycjach we wspomnianej ustawie.

Wielkim utrudnieniem dla policji w planowaniu zabezpieczeń imprez sportowych jest kalendarz rozgrywek piłkarskich ustalany bez specjalnego uwzględnienia naszych uwag. Powtarzająca się rokrocznie kumulacja kilku spotkań w obrębie jednego województwa istotnie obniża nasze możliwości zaplanowania należytego zabezpieczenia wszystkich tych meczów. W tym przypadku niestety najważniejsze są tzw. czasy antenowe dla mediów a nie uwzględnienie uwag policji.

CO DALEJ?

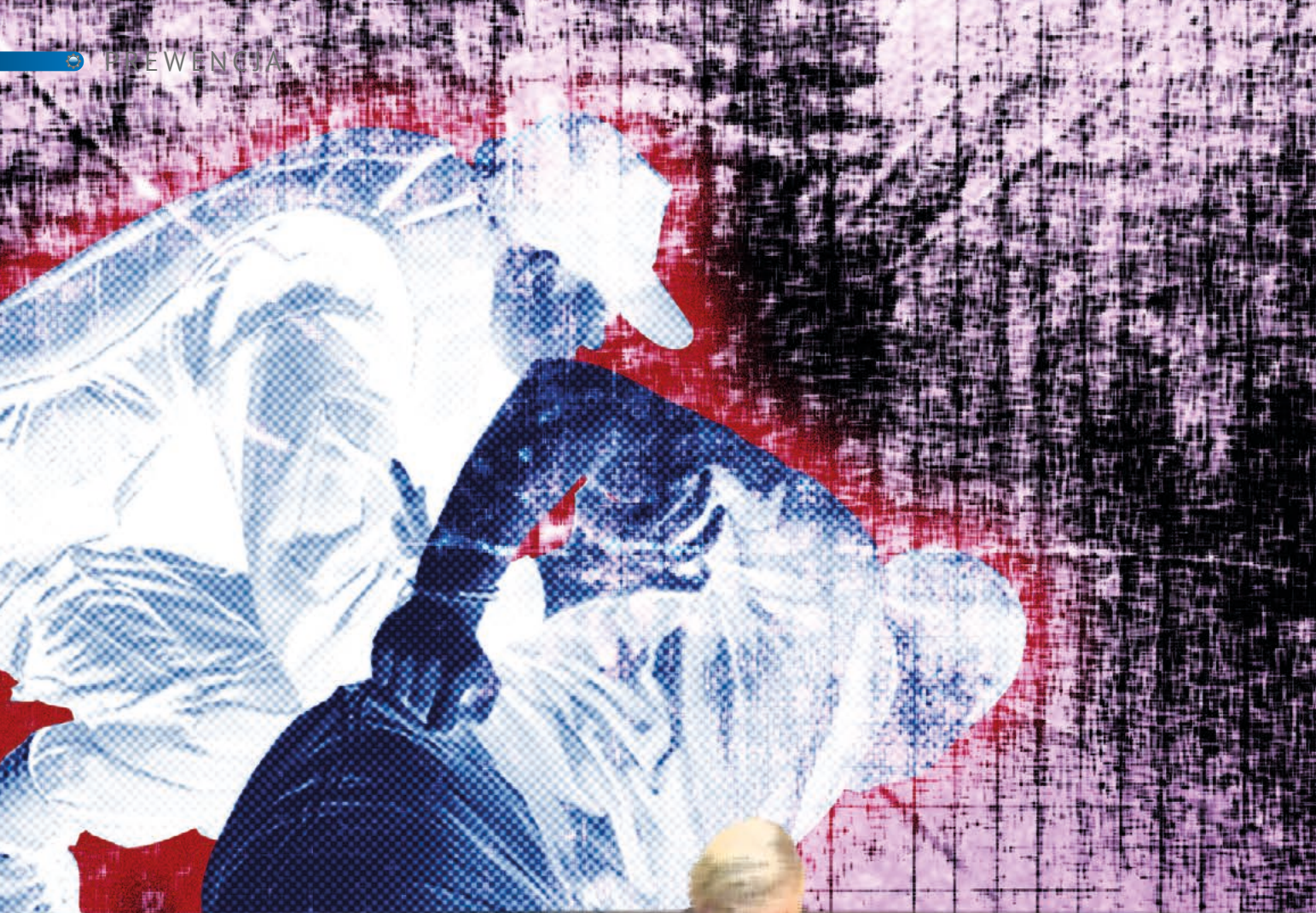
Wydaje się, że najpilniejszym wspólnym zamierzeniem powinno być stworzenie i wprowadzenie w życie pakietu skutecznych przepisów prawa precyzyjnie określających kompetencje i obowiązki wszystkich podmiotów i instytucji zaangażowanych w imprezy masowe oraz system egzekwowania tych obowiązków. To zamierzenie już rozpoczęto, kontynuując prace nad zmianami do ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych. Intencją policji jest, aby tym razem zmiany poszły znacznie dalej, niż poprzednio.

Z całą odpowiedzialnością trzeba stwierdzić, że najważniejszym podmiotem, który powinien zrozumieć kwestie bezpieczeństwa imprez w tym masowych oraz tych, które kwalifikujemy, jako podwyższonego ryzyka jest Polski Związek Piłki Nożnej, a także samorząd, który w końcowym etapie uczestniczy w wydaniu ostatecznej zgody na zorganizowanie imprezy na swoim terenie.

Zmiany w ustawie, po wejściu w życie, powinny zaowocować szeregiem nowych rozwiązań w obszarze bezpieczeństwa imprez, rozwiązań od dawna będących standardami europejskimi.

Czy tak jest na dzień dzisiejszy w naszym kraju? To pytanie pozostawię otwarte.

Zatrzymanie sprawcy przemocy w rodzinie

asp. Paweł Tobczyk

ZAKŁAD SŁUŻBY PREWENCYJNEJ
SZKOŁY POLICJI W KATOWICACH

Przez pojęcie przemoc w rodzinie, zgodnie z Ustawą o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie należy rozumieć jednorazowe albo powtarzające się umyślne działanie lub zaniechanie naruszające prawa lub dobra osobiste członków rodziny.

W szczególności należy wziąć tu pod uwagę działania narażające te osoby na niebezpieczeństwo utraty życia lub zdrowia, naruszające ich godność, nietykalność cielesną, wolność, w tym seksualną, powodujące szkody na ich zdrowiu fizycznym lub psychicznym, a także wywołujące cierpienia i krzywdy moralne u osób dotkniętych przemocą. Ponadto należy pamiętać, że gdy mowa o członku rodziny należy przez to rozumieć osobę najbliższą w rozumieniu art. 115 § 11 kodeksu karnego, a także inną osobę wspólnie zamieszkującą lub gospodarującą.

Funkcjonariusze policji zgodnie z obowiązującym prawem mają możliwość zatrzymania sprawcy przemy w rodzinie. Jest to forma przymusu polegająca na krótkotrwałym pozbawieniu wolności. Oznacza to, że osoba zatrzymana nie może swobodnie się przemieszczać, porozumiewać z innymi osobami, przyjmować przedmiotów bez zgody organu zatrzymującego czy też podejmować innych działań zgodnie ze swoją wolą. Osoby te w czasie zatrzymania umieszczane są w określonych pomieszczeniach. W przepisach wyróżnia się zatrzymanie procesowe i pozaprocessowe.

ZATRZYMANIE POZAPROCESOWE

W związku ze zmianą ustawy o przeciwdziałaniu przemy w rodzinie, która weszła w życie w dniu 10 czerwca 2010 roku do Ustawy o Policji dodano art. 15a uprawniający funkcjonariuszy policji do zatrzymania sprawców przemy w rodzinie stwarzających bezpośrednie zagrożenie dla życia lub zdrowia ludzkiego. Wskazano przy tym, że przy określeniu takiego trybu zatrzymania należy posilkować się art. 15 Ustawy o Policji.

Policjanci, przeprowadzając interwencje domowe, często spotykają się z sytuacją kiedy o podjęciu czynności zatrzymania decydują zaledwie sekundy. W tym przypadku oznacza to, że nie chodzi o działanie represyjne, lecz prewencyjno - zapobiegawcze. Funkcjonariusz policji podejmując decyzję

o zatrzymaniu musi mieć uzasadnione przekonanie, co do zaistnienia sytuacji, która jasno wskazuje na stwarzanie bezpośredniego zagrożenia dla życia, zdrowia ludzkiego lub mienia oraz nie może zapomnieć, że zatrzymanie jest zasadne wówczas, gdy inne środki okazały się bezcelowe lub nieskuteczne.

ZATRZYMANIE PROCESOWE

Forma procesowa również jest wykorzystywana (fakultatywnie lub obligatoryjnie) w celu zatrzymywania sprawców przemy w rodzinie. Przedstawia się następująco:

- **Art. 244 § 1a k.p.k.:**

Policja ma prawo zatrzymać osobę podejrzaną, jeżeli istnieje uzasadnione przypuszczenie, że popełniła ona przestępstwo z użyciem przemy na szkodę osoby wspólnie zamieszkującej, a zachodzi obawa, że ponownie popełni przestępstwo z użyciem przemy wobec tej osoby, zwłaszcza gdy popełnieniem takiego przestępstwa grozi.

Zatrzymanie stosowane jest zatem wobec „osoby podejrzonej” o popełnienie przestępstwa określonego w w/w artykule (policja ten rodzaj zatrzymania stosuje fakultatywnie).

- **Art. 244 § 1b k.p.k.:**

Policja zatrzymuje osobę podejrzaną, jeśli przestępstwo, o którym mowa w § 1a, zostało popełnione przy użyciu broni palnej, noża lub innego niebezpiecznego przedmiotu, a zachodzi obawa, że ponownie popełni ona przestępstwo z użyciem przemy wobec osoby wspólnie zamieszkującej, zwłaszcza gdy popełnieniem takiego przestępstwa grozi.

Zatrzymanie stosowane jest zatem wobec „osoby podejrzonej” o popełnienie przestępstwa określonego w ww. artykule (policja ten rodzaj zatrzymania stosuje obligatoryjnie).

W przypadku ustalenia, że zachodzi „uzasadnione przypuszczenie” popełnienia tego rodzaju przestępstwa, a jest nim „przekonanie” wynikające z okoliczności opartych na konkretnych dowodach - nie jest to jednak sytuacja zupełnej pewno-

ści popełnienia przestępstwa, jak w przypadku wydawania przez sąd wyroku, ani duże prawdopodobieństwo, które jest konieczne w związku ze stosowaniem środków zapobiegawczych (art. 249 § 1 k.p.k.), czy też związane z wydawaniem postanowienia o przedstawieniu zarzutów - tylko uzasadnienie dostateczne (art. 313 § 1 k.p.k.), to najbliższe jest to sytuacji „osoby podejrzonej”, o której mowa w art. 192a § 1 oraz w art. 308 § 2 k.p.k.

W przypadkach stosowania zatrzymania w tym trybie chodzi o popełnienie jakiegokolwiek przestępstwa z użyciem (stosowaniem) przemy jako sposobu działania sprawcy, również wtedy, gdy takie zachowanie nie należy do ustawowych znamion popełnionego przestępstwa.

Zatrzymanie w trybie określonym w art. 244 § 1a k.p.k. może nastąpić tylko wtedy, gdy zachodzi „obawa”, że taka osoba podejrzana „ponownie” popełni przestępstwo „z użyciem przemy”, i to wobec „tej”, a więc „tej samej” osoby wspólnie zamieszkującej. Obawa oznacza znaczne prawdopodobieństwo, które zachodzi w szczególności wówczas, gdy taka osoba podejrzana grozi popełnieniem takiego przestępstwa.

Zatrzymanie w trybie określonym w art. 244 § 1a k.p.k. jest fakultatywne wobec stwierdzenia, że „Policja ma prawo zatrzymać”, ale będzie ono konieczne, gdy jest to w okolicznościach konkretnej sprawy jedyny skuteczny sposób zapobieżenia ponownemu popełnieniu przestępstwa z użyciem przemy na szkodę osoby wspólnie zamieszkującej, przed ewentualnym zastosowaniem środka zapobiegawczego.

W takiej samej sytuacji zatrzymanie jest obligatoryjne, jeżeli uzasadnione jest przypuszczenie, że osoba podejrzana popełniła przestępstwo przy użyciu broni palnej, noża lub innego niebezpiecznego przedmiotu (art. 244 § 1b k.p.k.). Ponowne przestępstwo, którego obawa popełnienia zachodzi, może być popełnione z użyciem każdej formy przemy, niekoniecznie z posłużeniem się niebezpiecznym przedmiotem. ■

nadkom. Krzysztof Fojcik,
asp. Adam Hetman

ZAKŁAD WYSZKOLENIA SPECJALNEGO
SZKOŁY POLICJI W KATOWICACH

Elementy

strzelectwa sportowego na podstawowym etapie szkolenia policjantów

Część I

Przeciętnej osobie strzelectwo kojarzy się z wojskiem lub policją. W rzeczywistości strzelectwo sportowe nie ma wiele wspólnego ze strzelaniem bojowym. Jednak jest kilka elementów, podstaw, które zarówno strzelec sportowy, młody żołnierz czy początkujący policjant powinni poznać.

Celem autorów jest przedstawienie możliwości wykorzystania technik strzelectwa sportowego na podstawowym etapie szkolenia strzeleckiego policjantów.

POSTAWA STRZELECKA

Jest ona fundamentem wszystkich pozostałych elementów wpływających na celne oddanie strzału. Podobnie jak w budownictwie nie można budować budynku, nie wznosząc go na trwałej podstawie, tak trening strzelecki rozpoczyna się od nauki przyjmowania właściwej postawy.

W strzelectwie sportowym sprawa wydaje się prosta. Zawodnik trenuje konkretną konkurencję i w zależności od tego uczy się przyjmować właściwą postawę. W trakcie konkurencji strzeleckiej raz przyjęta postawa w zasadzie nie ulega zmianie. Posłużmy się tutaj przykładem zawodnika

strzelającego w konkurencji olimpijskiej Pdw-60 (pistolet dowolny, 60 strzałów z jednej ręki), który przed pierwszym złożeniem się do strzału przyjmuje właściwą postawę strzelecką i nie zmienia jej przez dwie godziny trwania konkurencji.

Inaczej sprawa wygląda w strzelectwie bojowym. Młodego adepta strzelectwa bojowego, jakim jest na przykład słuchacz szkolenia zawodowego podstawowego, w okresie sześciu miesięcy tego szkolenia można nauczyć zaledwie podstaw przyjmowania postaw strzeleckich. Postawy strzeleckie zawarte są w Decyzji nr 713/2005 Komendanta Głównego Policji w sprawie szkolenia strzeleckiego policjantów. Przepis ten zawiera tylko podstawowe postawy strzeleckie. Jeżeli będziemy zmuszeni do użycia broni palnej nie zawsze sytuacja w jakiej się znajdziemy pozwoli

nam na przyjęcie postawy zawartej właśnie w ww. akcie prawnym. Musimy wtedy zaimprovizować i dostosować się do panujących warunków oraz wykorzystać je na własną korzyść. Może przyjdzie nam użyć broni siedząc w radiowozie?

Jak wtedy się zachować, jaką postawę przyjąć?

Będzie to zapewne postawa łącząca właśnie te elementy zawarte we wzorcu. Aby móc właściwie zadziałać w krytycznej sytuacji, należy mieć perfekcyjnie opanowane wszystkie postawy. Musimy umieć je przyjmować instynktownie, nie zastanawiając się, na które kolano ukłęknąć czy którą nogę wysunąć do przodu. Podobnie jak strzelec sportowy, który oddając niepoprawny strzał wyciąga z niego szybko wnioski i dokonuje korekty. Im mniej przy tym myśli, a działa bardziej instynktownie, tym lepiej.

Fot.1. Od lewej: pistolet TT-wz. 33, pistolet Walther P-99 z wymiennymi nakładkami, pistolet Glock 19 z wyprofilowanym chwytem

W zasadzie można stwierdzić, że właściwa postawa umożliwia oddanie celnego strzału, jak również chroni nas przed otrzymaniem postrzału w warunkach bojowych.

TRZYMANIE BRONI

Ważnym elementem mającym wpływ na celne strzelanie i bezpieczeństwo strzelającego oraz osób postronnych jest trzymanie broni. Obecnie, profesjonalna sportowa broń strzelecka posiada ergonomiczne chwyt (rękojeści) z regulacją kąta ustawienia względem osi lufy. Sportowa broń długa (karabinki) ma również regulowane we wszystkich płaszczyznach kolby i łoża. Do niedawna była to rzecz nie do pomyślenia w broni bojowej. Kąt ustawienia chwytu broni w stosunku do jej lufy w niektórych przypadkach był wysoce nieergonomiczny. Przykładem tego może być pistolet TT wz. 1933. Obecnie w bojowej broni palnej stosuje się rozwiązania ułatwiające trzymanie broni przez strzelającego. Najlepszym przykładem może być zastosowanie wymiennych nakładek na chwyt w pistolecie P-99 Walther czy zastosowanie profilowanego chwytu w ostatniej generacji pistoletów Glock.

Jednak te nowinki techniczne mają jedynie pomóc w prawidłowym trzymaniu broni. Podobnie jest w strze-

Fot. 2. Palec wskazujący ręki wspomagającej ułożony na kabłąku. Nie każdy pistolet ma kabłąk przystosowany do takiego trzymanie broni. Często w trakcie strzelania palec spada z kabłąka

Fot. 3. Kciuki ułożone wzdłuż zamka. Często opierają się one o dźwignię zwalniania zamka co skutkuje niezatrzymaniem się zamka po oddaniu ostatniego strzału

Fot. 4. Kciuk ręki wiodącej oparty na kciuku ręki wspomagającej opartym o kabłąk. W tym przypadku może dojść do niekontrolowanego wypięcia magazynka

Fot. 5. Autorzy są jednak zwolennikami trzymania broni w sposób przedstawiony na powyższym zdjęciu

► lectwie sportowym. Nawet najlepiej dopasowana rękojeść nie wyręczy strzelającego w trzymaniu broni.

Strzelec sportowy, oddając kilkadziesiąt strzałów ocenianych w konkurencji, oddaje każdy strzał trzymając broń w identyczny sposób. Rozluźnienie chwytu lub zwiększenie uścisku kończy się najczęściej niezadowolającą przestrzeliną na tarczy. Podobnie jest w strzelectwie bojowym. Pewne, mocne trzymanie broni pozwala na celne oddawanie strzałów tzw. dubletami, czyli dwoma bezpośrednio po sobie występującymi strzałami. Częstym błędem strzelającego jest w tym momencie zwiększanie siły chwytu broni wraz ze wzrostem nacisku palca na język spustowy. Strzały takie najprawdopodobniej trafią dużo poniżej punktu celowania. W efekcie tego, mierząc z odległości nawet pięciu metrów w klatkę piersiową napastnika atakującego nas nożem czy siekierą i oddając strzały w powyżej opisany sposób, trafimy go co najwyżej w okolice nóg, a to czasami może okazać się niewystarczające.

Przekonał się o tym w 2011 roku policjant jednego ze śląskich miast.

W trakcie uzasadnionego użycia broni ranił napastnika kilkoma strzałami w nogi. Pomimo tych ran sprawca zdołał przebiec jeszcze kilkadziesiąt metrów. Podając ten przykład absolutnie nie namawiamy do tego, aby strzelać tylko w korpus człowieka. Pamiętajmy, że broni palnej policjanci używają między innymi do tego, aby obezwładnić napastnika i bronić się przed jego atakiem, a nie by pozbawić go życia.

Prawidłowe trzymanie broni powinno oprócz oddawania celnych strzałów zapewnić nam również sprawność jej obsługi i bezpieczne użytkowanie. Patrząc np. na pistolety będące w programie nauczania szkolenia zawodowego podstawowego policjantów widzimy, że oprócz rozmiarów różnią się one od siebie umiejscowieniem zatraszków magazynka, dźwigni zwalniania zamka, kształtem kabłąka i zabezpieczeniami. W związku z tym zastosowanie jednego sposobu trzymania broni np. w pistolecie P-99 będzie zupełnie bezcelowe w pistolecie P-64. Chodzi w tym momencie o trzymanie palca wskazującego ręki wspomagającej na kabłąku.

O autorach

Krzysztof Fojcik pracuje w Policji od 1991 roku, a swoje zainteresowanie strzelectwem, w tym sportowym, rozpoczął w 1993 r.

Adam Hetman wstąpił do Policji w 1995 r., a swoją przygodę ze strzelectwem sportowym rozpoczął już w 1987 r. wstępując do sekcji strzeleckiej KKS Gwardia Katowice mieszczącej się na terenie strzelnicy obecnej Szkoły Policji w Katowicach.

Przez te lata autorzy zajęli wiele czołowych miejsc na zawodach rangi ogólnopolskiej z tytułami mistrzów Polski łącznie, a ich nazwiska stały się rozpoznawalne wśród strzelców.

Należy wybrać taki sposób trzymania, aby zapewniał nam stabilność broni. Pamiętajmy o tym, aby każdy palec brał udział w trzymaniu broni. Odpuszczenie jednego palca to osłabienie trzymania o około 10%. Nie zapominajmy również o najważniejszym palcu służącym do wciskania języka spustowego. W trakcie trzymania broni palec ten cały czas „odpoczywa” ułożony wzdłuż zamka broni, a „wkracza do akcji” w momencie, gdy chcemy świadomie oddać strzał. Uchroni nas to przed przykrymi konsekwencjami oddania niekontrolowanego strzału.

Wśród kilku sposobów trzymania broni, które zaprezentowano na zdjęciach zaletą trzymania jej jak na fot. 5. jest to, że kciuki dokładniej przylegają do broni i ją trzymają. Szczególnie przy strzelaniu z Waltera P-99 nie dochodzi do kontaktu kciuków z dźwignią zwalniania zamka i wypinania magazynka. Taka sytuacja kończy się często niezatrzymaniem się zamka w tylnym położeniu po oddaniu ostatniego strzału, lub przypadkowym wypięciem magazynka w trakcie strzelania. ■

NADKOM. ANDRZEJ JANUSZ
 ASP. KONRAD MICHALCZYK
 LABORATORIUM KRYMINALISTYCZNE KWP
 W KATOWICACH

Oględziny nielegalnych laboratoriów narkotykowych

Nielegalne laboratorium narkotykowe to miejsce, gdzie w sposób nielegalny wytwarzane są narkotyki lub prekursorzy. Może to być budynek mieszkalny, gospodarczy, garaż, komórka lub nawet instytucja naukowa.

Miejsce takie musi zawierać niezbędne do produkcji wyposażenie. Może być to sprzęt specjalistyczny, jak i przedmioty codziennego użytku. Dlatego nawet jeżeli laboratorium zostanie zlokalizowane, to nielegalnym możemy je nazwać dopiero wtedy, jeżeli udowodnimy, że były w nim faktycznie prowadzone czynności zmierzające do wyprodukowania narkotyków lub prekursorów.

Biorąc pod uwagę ustawę o przeciwdziałaniu narkomanii, nielegalne laboratorium to obszar, w którym realizowane są bez odpowiedniego zezwolenia procesy chemiczne lub fizyczne mające na celu wytwarzanie, przetwarzanie środków odurzających, substancji psychotropowych lub prekursorów służących do wytwarzania środków odurzających lub substancji psychotropowych. Wytwarzanie obejmuje więc te czynności, które wiążą się bezpośrednio z otrzymywaniem substancji kontrolowanej.

ZASADY DZIAŁANIA LABORATORIUM

Aby nielegalne laboratorium mogło działać niezbędne są trzy elementy: wiedza, chemikalia i wyposażenie. Wiedza jest podstawą trójkąta po-

trzeb nielegalnego laboratorium. Są cztery podstawowe źródła tej wiedzy: edukacja, czyli wiedza nabyta w czasie studiów chemicznych, doświadczenie, czyli wiedza przekazywana od osoby do osoby, przepisy odręczne i Internet. Chemikalia są jednym z boków trójkąta potrzeb nielegalnego laboratorium. Większość wykorzystywanych w nielegalnych laboratoriach chemikaliów ma różnorodne zastosowanie legalne, a ich sprzedaż jest dozwolona i w żaden sposób niekontrolowana. Cześć chemikaliów, zwłaszcza prekursorzy, kontroli jednak podlega. W takich przypadkach często podejmowane są próby ich syntezy z innych niekontrolowanych substancji. Istotne jest również, aby chemikalia były łatwo dostępne i sprzedawane w dużych opakowaniach.

Wyposażenie jest kolejnym z trzech ramion trójkąta potrzeb. Obejmuje ono szeroki zakres aparatury, sprzętu i szkła laboratoryjnego zarówno ogólnego przeznaczenia, jak i specjalistycznego, przeznaczonego do prowadzenia konkretnego procesu. W większości laboratoriów stosuje się prostą aparaturę chemiczną. Podyktowane to jest niską ceną tego sprzętu, a także łatwością posługiwania się nim.

► PRZYGOTOWANIE OGLĘDZIN

Oględziny nielegalnego laboratorium są jedną z najważniejszych czynności umożliwiających udowodnienie, że w danym miejscu były produkowane narkotyki, czy też jaka była skala produkcji. Pozwalają również określić zdolność produkcyjną i ilość wytworzonych narkotyków. Czasami umożliwiają również ustalenie, jak długo była prowadzona produkcja.

W nielegalnym laboratorium występują cztery rodzaje śladów:

- **chemiczne** tj. ciecze, ciała stałe i gazy w ilościach makroskopowych, ślady chemiczne na aparaturze i szkle laboratoryjnym, na sprzęcie laboratoryjnym, ścianach, podłodze suficie a także w ciągach wentylacyjnych;
- **daktyloskopijne** na sprzęcie i szkle laboratoryjnym, na opakowaniach reagentów prekursorów i produktu finalnego;
- **biologiczne** na maskach i rękawiczkach, niedopałkach papierosów, na puszkach i butelkach;
- **dokumenty** w postaci notatek i przepisów laboratoryjnych, faktury i rachunki za odczynniki i sprzęt laboratoryjny; komputery i telefony komórkowe.

Każdy z tych dowodów ma duże znaczenie w procesie dowodzenia produkcji. Ślady chemiczne i dokumenty pozwalają udowodnić produkcję narkotyków i jej skalę. Ślady biologiczne, daktyloskopijne i ręczne zapiski na dokumentach pozwalają powiązać osoby z prowadzoną w nielegalnym laboratorium działalnością.

PLANOWANIE LIKWIDACJI

Wejście policji do nielegalnego laboratorium wiąże się zawsze z różnymi niebezpieczeństwami związanymi zarówno z możliwością stawiania oporu przez operatorów lub osób w nim przebywających, jak również z zagrożeniami związanymi z prowadzoną w laboratorium produkcją. Przy planowaniu wejścia do laboratorium bierze się pod uwagę oba te zagrożenia. Z punktu widzenia kryminalistycznego istotny jest zarówno moment wejścia do laboratorium, jak i zachowanie policjantów tuż po nim. Z punktu widzenia zagrożeń i war-

tości dowodowej zabezpieczonego materiału dowodowego można mieć do czynienia z pracującym laboratorium lub nieprowadzącym produkcji w momencie wkroczenia policji. Laboratorium niepracujące jest znacznie bezpieczniejsze, nie ma tu bezpośrednich zagrożeń pożarem lub wybuchem związanych z toczącymi się procesami chemicznymi. Jednak w niektórych przypadkach może być problem z udowodnieniem, że w danym miejscu była prowadzona produkcja narkotyków, a nie jest to tylko magazyn sprzętu i odczynników. W składzie ekipy realizującej likwidację nielegalnego laboratorium powinna znaleźć się osoba odpowiedzialna za przerwanie procesów chemicznych. Jest to szczególnie ważne w przypadku pracujących laboratoriów, gdzie nieumiejętne wyłączenie aparatury może doprowadzić do wybuchu, pożaru lub zniszczenia materiału dowodowego.

NIEBEZPIECZEŃSTWA W TRAKCIE LIKWIDACJI

Zagrożenia związane z likwidacją nielegalnego laboratorium można podzielić na trzy kategorie:

- **związane z czynnikiem ludzkim**, spowodowane reakcją osób przebywających w obszarze laboratorium;
- **pułapki pirotechniczne**;

- **chemiczne** związane z prowadzonymi w laboratorium procesami chemicznymi grożącymi wybuchem, pożarem lub skażeniem.

Pierwsze z zagrożeń jest oceniane i eliminowane z reguły przez odpowiednie jednostki policji. Ekipa prowadząca oględziny powinna pamiętać o zagrożeniu ze strony pułapek pirotechnicznych, gdyż nie zawsze mogą być one łatwe do wykrycia.

Najpoważniejsze zagrożenia związane są jednak z samymi procesami chemicznymi prowadzonymi w nielegalnym laboratorium. Duże niebezpieczeństwo stanowią stężone kwasy oraz stężone roztwory zasad. Ich rozlanie może spowodować oparzenia, a w przypadku kwasu solnego, mrówkowego, azotowego, octowego podrażnienie dróg oddechowych i zatrucie. W zetknięciu z wodorotlenkami kwasy stanowią mieszanki wybuchowe. Należy pamiętać o znajdujących się w nielegalnych laboratoriach narkotykowych silnych truciznach jak cyjanek sodu, cyjanek potasu, sole rtęci. Nie zawsze opakowania, w których się one znajdują są opisane.

Dużym zagrożeniem często nieświadomym jest wdychanie oparów rozpuszczalników. Należy przede wszystkim pamiętać, aby zabezpieczyć drogi oddechowe przed tego rodzaju substancjami. Stosujemy zasadę, że wszystkie substancje

Nielegalne laboratorium ujawnione w marcu 2014 r. w gminie Czosnów

Fot.: www.policja.pl

www.policja.pl

znajdujące się w nielegalnym laboratorium traktujemy jako substancje niebezpieczne. Niebezpieczna może się również okazać prowizoryczna instalacja elektryczna, która grozi porażeniem prądem lub pożarem.

Wszystkie te zagrożenia muszą być szczególnie brane pod uwagę przez ekipę prowadzącą oględziny która przebywa w pomieszczeniach nielegalnego laboratorium przez wiele godzin. Zmęczenie i znużenie mogą powodować dodatkowe zagrożenie przy demontażu aparatury czy zabezpieczeniu chemikaliów. Największym zagrożeniem w nielegalnym laboratorium może być brak wiedzy i wyobraźni w posługiwaniu się chemikaliami i aparaturą.

PROWADZENIE OGLĘDZIN

Oględziny nielegalnego laboratorium należą do najtrudniejszych oględzin prowadzonych na miejscu przestępstwa. Wynika to z olbrzymiej ilości materiału dowodowego i potrzeby jego właściwej selekcji oraz zagrożeń związanych z prowadzonymi procesami chemicznymi. Prawie zawsze w nielegalnym laboratorium znajdują się duże ilości różnego rodzaju odczynników chemicznych, mieszanin, sprzętu i szkła laboratoryjnego. Bardzo często znaczna część tego sprzętu i tych substancji nie ma nic wspólnego z produkcją narkotyków. Istotnym utrudnieniem w prowadzeniu oględzin może być również bała-

gan panujący w nielegalnym laboratorium. Także w tym przypadku tylko poprawne zaplanowanie czynności pozwoli na odpowiednie zabezpieczenie materiału dowodowego z pominięciem nieistotnych śmieci.

Przed przystąpieniem do planowanych oględzin należy zapoznać się ze stanem nielegalnego laboratorium, tzn. sprawdzić, czy toczą się jakieś procesy produkcyjne, jeśli tak, to je zatrzymać, sporządzając odpowiednią notatkę. Należy ocenić stan instalacji elektrycznej i wodnej, określić liczbę pomieszczeń, które należy poddać oględzinom. Następnie zapoznać się z otoczeniem nielegalnego laboratorium, ocenić, czy również tam niezbędne jest prowadzenie oględzin.

Kolejnym etapem jest określenie rodzaju produkowanego narkotyku i metody jego syntezy. Przed przystąpieniem do szczegółowych oględzin należy zaplanować sposób ich rejestracji. W poszczególnych pomieszczeniach należy zaplanować kierunek oględzin oraz kolejność ich prowadzenia. W trakcie oględzin powinny być zabezpieczone wszystkie ślady związane z produkcją narkotyków, zarówno sprzęt laboratoryjny, jak i odczynniki oraz mieszaniny reakcyjne. Po zakończeniu oględzin należy zaplanować transport i sposób przechowywania zabezpieczonego materiału dowodowego. Biegły uczestniczący w oględzinach powinien wskazać sposób transportu che-

mikaliów ze szczególnym uwzględnieniem rozdziału substancji, które mogą ze sobą reagować oraz poinformować, które substancje są szczególnie niebezpieczne (wybuchowe, łatwopalne, lotne, truczyny).

ZABEZPIECZANIE ŚLADÓW

Jak wspomniano wcześniej, w nielegalnym laboratorium znajdują się różnego rodzaju ślady kryminalistyczne. Ślady daktyloskopijne występują najczęściej na szkle laboratoryjnym w miejscach dogodnych do uchwytu ręką w trakcie montażu aparatury, opakowaniach odczynników, opakowaniach foliowych finalnego produktu, butelkach, puszkach, lodówkach i suszarkach. Część śladów jest ujawniana i zbierana na miejscu zdarzenia na folię daktyloskopijną. Bardzo często jednak ze względu na specyfikę materiału, na którym ślady te są zabezpieczone jest możliwe tylko w laboratorium kryminalistycznym. W takim przypadku materiał dowodowy jest zabezpieczony w całości. Ślady chemiczne są dowodem na to, że w danym miejscu prowadzona była produkcja narkotyków, a ich prawidłowe zabezpieczenie odgrywa kluczową rolę.

W nielegalnych laboratoriach problemem nie jest brak, ale nadmiar materiału dowodowego. Dlatego musi on być w trakcie oględzin starannie wyselekcjonowany do badań, opisany i zabezpieczony. W przypadku śladów chemicznych niezwykle istotne jest odpowiednie pobranie próbek do badań, aby odzwierciedlały one rzeczywisty skład materiału dowodowego. Ma to szczególne znaczenie w przypadku mieszanin reakcyjnych i odpadów poprodukcyjnych. Są to często mieszaniny niejednorodnej, dwu- lub wielowarstwowej a określenie ich objętości i składu chemicznego ma kluczowe znaczenie dla oceny skali i wielkości produkcji.

Pobieranie materiału musi być tak prowadzone, aby odzwierciedlało proporcje między poszczególnymi fazami. Bardzo istotne są ślady chemiczne świadczące bezpośrednio o produkcji narkotyku w danym miejscu. Są to niewielkie ilości substancji chemicznych rozchłapanych

Stożeczni policjanci zabezpieczyli nowoczesny sprzęt służący do produkcji narkotyków

▶ na stołach i podłodze. Ślady te muszą zostać zabezpieczone przez zeszkobanie lub zmycie odpowiednimi rozpuszczalnikami. Bardzo ważne są również pozostałości związków chemicznych na wentylatorach i ciągach wentylacyjnych.

Wśród różnych śladów zabezpieczonych w nielegalnych laboratoriach szczególne znaczenie mają te zawierające DNA. Pozostawione na maskach przeciwgazowych, przeciwpyłowych, a także w rękawiczkach mogą być bezpośrednim dowodem, świadczącym o zaangażowaniu konkretnych osób w proces produkcji.

Dowody rzeczowe znajdujące się w nielegalnym laboratorium narkotykowym można podzielić na cztery grupy:

- **dowody, które w całości powinny być zabezpieczone do badań laboratoryjnych.** Należą do nich między innymi substancje kontrolowane, niewielkie ilości cieczy lub ciał stałych, aparatura i szkło ze śladami daktyloskopijnymi, maski i rękawiczki do badań biologicznych. Najważniejsze dowody które powinny być zabezpieczone w całości to narkotyki i prekursorzy. W protokole oględzin musi być zapisana waga lub objętość tych substancji. W przypadku narkotyków powinny być wykonane testy barwne potwierdzające ich tożsamość. Narkotyki powinny być zapakowane w sposób uniemożliwiający ich pobranie bez zniszczenia opakowania. Najlepsze do tego celu są koperty bezpieczne mające indywidualny numer. Prekursorzy, które są najczęściej cieczami należy zapakować w szczelnie zamknięte pojemniki. W protokole oględzin należy zaznaczyć, jaka była objętość skonfiskowanych prekursorów oraz sposób zabezpieczenia przed nieuprawnionym otwieraniem pojemników, jeśli warunki na to pozwalają przed umieszczeniem w kopertach lub pojemnikach z materiału dowodowego mogą zostać pobrane średnie próbki do badań laboratoryjnych;
- **dowody, z których pobierane są próbki do badań laboratoryjnych.** Należą do nich mieszaniny

reakcyjne, odpady produkcyjne i odczynniki znajdujące się w dużych ilościach, wymazy z wentylacji, ścian, sufitu lub podłogi. W takich przypadku niezwykle ważną rolę odgrywają zapisy w protokole. Muszą się w nim znaleźć informacje o objętości lub wadze całości znajdującego się nielegalnym laboratorium materiału dowodowego z uwzględnieniem dla mieszanin niejednorodnych informacji o objętości poszczególnych faz lub proporcjach między nimi. Bardzo ważne z punktu widzenia dowodowego są próbki pobrane ze ścian, podłóg sufitów, rur i kominów wentylacyjnych. Obecność narkotyków lub substancji związanych z ich syntezą w tego typu próbkach świadczy o tym, że w danych pomieszczeniach była prowadzona produkcja;

- **dowody, które są istotne dla oceny funkcjonowania nielegalnego laboratorium,** ale nie wymagają badań laboratoryjnych. Należą do nich odczynniki chemiczne w oryginalnych opakowaniach, aparatura i sprzęt laboratoryjny, instalacje wodne i elektryczne, jeśli były specjalnie przygotowywane do warunków nielegalnego laboratorium. Dowody te powinny zostać szczegółowo opisane w protokole oględzin. Przy opisie należy zwrócić szczególną uwagę na ich ilość np. liczbę kolb, czasz grzewczych,

liczbę i objętość pustych pojemników, łączną objętość zabezpieczonych odczynników. Informacje te są niezbędne przy formułowaniu opinii na temat możliwości produkcyjnych nielegalnego laboratorium;

- **inne istotne dla oceny nielegalnego laboratorium dowody,** takie jak: literatura, przepisy laboratoryjne, notatki. Dowody tego typu powinny być przekazane biegłemu sporządzającemu ekspertyzę z zakresu nielegalnych laboratoriów narkotykowych. Materiał taki może odgrywać kluczową rolę w ustaleniu rzeczywistej wydajności przeobrażenia nielegalnego laboratorium, a także pomóc w ustaleniu czasu jego działania np. daty zakupów na fakturach. Niezależnie od dokumentacji wideo w trakcie oględzin zawsze musi być wykonywana dokumentacja fotograficzna. Bardzo ważne jest, aby każdy zabezpieczony dowód rzeczowy został osobno sfotografowany z widocznym numerem dowodu oraz miarka skalowa. Zdjęcia dowodów rzeczowych muszą pokazywać również ich usytuowanie względem innych dowodów. Jednym z elementów dokumentacji z miejsca oględzin są notatki służbowe. Służą one do przedstawienia czynności lub zdarzeń, które nie zostały objęte protokołem oględzin, np. procesy chemiczne, odczyty temperatury, uwagi dotyczące transportu. ■

W laboratorium znajdowało się ok. 20 kg amfetaminy i 1000 litrów półproduktu

Policyjny słownik

polsko-czesko-słowacko-angielski

Część I słownika na podstawie projektu realizowanego przez KWP w Katowicach „Europa bez granic. Podręcznik dla policji przygranicznej”

PO POLSKU	Po czesku	Po słowacku	Po angielsku
A			
adres stałego pobytu	trvalý pobý	trvalý pobyt	residence address
akt oskarżenia	obžaloba	obžaloba	indictment
areszt (budynek)	cela předběžného zadrženi	cela	prison
areszt (kara porządkowa)	pořádková pokuta	uväznenie	imprisonment
areszt tymczasowy	vazba	väzba	pre-trial arrest
aresztowanie	zajišteni/zatčení	zaistenie/zatknutie	arrest
auto jest zabezpieczone w...	auto máte zajištené v...	máte zaistené vozidlo v...	the car has been secured in...
B			
badanie ilości alkoholu w wydychanym powietrzu	dechova zkouška na alkohol	orientačná dychová skúška	alcohol breath testing
badanie krwi	vyšetřeni krve	vyšetrenie krvi	blood test
biegły, tłumacz	znalec, tlumočnik	znalec, tlmočnik	expert, interpreter
broń/ broń palna	zbraň/střelná zbraň	zbraň/ strelná zbraň	Weapon/firearms
C			
co Pan/Pani wiezie?	co vyvážite?	čo vyvážate?	what do you carry?
co się stało?	co se stalo?	čo sa stalo?	what has happened?
czy płaci Pan/Pani mandat?	jste ochoten zaplatit pokutu?	ste ochotný zaplatit' pokutu?	will you pay the ticket?
czy posiada Pan/Pani broń?	máte u sebe zbraň?	máte u seba zbraň?	do you have any weapon?
czy posiada Pan/Pani pozwolenie na broń?	vlastníte zbrojní průkaz?	vlastníte zbrojny' preukaz?	have you got a gun licence?
czy spożywał/a Pan/Pani alkohol?	požil jste alkohol?	požili ste alkohol?	did you drink any alcohol?
D			
dane osobowe	osobní udaje	osobné udaje	personal data
data (i miejsce) urodzenia	datum (a místo) narození	dátum (a miesto) narodenia	date (and place) of birth
deportacja /wydalenie	deportace	deportácia	deportation
detektyw	kriminalista	kriminalista	detective
dokumenty samochodu	doklady od vozidla	doklady od vozidla	car documents
doniesienie, zawiadomienie	oznámení	udanie, oznámenie	report
doprowadzenie osoby	předvedení osoby	predvedenie osoby	escort
doprowadzenie (np. do jednostki policyjnej)	dođáni	dodanie	brought a person to police unit
dopuszczalna prędkość	dovolená rychlost	dovolená rýthlost'	speed limit
dowód	důkaz	dôkaz	proof, evidence
dowód osobisty	občanský průkaz	občiansky prevkaz	identity card
dowód rejestracyjny	technický průkaz	technický preukaz	registration certificate
druk	tisk	tlačivo	form
dyplomatyczny paszport	diplomatický pas	diplomatický pas	diplomatic passport
dzielnicowy	okrskář	okrskář	constable

Projekt współfinansowany ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ramach Programu INTERREG IIIA Polska – Republika Słowacka oraz ze środków budżetu państwa.

Systemy szkolenia policyjnego Belgii, Węgier i Rumunii

ST. ASP. ALEKSANDRA KUKUŁA

ZAKŁAD WYSZKOLENIA SPECJALNEGO
SZKOŁY POLICJI W KATOWICACH

W kolejnym artykule przedstawiającym policyjne systemy szkolenia w Europie zaprezentuję programy i specyfikę szkoleń policyjnych w Belgii, Rumunii i na Węgrzech.

BELGIA

Mówiąc o policji w Belgii należy wskazać, że jest ona zorganizowana na dwóch poziomach, tj. lokalnym i federalnym. Z dniem 1 stycznia 2001 roku została ona zintegrowana przy zachowaniu równowagi co do realizowanych zadań. Policja federalna skupiona w 27 dystryktach, bazuje na zasadach specjalizacji i subsydiarności w stosunku do policji lokalnej. Ta ostatnia funkcjonuje w 195 strefach i realizuje podstawowe czynności i zadania policyjne. Ze względu na przeprowadzoną reformę policji oraz jej konsekwencje, które dotknęły policję lokalną i federalną, utworzono specjalny Wydział Szkolenia. Wydział ten, działa bezpośrednio w ramach

Biura Zasobów Ludzkich policji federalnej i zajmuje się inicjacją, rozwijaniem, koordynowaniem, oceną i ujednolicaniem wszystkich programów szkoleniowych dla całej policji. Aby zrealizować wspomniane cele, wydział współpracuje z różnymi partnerami, ale przede wszystkim ze szkołami policyjnymi. Szkoły organizują i prowadzą szkolenia podstawowe, specjalistyczne, menedżerskie oraz inne formy edukacji dla wszystkich funkcjonariuszy federalnej i lokalnej policji. Szkoły powstały w 10 prowincjach belgijskich, a ich lokalizacje wskazuje rys. 1.

Ze względu na rozległy zakres tematyki i skomplikowaną strukturę, przedstawię podstawowy system szkolenia policji belgijskiej realizowany przez szkołę w Liège.

Aby zostać policjantem w Belgii wystarczy mieć wykształcenie średnie (nie jest konieczny egzamin ma-

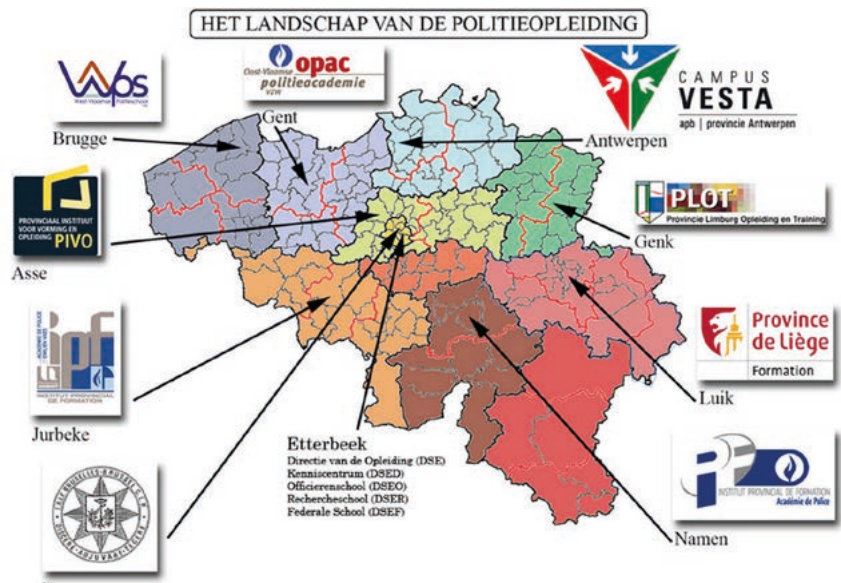
turalny). Szkolenie trwa w takim przypadku 5 miesięcy, a nowy funkcjonariusz zostaje agentem policji, którego uprawnienia są mocno ograniczone. Realizuje jedynie podstawowe czynności policyjne, np. nakładanie mandatów za popełnione wykroczenia. W przypadku, gdy osoba ma wykształcenie średnie maturalne, spędza na szkoleniu 12 miesięcy, po czym zostaje inspektorem policji i posiada pełnię uprawnień policyjnych. Inspektor policji, który jest w służbie 6 lat, może aplikować o 9-miesięczne szkolenie, które uczyni go wyższym inspektorem policji. Osoba posiadająca licencjat z dziedzin szczególnie ważnych dla policji (finanse, informatyka itp.) może starać się o pozostanie specjalistycznym wyższym inspektorem policji, ale uprzednio musi ukończyć szkolenie podstawowe 6-miesięczne, a następnie 9-miesięczne. Zostaje wtedy funkcjonariuszem policji federalnej. Osoba posiadająca tytuł magistra po spędzeniu rocznego

szkolenia w szkole policji, a następnie kolejnego rocznego szkolenia w Akademii w Brukseli, może ubiegać się o tytuł komisarza. Policjanci o randze wyższego inspektora lub specjalistycznego wyższego inspektora policji po 6 latach służby mogą starać się o przyjęcie na rok szkolenia w Akademii w Brukseli, która prowadzi szkolenia dla kadry zarządzającej. Wcześniej jednak muszą zdać egzamin kwalifikacyjny.

Jak widać, szkolenie prowadzone jest na kilku poziomach, począwszy od szczebla podstawowego, średniego zawodowego aż do funkcjonariuszy wyższego szczebla. W kwestii doboru do służby oraz procedury rekrutacji można zauważyć podobieństwa do procedury, która funkcjonuje w Polsce. Obejmuje ona test możliwości oraz umiejętności poznawczych kandydata, test osobowości sprawdzający czy osoba posiada cechy adekwatne dla policjanta, badania lekarskie oraz test sprawności fizycznej, a następnie wywiad prowadzony przez komisję, który kończy procedurę.

WĘGRY

Żeby zostać policjantem na Węgrzech trzeba spełnić następujące warunki: posiadać obywatelstwo węgierskie, ukończyć 18 lat, być niekaranym, jak również pozytywnie ukończyć wstępne badanie lekarskie oraz testy psychologiczne. W celu złożenia aplikacji należy do marca danego roku złożyć komplet dokumentów, a następnie oczekiwać na wszczęcie procedury doboru, tj. etapy szkolne czyli test wiedzy oraz test sprawności fizycznej. Z całości należy zebrać co najmniej 130 punktów, aby przejść do dalszej części procedury. W praktyce okazuje się, że wskazana liczba punktów w 2014 roku i tak nie była wystarczająca, żeby zostać przyjętym, bowiem minimum w listach rankingowych oscylowało w pobliżu 155 punktów. Dalsza procedura to wywiad środowiskowy realizowany przez specjalny wydział policji. Dodatkowe punkty można zdobyć za rozszerzone umiejętności, np. prawo jazdy, znajomość języków obcych. Co ciekawe, funkcjonują pewne przy-

Rys. 1. Szkoły policyjne w Belgii

Fot. 1. West-Vlaamse Politieopleiding – Szkoła Policji we Flandrii Zachodniej

Fot. 2. Uroczyste zakończenie szkolenia w Szkole Policji w Miszkolcu

► wileje wobec kandydatów mających pochodzenie romskie.

Po pozytywnym przejściu pełnej procedury, kandydat otrzymuje rozkaz o przyjęciu i rozpoczyna we wrześniu szkolenie podstawowe.

Na Węgrzech funkcjonują cztery zawodowe szkoły policyjne w miejscowościach: Adyliget, Körmend, Miskolc i Szeged. Ponadto w Budapeszcie działalność w zakresie szkolenia oficerów policji realizuje Narodowy Uniwersytet Służby Państwowej.

Warto zauważyć, iż w ramach policji występują następujące służby: porządku publicznego, kryminalna, straż graniczna, ruchu drogowego, ochrony ważnych osób, administracyjna, zapobiegania przestępczości wewnątrzpaństwowej i zwalczania przestępstw kryminalnych, antyterrorystyczna. Szkoły prowadzą szkolenia dla wszystkich służb, a dodatkowo oferują również szkolenia dla innych instytucji, np. dla straży pożarnej. W ten sposób pierwsze dwa miesiące szkolenia podstawowego przyszli strażacy i policjanci realizują wspólnie w ramach znanej w historii szkolnictwa policyjnego „unitarki”. Po tym czasie słuchacze przechodzą test sprawności (jest to 20-kilometrowy marszobiegi), po czym przyszli strażacy wyjeżdżają na dalszą edukację do szkoły w Budapeszcie. Co ciekawe, po dwóch miesiącach słuchacze mają wybór: albo pozostają zakwaterowani na terenie szkoły, albo wracają do swoich domów, a na zajęcia i służby dojeżdżają. W tym pierwszym przypadku, przyszli policjanci opłacają swój pobyt – koszt ok. 1,5 € za dzień pobytu. Sami natomiast otrzymują stypendium, które jest wypłacane z budżetu państwa.

Interesującym pomysłem jest wprowadzenie oceniania słuchaczy w trakcie pełnienia służb na terenie szkoły. Kryteriami oceny są m.in. prawidłowość realizowania zleconych zadań, aktywność w czasie służby. Oceny dokonuje dyżurny szkoły i jest ona zaliczana do średniej wszystkich ocen otrzymanych w trakcie szkolenia.

Szkolenie podstawowe trwa dwa lata i obejmuje 2500 godzin, w tym

1200 godzin praktyki terenowej. Tematyka jest podobna do szkolenia policyjnego w Polsce, bo przecież zadania policji w różnych krajach są tożsame. Pod koniec szkolenia słuchacze przechodzą trzelementowy test:

- test wiedzy zawodowej – pisemny,
- rozmowa kontrolna,
- ćwiczenie praktyczne.

Po pozytywnym zakończeniu szkolenia, które następuje w czerwcu, od kolejnego miesiąca nowi policjanci podejmują służbę w swoich jednostkach macierzystych.

Szkoły oferują również szkolenia dla policjantów, którzy są już w służbie. Przykładowo szkolenie dla dzielnicowych jest dwuetapowe:

- etap I – trzy tygodnie teorii realizowanej w szkole,
- etap II – dwa tygodnie praktyki realizowanej w jednostce terenowej.

W tym czasie słuchacz jest zobowiązany do wypełniania dokumentacji, zbierania jej, a następnie przedstawienia w szkole.

Gdy wspomniane etapy słuchacz zakończy pozytywnie, przystępuje do egzaminu końcowego. W komisji egzaminacyjnej zasiadają nie tylko wykładowcy ze szkoły, ale również szef jednostki policji, na terenie której leży szkoła. Słuchacz w ramach egzaminu realizuje dwa zadania:

- praktyczne odnośnie podejmowanych czynności jako dzielnicowy,

- obrona dokumentów sporządzonych w czasie praktyki zawodowej. Końcowa ocena to zaliczenie lub niezaliczenie.

Narodowy Uniwersytet Służby Państwowej umożliwia podjęcia szkolenia na następujących wydziałach:

- administracja publiczna,
- szkolenia wojskowego i nauk wojskowych,
- szkolenia służb wymiaru sprawiedliwości.

Uniwersytet oferuje uzyskanie dyplomu na poziomie licencjata, magistra lub doktora.

RUMUNIA

Opis szkolenia policyjnego w Rumunii należy rozpocząć od zwięzłej charakterystyki organizacji służb. Policja podobnie jak straż graniczna, żandarmeria, służby ratunkowe podlegają Ministerstwu Spraw Wewnętrznych. W Rumunii funkcjonują następujące szkoły policyjne prowadzące szkolenia dla agentów policji:

- „Septimiu Mureșan” w Klużu-Napoca (rum. Cluj-Napoca),
 - „Vasile Lascar” w Câmpina,
 - „Dr. Aurel Greblea” Centrum Szkolenia Psów Policyjnych w Sibiu,
 - „Nicolae Golescu” w Slatina.
- Ponadto w Bukareszcie funkcjonują:
- Akademia Policyjna „A.I. Cuza” (szkolenia oficerskie),
 - Instytut Studiów na Rzecz Utrzymania Porządku Publicznego.

Fot. 3. Miskolci Rendészeti Szakközépiskola – sala tradycji w Szkole Policji w Miskolcu

Fot.: H. Szabó Sándor

Kształcenie w Szkole Policji trwa 2 lata, z czego średnio połowa czasu przeznaczona jest na szkolenie teoretyczne, a druga połowa na szkolenie praktyczne. Podczas dwuletniego okresu nauki słuchacze mają do realizacji program nauczania podzielony na 14 modułów podobnych treściowo do modułów realizowanych w trakcie szkolenia zawodowego podstawowego w polskich szkołach policyjnych. Warto zauważyć, że słuchacze mają obowiązkowe zajęcia z języka obcego. Ponadto w trakcie nauki młodzi funkcjonariusze muszą zrealizować cztery sesje praktyk zawodowych w komen-dach policji właściwych miejscu zamieszkania. Podczas tych praktyk słuchacze znajdują się pod opieką mentora-opiekuna, którym jest doświadczony policjant. Mentor ocenia służby i zadania przez nich realizowane. Są one oczywiście dość ograniczone, bo młodzi adepci sztuki policyjnej na etapie praktyk zawodowych nie mogą podejmować interwencji. Ponadto zobowiązani są do prowadzenia dziennika praktyk.

Szkolenie kończy się trzyelementowym egzaminem, na który składają się:

- test praktyczny (sprawności fizycznej i strzelecki),
- test wiedzy zawodowej,
- test umiejętności – podejmowanie interwencji w typowych sytuacjach.

Zanim jednak chętni przekroczą mury szkoły czy też akademii policyjnej, muszą przejść całą procedurę doboru. Kandydaci muszą mieć obywatelstwo rumuńskie oraz stałe miejsce pobytu w Rumunii. Ponadto muszą posiadać średnie wykształcenie, otrzymać co najmniej dobre oceny w trakcie nauki w szkole średniej, nie przekroczyć 27 lat, być niekaranym, spełniać warunki wzrostowe (kobiety co najmniej 160 cm, a mężczyźni co najmniej 165 cm), być zdrowym fizycznie i psychicznie, zdolnym do podjęcia trudnej służby.

Sam proces doboru do służby składa się z badania lekarskiego oraz następujących testów:

- psychologicznego,
- sprawności fizycznej (50 metrów sprintu, rzut piłką lekarską 4 kg – mężczyźni, 2 kg – kobiety oraz bieg na 1000 metrów),
- pisemnego z języka rumuńskiego,
- pisemnego z języka obcego (do wyboru angielski lub francuski).

Ze względu na bliskie kontakty Szkoły Policji w Katowicach ze Szkołą Agentów Policji „Septimiu Mureșan” oraz dziesiątą rocznicę funkcjonowania szkoły, którą obchodzono w maju 2014 r., przedstawię kilka informacji na jej temat. Szkoła została utworzona 1 maja 2004 r. na podstawie rozkazu I/0540, przyjmując za patrona Septimiu Mureșan, który

pełnił funkcję pierwszego szefa policji w rejonie miasta Kluż-Napoka. Zasłużył się wprowadzając w 1925 roku młodą, tworzącą się dopiero organizację w arkana nowoczesnej służby policyjnej, aby jak najlepiej realizowała ona zadania związane z jej powołaniem. Na terenie szkoły znajdują się: centrum symulacyjne, wideo strzelnica, aula, obiekty sportowe, a w samych budynkach zorganizowano 12 sal lekcyjnych po 25 miejsc w każdej, wyposażonych w sprzęt multimedialny oraz siedem dodatkowych pracowni (np. językowe, kryminalistyczne).

Szkoła jest również aktywna na niwie międzynarodowej realizując projekty finansowane z funduszy europejskich i ma w swych osiągnięciach również projekt Leonardo da Vinci, realizowany pod przewodnictwem Szkoły Policji w Katowicach. Szkoła w maju 2014 r. po raz kolejny otrzymała tytuł „Szkoły Europejskiej”, który nadaje Ministerstwo Edukacji. Jest to pierwsza placówka, pozostająca pod kontrolą Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, która wspomniany tytuł otrzymała.

PODSUMOWANIE

Porównując systemy edukacyjne różnych krajów, w tym Belgii, Węgier czy Rumunii, można zwrócić uwagę na ich dość skomplikowany charakter pod względem organizacyjnym. Oczywiście naczelnym zadaniem każdej szkoły policyjnej winno być jak najlepsze przygotowanie młodego funkcjonariusza do trudnej służby, ale jak widać sposób realizacji tego celu jest tak różny, jak różnią się od siebie kraje Europy. ■

Abstract and acknowledgements

This article presents a brief description of Police educational systems in different Police organisation across Europe i.e. Belgium, Hungary and Romania. Author would like to express her profound gratitude to the following people: Philippe Lambert from The Police Academy in Liège, Belgium, Lövei László and Agnes Kanyo from The Police School in Miskolci, Hungary and Alice-Oriana Popa from Septimiu Mureșan Police School in Cluj-Napoca, Romania for their cooperation and patience in particular.

Fot.: www.stirdecluj.ro

Fot. 4. Teren Szkoły Policji w Klużu-Napoce

Odznaka pamiątkowa dziesięciolecia Policji Górnego Śląska 1920-1930

GRZEGORZ GRZEŚKOWIAK

ZARZĄD OGÓLNOPOLSKIEGO STOWARZYSZENIA
„RODZINA POLICYJNA 1939 R.” W KATOWICACH

Górny Śląsk w czasach tworzenia się Polski niepodległej stał się areną ścierających się wpływów niemieckich oraz polskich nurtów niepodległościowych. Ostatecznie doprowadziło to do przeprowadzenia plebiscytu na terenie Górnego Śląska, który miał rozstrzygnąć do kogo te ziemie mają należeć – do Polski czy też do Niemiec.

Walka o głosy była nierówna, gdyż strona niemiecka dysponowała ogromnym zapleczem jak również znacznym wsparciem paramilitarnym.

W nocy z 27 na 28 maja 1920 r. doszło do ataku niemieckich bojówek na Polski Komisariat Plebiscytowy, mieszczący się w Hotelu „Lomnitz” w Bytomiu. W tym samym czasie, zdemolowano także szereg polskich lokali powiatowych, podlegających Polskiemu Komisariatowi Plebiscytowemu, m.in. w Głogówku i Koźlu.

17 sierpnia 1920 r. w Katowicach doszło do zamieszek wywołanych przez Niemców w odpowiedzi na wieści z frontu wojny polsko-bolszewickiej i przewidywanego rychłego upadku państwa polskiego. Na ulicy, przy której mieszkał doktor Andrzej Mielęcki, do bojówek demolujących polskie sklepy oddali strzały francuscy żołnierze patrolujący miasto. Widząc to, doktor wyszedł z domu by udzielić pomocy rannym Niemcom, niestety zaatakowali go niemieccy bojówkarze i skatowali, a ciało wrzucili do rzeki Rawy.

W trakcie walk, do jakich doszło w Katowicach, niemieckie bojówki zmusiły francuskie oddziały do wycofania się z miasta, które to tym samym wydały miasto na łaskę, tychże bojówek.

Sytuacja ta spowodowała, że w nocy z 19 na 20 sierpnia 1920 r. wybuchło II Powstanie Śląskie.

Escalacja konfliktu przekonała Międzysojuszniczą Komisję Rządzącą i Plebiscytową na Górnym Śląsku, mieszczącą się w Opolu, że w warunkach panujących, w tym momencie na Górnym Śląsku, plebiscytu nie da się przeprowadzić oraz, że polska strona jest całkowicie pozbawiona wszelkich praw oraz ochrony.

Podczas walk II Powstania Śląskiego Polski Komisariat Plebiscytowy prowadził bezpośrednio negocjacje z Mię-

dzysojusznicy Komisją, wysuwając postulaty, za cenę których gotów był zakończyć powstanie. Żądania polskiej strony dotyczyły następujących kwestii:

- Natychmiastowego zlikwidowania niemieckiej Sicherheitspolizei i utworzenie Policji Plebiscytowej na prawie parytetu tj. 500/0 oficerów i szeregowych musiało być Polakami.
- Ustanowienie, przy każdym starostwie jak i kontrolerze powiatowym (koalicyjnym) polskich doradców.
- Przyrzeczenie, że przy wszystkich innych urządach publicznych takich jak np. poczta, szkolnictwo itp. również będą ustanowieni polscy doradcy.

Były to główne postulaty, które po długich i burzliwych pertraktacjach Polski Komisariat Plebiscytowy zdołał osiągnąć.

W związku z tym, że 24 sierpnia 1920 r. Międzysojusznicza Komisja nakazała rozwiązać niemiecką Sicherheitspolizei uznano, że należy zakończyć Powstanie, co też nastąpiło w dniu 25 sierpnia 1920 r.

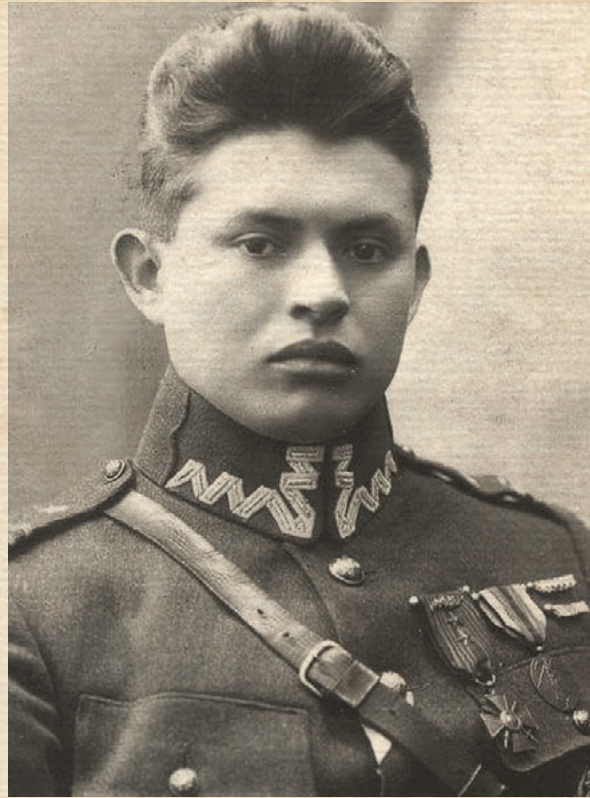
Międzysojusznicza Komisja na miejsce rozwiązanej niemieckiej Sicherheitspolizei powołała mieszane oddziały polsko-niemieckie o nazwie Policja Plebiscytowa (nazwa Policja Plebiscytowa zmieniona została po dwóch tygodniach na Policję Górnego Śląska). W tym miejscu dla zobrazowania tego faktu przytoczę Rozporządzenie Międzysojuszniczej Komisji z dnia 24 sierpnia 1920 r. o Policji Górnego Śląska:

„Art. 1). Policji Górnego Śląska poruczone jest czuwanie nad bezpieczeństwem publicznym i utrzymaniem porządku. Działalność jej rozciąga się na cały obszar plebiscytowy Górnego Śląska.

Art. 2) Policja Górnego Śląska podlega władzom sojuszniczym.

Stefan Kowalczy w mundurze Policji Górnego Śląska. Autor projektu graficznego Odznaka Pamiątkowa Dziesięciolecia Policji Górnego Śląska 1920-1930

Mjr WP Jan Ludyga-Laskowski. Były oficer Policji Górnego Śląska uhonorowany w dniu 24.08.1930r. Odznaką Pamiątkową Dziesięciolecia Policji Górnego Śląska 1920-1930

Art. 3) Przed objęciem służby, urzędnicy wszelkiego stopnia Policji Górnego Śląska zobowiążą się, pod przysięgą, do przestrzegania zupełnej bezstronności i neutralności w wykonywaniu swego urzędu”.

Natomiast ogromnym problemem było przedstawienie Międzysojuszniczej Komisji w okresie do 14 dni odpowiedniej liczby polskich oficerów, rodowitych Ślązaków. W tym miejscu muszę zaznaczyć, że w byłej armii Cesarza Wilhelma II bardzo mała liczba Ślązaków przynajmniej do polski korzeni, mogła dosłużyć się stopnia oficerskiego. Tą dość trudną sytuację Polski Komisariat Plebiscytowy rozwiązał w ten sposób, że poza faktycznymi oficerami przesłał dane zasłużonych podoficerów, których przedstawiono do awansu w Ministerstwie Spraw Wojskowych w Warszawie. W ten sposób uzyskano potrzebną ilość oficerów Policji Górnego Śląska.

Funkcjonariusze przed podjęciem służby byli kierowani na kurs szkoleniowy w systemie skoszarowanym, który trwał cztery tygodnie. Program szkolenia był bardzo krótki, lecz obejmował najważniejsze przedmioty, potrzebne policjantowi w realizowaniu zadań służbowych:

- organizacja Policji Górnego Śląska,
- zadania ogólne Policji Górnego Śląska w sprawach karnych, użycie broni, przeszukania, zajęcia (konfiskaty),
- zatrzymywania osób, postępowanie na miejscu zdarzenia,

- zabezpieczenie śladów na miejscu zdarzenia,
- strzelanie z broni krótkiej i długiej,
- samoobrona (chwyty policyjne),
- udzielenie pomocy przedmedycznej.

Do podstawowych zadań służbowych funkcjonariuszy Policji Górnego Śląska należało:

- 1) ochrona życia i zdrowia obywateli oraz mienia przed bezprawnymi zamachami naruszającymi te dobra,
- 2) ochrona bezpieczeństwa i porządku publicznego, w tym zapewnienie spokoju w miejscach publicznych oraz w środkach transportu i komunikacji publicznej,
- 3) inicjowanie i organizowanie działań mających na celu zapobieganie popełnianiu przestępstw i wykroczeń oraz zjawiskom kryminogennym,
- 4) wykrywanie przestępstw i wykroczeń oraz ściganie ich sprawców,
- 5) kontrola przestrzegania przepisów porządkowych i administracyjnych związanych z działalnością publiczną lub obowiązujących w miejscach publicznych,
- 6) pozyskiwanie i gromadzenie informacji kryminalnych.

Na polecenie Komisarza Plebiscytowego – Wojciecha Korfantego, Polski Komisariat Plebiscytowy utworzył przy Wydziale Polityki Wewnętrznej – Sekcję Policji Górnego Śląska, która następnie została przeniesiona do Wydziału I Polskiego Komisariatu Plebiscytowego. Sekcja Policji Górnego Śląska prowadziła ewidencję oficerów i szeregowych, wypłacała zasiłki, starała się o uprawomocnienie

nie się awansów dla nowych oficerów w Ministerstwie Spraw Wojskowych w Warszawie itp.

Zastępcą polskiego Komisarza Plebiscytowego ds. Policji Górnego Śląska, przy Międzysojuszniczej Komisji w Opolu, został mianowany kpt. Stera, który po trzech miesiącach ustąpił ze stanowiska. Na jego miejsce został powołany kpt. Grzesik.

Pod względem terytorialnym Policja Górnego Śląska była podzielona na trzy grupy: opolską, gliwicką i katowicką. Komendantami grup byli:

- Opole: mjr Dunn (Anglik),
- Gliwice: mjr Renzetti (Włoch)
- Katowice: mjr Feyler (Francuz).

Komendantem Głównym Policji Górnego Śląska, aż do wybuchu III Powstania Śląskiego był francuski gen. Georges Bonnet, którego siedziba mieściła się w Opolu.

Gdy wybuchło III Powstanie Śląskie wszyscy polscy funkcjonariusze Policji Górnego Śląska przeszli do Żandarmerii Górnego Śląska oraz zasilili szeregi oddziałów powstańczych i tam, gdzie było to możliwe, rozbrajali funkcjonariuszy niemieckich Policji Górnego Śląska.

Po zakończeniu III Powstania służbę w ochronie obywateli i mienia pełniła na Śląsku tylko i wyłącznie nie-

miecka Policja, sytuacja ta spowodowała, iż Ślązacy narodowości polskiej nie posiadali należytej ochrony.

Międzysojusznicza Komisja podjęła decyzję o reaktywowaniu do służby parytetowej Policji Górnego Śląska. Komendantem Głównym został płk Pezenti (Włoch), którego siedziba mieściła się w Opolu. W grupie katowickiej komendantem mianowano ponownie mjr Feyler a funkcje jego polskiego adiutanta i jednocześnie dowódcy IV. sotni (kompanii) powierzono Józefowi Jeziorskiemu.

Na żądanie Rady Ludowej, na czele której stał Józef Rymer, utworzono w powiatach tej części Górnego Śląska, które objęte były Powstaniem formację wspierającą Policję Górnego Śląska – Straż Gminną. Straż Gminna, była to pewnego rodzaju Milicja, tak samo utworzona na zasadzie parytetu, w której szeregach pełnili służbę obywatele narodowości polskiej i niemieckiej pod dowództwem oficerów Policji Górnego Śląska. Straż Gminna realizowała zadania policyjne na terenach wiejskich i podlegała nadzorowi i kontroli oficerów z Międzysojuszniczej Komisji.

Polscy funkcjonariusze Policji Górnego Śląska i Straży Gminnej, pełnili służbę od zakończenia III Powstania, aż do objęcia Górnego Śląska przez Polskę i przeszli prawie w całości do Policji Województwa Śląskiego.

W okresie 1920-1922 poległo w czasie wykonywania obowiązków służbowych 22 polskich funkcjonariuszy Policji Górnego Śląska.

W styczniu 1930 r. na posiedzeniu Zarządu Głównego Związku Powstańców Śląskich (ZPŚl.) w Katowicach został złożony wniosek, przez mjr Jana Ludygę-Laskowskiego, dotyczący ustanowienia odznaki o charakterze pamiątkowo – kombatanckim o nazwie: *Odnaka Pamiątkowa Policji Górnego Śląska 1920-1930*.

Wprowadzenie nowej odznaki miało przede wszystkim uhonorować zasługi byłych funkcjonariuszy Policji Górnego Śląska oraz podkreślić dziesiątą rocznicę utworzenia i objęcia służby przez tą formację w ochronie bezpieczeństwa i porządku publicznego na terenie Górnego Śląska.

W marcu 1930 r. na posiedzeniu Zarządu Głównego ZPŚl., został przedstawiony przez Górnos Śląską Komisję Odznaczeń projekt graficzny oraz przepisy dotyczące Odznaki Pamiątkowej.

Autorem projektu graficznego odznaki był z wysokim prawdopodobieństwem Stefan Kowalczy, były funkcjonariusz Policji Górnego Śląska i weteran Powstań Śląskich.

Do załatwiania wszelkich spraw związanych z Odznaką Pamiątkową, powołana została przez Prezesa Zarządu Głównego ZPŚl. komisja w składzie pięciu osób (przewodniczący, sekretarz oraz trzech członków). Termin zakończenia pracy przez ww. komisję został wyznaczony na 31 grudnia 1931r. Był to termin ostateczny i nieprzekraczalny!

Zgodnie z regulaminem prawo do otrzymania Odznaki Pamiątkowej przysługiwało:

- a) oficerom i podoficerom, którzy pełnili służbę w Policji Górnego Śląska w okresie od 28.08.1920 do 17.06.1922 r.
- b) oficerom i podoficerom, którzy pełnili służbę w Straży Gminnej w okresie od 17.06.1921r. do 16.06.1922 r.

Funkcjonariusz Policji Woj. Śl. Wincenty Bógdoł odznaczony Odznaką Pamiątkową Dziesięciolecia Policji Górnego Śląska 1920-1930. Odznaka umieszczona na szelce naramiennej.

- c) szeregowym, którzy pełnili służbę w Policji Górnego Śląska w okresie od 28.08.1920r. do 17.06.1922r.
- d) szeregowym, którzy pełnili służbę w Straży Gminnej w okresie od 17.06.1921r. do 16.06.1922r.
- e) urzędnikom, którzy pełnili służbę w Policji Górnego Śląska w okresie od 28.08.1920r. do 17.06.1922 r.
- f) urzędnikom, którzy pełnili służbę w Straży Gminnej w okresie od 17.06.1921r. do 16.06.1922 r.
- g) innym osobom niż funkcjonariusze i urzędnicy Policji Górnego Śląska lub Straży Gminnej, które to osoby położyły specjalne zasługi w ochronie ładu i porządku publicznego na Górnym Śląsku.

Odnakę Pamiątkową uhonorowane osoby otrzymywały na podstawie uchwały Komisji ds. Odznaki Pamiątkowej Dziesięciolecia Policji Górnego Śląska 1920-1930. Następnie, każde nadanie odznaki było zatwierdzane przez Prezesa Zarządu Głównego Związku Powstańców Śląskich. Jedynym uprawnionym do nadawania lub odebrania Odznaki Pamiątkowej był Prezes Zarządu Głównego ZPŚL.

Utrata Odznaki Pamiątkowej dotyczyła osób, które były karane za przestępstwa kryminalne oraz których postępowanie przyniosło ujmę samej odznace lub byłemu korpusowi Policji Górnego Śląska.

Odnaka Pamiątkowa była produkowana na zamówienie Komisji ds. Odznaki przez Zakład Galanterii Metalowej „GALMET” w Sosnowcu. Uhonorowane osoby ponosiły koszt zakupu odznaki, wpłacając pieniądze na konto Zarządu Głównego Związku Powstańców Śląskich w Katowicach. Cena odznaki była zatwierdzona przez Górnośląską Komisję Odznaczeń i wynosiła 2,75 zł. Z tego obowiązku zwolnione były osoby, takie jak:

- funkcjonariusze Policji Górnego Śląska lub Straży Gminnej – inwalidzi wojenni,
- wdowy i sieroty po funkcjonariuszach Policji Górnego Śląska lub Straży Gminnej, którzy polegli w czasie wykonywania obowiązków służbowych lub zmarli w skutek doznanych ran,
- rodzice, których synowie jako funkcjonariusze Policji Górnego Śląska lub Straży Gminnej, polegli w czasie wykonywania obowiązków służbowych lub zmarli w skutek doznanych ran.

Szata graficzna Odznaki Pamiątkowej Dziesięciolecia Policji Górnego Śląska 1920-1930 jest niebanalna, przez co zalicza się do najciekawszych tego rodzaju odznak z okresu II Rzeczypospolitej Polskiej.

Zasadniczą formą Odznaki Pamiątkowej jest tarcza heraldyczna o wymiarach 44mm x 34mm. Na środku tarczy umieszczony jest stylizowany orzeł śląski. Nad orłem jest umieszczony w dwuwierszu, dużymi literami łacińskimi, napis: *POLICJA GÓRNEGO /// ŚLĄSKA*.

Pod orłem znajdują się daty (cyfry arabskie): 1920-1930. Wzdłuż krawędzi tarczy do poziomu napisu jest umieszczony wieniec laurowy.

Na rewersie odznaki jest umieszczony słupek z nakrętką służący do przypięcia odznaki do kurtki mundurowej.

Odnaczonym osobom wręczano zaświadczenie stwierdzające prawo do odznaki (dyplom nadania). Dyplom

Paweł Bąk członek Związku Powstańców Śląskich odznaczony Odznaką Pamiątkową Dziesięciolecia Policji Górnego Śląska 1920-1930. Odznaka umieszczona na szelce naramiennej.

nadania był gotowym drukiem, gdzie dane odznaczonej osoby wpisywano ręcznie.

Pierwsze uroczyste wręczenie odznak miało miejsce w Katowicach, w dniu 24 sierpnia 1930r. na pl. Wolności przy Grobie Nieznanego Powstańca z okazji obchodów utworzenia Policji Górnego Śląska. Wojewoda śląski dr Michał Grażyński uhonorował 122 byłych funkcjonariuszy Policji Górnego Śląska (w tym były 22 nadania pośmiertne).

Odnaczone osoby, które pełniły służbę w Żandarmerii Wojskowej, Policji Woj. Śląskiego, Policji Państwowej, Straży Granicznej i innych formacjach mundurowych, odznakę nosiły na kurtkach mundurowych na lewej piersi:

- oficerowie – 4 cm poniżej guzika górnej kieszeni,
- podoficerowie i szeregowi – na wysokości pomiędzy 3 a 4 guzikiem.

Odnaka posiadała miniaturkę o wymiarze 16 mm, którą odznaczone osoby mogły nosić na ubraniach cywilnych wpiętą w lewą klapę marynarki.

Obecnie szacuje się, że Odznaką Pamiątkową Dziesięciolecia Policji Górnego Śląska 1920-1930 uhonorowano łącznie 3300 osób, w tym:

- Policja Górnego Śląska – ok. 2500 osób
- Straż Gminna – ok. 800 osób.

Mały budżet – duża niezależność

WYWIAD PRZEPROWADZIŁA:

ml. insp. Barbara Orzeł

NACZELNIK WYDZIAŁU PREZYDIALNEGO
SZKOŁY POLICJI W KATOWICACH

PFS: – Kiedy zaczęła się twoja przygoda z filmem i fotografią? Ja pamiętam twoją wystawę fotografii o Czarnobylu, którą prezentowałaś m.in. w naszej szkole. Ale kiedy właściwie to się zaczęło?

K. P.: – Fotografią interesuję się gdzieś od czternastu, piętnastu lat, ale za początek uznaję rok 2004, kiedy w miesięczniku „Fotografia” wydrukowano po raz pierwszy moje zdjęcie. Natomiast z filmem swoją przygodę zacząłem później – kilka lat temu pojechałem robić reportaż o filmowcu Wojtku Szwiecu i tak to się zaczęło.

– Czy to jedyne twoje hobby?

– Raczej tak, na kolejne nie znalazłbym już chyba czasu.

– Jak godzisz pracę informatyka w Szkole Policji w Katowicach z twoim hobby?

– Zawsze trudno jest połączyć różne rzeczy w życiu, ale staram się to pogodzić na tyle, aby starczyło jeszcze czasu dla bliskich i rodziny.

– Teraz koncentrujesz się głównie na dokumentowaniu muzyków. Skąd wzięła się tematyka zespołów ze Śląska?

– To bardzo złożone pytanie, przede wszystkim dlatego, że jestem związany ze Śląskiem i te tematy są mi najbliższe. W moich fotografiach również dominuje śląska tematyka. Tak było podczas pracy nad cyklem dyplomowym (licencjackim), jak również w chwili obecnej, kiedy przygotowuję się do obrony pracy magisterskiej we wrocławskiej ASP, gdzie cykl dyplomowy („Ja, Jezus z Chorzowa”) również nawiązuje do tematyki Śląska, pomimo że to fotografia inscenizacyjna, w odróżnieniu od dyplomu licencjackiego, gdzie był to dokument.

Wracając jednak do filmów, to nurtuje mnie też pytanie, które postawiłem już podczas realizacji pierwszego filmu: czy nam Ślązakom nie jest trudniej zaistnieć w tzw. szerokim świecie, czy też artystom (sztuki wizualne, literatura, etc.) ze stolicy nie jest łatwiej przebić się do tego komercyjnego świata?

– O jakich zespołach i artystach już do tej pory nakręciłeś materiał, a o jakich jeszcze planujesz?

– W tamtym roku miał premierę mój pierwszy film, opowiadający historię zespołu „Gang Olsena” z Rudy Śląskiej, pt. „Kilka Chwil”. W chwili obecnej kończą się prace nad drugim obrazem – „Tacy byliśmy”, który z kolei jest opowieścią o zespole „Universe”. W planach mam jeszcze trzeci film, który zamykałby tryptyk traktujący o śląskich artystach (niekoniecznie muzykach), ale to niespodzianka...

– Co chcesz opowiedzieć poprzez swoje filmy?

– Pierwszy film, a także ten który powstaje mają bardzo proste przesłanie, to dokumenty nakręcone w hołdzie zespołom, które są z nami tak wiele lat, a także pewnego rodzaju prezent dla fanów, którzy przez tyle lat nie mieli okazji takich obrazów zobaczyć.

Oczywiście jest to również próba udzielenia odpowiedzi na pytania, o których już pisałem.

– Z kim współpracujesz przy realizacji tych projektów? Z tego co kojarzę to m.in. z Wojtkiem Szwiecem, który również kiedyś u nas pracował.

– Współpracuję z Wojtkiem Szwiecem i Tomkiem Szwiecem, jego bratem, podczas realizacji „Tacy byliśmy” dołączył do nas Tomasz Sabramowicz, z którym studiowałem.

Z planu filmowego „Tacy byliśmy”, Mikołów 2014

– Skąd bierzecie fundusze potrzebne przecież przy realizacji filmów?

– Jesteśmy przedstawicielami kina amatorskiego, niezależnego, nasz budżet jest albo bardzo mały, albo nie mamy go w ogóle.

– Gdzie można zobaczyć wasze filmy i gdzie były prezentowane?

– „Kilka chwil” miało swoją premierę 22 marca 2013 r. w Kinie „Patria” w Rudzie Śląskiej. Później film był wyświetlany na festiwalach, między innymi na Festiwalu Podróży Bliższych, Bluestracjach, Festiwalu Filmowe Południe. Obecnie można go zobaczyć na YouTube.

Premiera filmu „Tacy byliśmy” planowana jest na 6 września br. w Chorzowskim Centrum Kultury, na którą serdecznie zapraszam. Później oczywiście planujemy wyświetlać film w innych miejscach, ale to jest jeszcze w trakcie ustaleń.

Krzysztof Paliński

– informatyk w Wydziale Łączności i Informatyki Szkoły Policji w Katowicach. Fotograf, filmowiec niezależny związany z kinem amatorskim na Górnym Śląsku. Od dziecka związany z życiem kulturalnym rodzinnego miasta Chorzowa, jest wychowankiem koła rzeźby tamtejszego Młodzieżowego Domu Kultury. Absolwent wydziału grafiki chorzowskiego SWSiM, student ostatniego roku Akademii Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu na kierunku Fotografia i Multimedia. Autor cyklów fotograficznych: „01:24:00”, „Świat nieodkrywany”, „Ja, Jezus z Chorzowa”, a także filmów dokumentalnych: „Kilka chwil”, „Tacy byliśmy”.

Krzysztof Paliński z cyklu *Ja, Jezus z Chorzowa*: –W fotografiach z cyklu *Ja, Jezus z Chorzowa* poszukiwanie Jezusa ukazują poprzez przedstawienie siebie, obrazując uczucia bliskie każdemu człowiekowi, takie jak cierpienie, modlitwa, żal. Obrazy w opisanym cyklu umiejscowione są w przestrzeni miejskiej, często opuszczonej, odrapanej i brudnej. Oznacza to, że Jezusa powinniśmy poszukiwać w miejscach związanych z naszym życiem codziennym, w miejscach, które mijamy każdego dnia.

podinsp. Krzysztof Szala

EKSPERT WYDZIAŁU PREZYDIALNEGO

KWP W KATOWICACH

Artyści w niebieskich mundurach

„Istnieje wiele możliwości, aby pomagać innym, a wielkie rzeczy zaczynają się od rzeczy zupełnie malutkich.”

cytat z motta Fundacji ISKIERKA

Moja przygoda z rysunkiem rozpoczęła się w dzieciństwie. Na początku posługiwałem się ołówkiem, przy użyciu którego przenosiłem świat obserwowany oczami dziecka na papier. Moje pierwsze, jak się później okazało, „dzieło niemożliwe do narysowania przez dziecko” powstało w tej technice, gdy miałem niespełna pięć lat. Wtedy, moja najstarsza siedemnastoletnia kuzynka nie chciała uwierzyć, że bez pomocy dorosłych udało mi się wiernie odwzorować na papierze postać brodatego mężczyzny ubranego w sukienną szatę, a była to kopia obrazu *Serce Chrystusa* wiszącego na jednej ze ścian w pokoju mojej babci. Rysowanie towarzyszyło mi od tego momentu i trwa do dzisiaj.

PIERWSZE PLENERY

Przygoda z paletą, czyli prawdziwe malarstwo przy wykorzystaniu techniki olejnej i akrylowej, rozpoczęła się w 1984 roku, gdy służyłem w wojsku, a w 1990 roku moja pasja przywędrowała ze mną do policji. Do pierwszego spotkania z artystami w niebieskich mundurach, w którym wziąłem udział, reprezentując Komendę Wojewódzką Policji w Katowicach. Był to „Pierwszy Ogólnopolski Plener Malarski w Niesulicach” w maju 2001 roku. Organizatorem imprezy był komendant wojewódzki policji województwa lubuskiego. Był to pierwszy plener jaki zorganizowano w policji po 1990 roku w demokratycznej Polsce. Chyba wszyscy z uczestników zapamiętali sztalu-

Plener w Brennej – 2011 r.

gę, którą przygotowałem z... prętów suszarki do bielizny. Sztaluga zrobiła furorę, a ja trochę dziwiłem się, że takie niedoskonałe narzędzie zostało dostrzeżone i co najważniejsze docenione.

Chociaż plener był krótki, zaledwie pięciodniowy, wspominam go do dzisiaj z sentymentem. Podczas tej imprezy poznałem wielu wspaniałych ludzi, a szczególnie wrażenie wywarli na mnie Krystyna Bileńki z Zaczernia (woj. podkarpackie) oraz Janusz Rapkiewicz (woj. zachodniopomorskie). Podczas mojej kolejnej przygody, tym razem na plenerze zorganizowanym w Unieściu przez Janusza Rapkiewicza, poznałem Barbarę Kubiak-Sobczak (woj. wielkopolskie). Cała trójka tych zacnych ludzi zajmowała się i do dzisiaj jest aktywna w szeroko pojętej dziedzinie animacji kultury w środowisku policyjnym.

CIĄGŁY ROZWÓJ

Lista pasjonatów artystów w niebieskich mundurach jest bardzo długa i nie przesadzę, jeśli podam, że jest nas pewnie więcej niż setka w kraju, ale ci z którymi spotykam się co roku stanowią połowę zacnego grona twórców. To właśnie od moich przyjaciół uczyłem i w dalszym ciągu uczę się warsztatu, a także sam dzielę się swoją wiedzą i doświadczeniem.

Wykorzystując zdobytą wiedzę, odważyłem się na „komisarzowanie” w kilkunastu przedsięwzięciach o charakterze kulturalnym na rzecz środowiska śląskiej policji. Dzięki poparciu i mecenatowi kierownictwa KWP w Katowicach w latach 2004-2011, a przede wszystkim dzięki inicjatywie mł. insp. Adama Dudka – naczelnika Wydziału Prezydialnego zorganizowano sześć plenerów o charakterze ogólnopolskim, a także uruchomiono stałą galerię prac na II piętrze w budynku „A” Komendy Wojewódzkiej Policji w Katowicach. Ponadto organizowane są liczne wernisaże, wystawy, a także konkursy plastyczne.

Impresja – J. Proniewicz

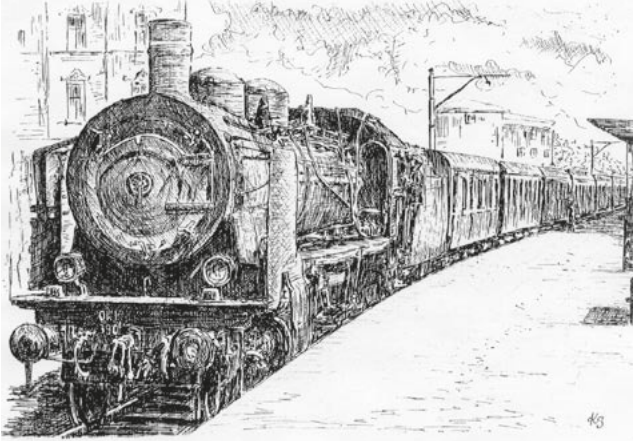
Wierzby – J. Rapkiewicz

Łodzie – K. Szala

ARTYSTYCZNA RODZINA

Od blisko sześciu lat każdy uczestnik bierze udział w plenerze w ramach własnego urlopu i za własne pieniądze. Ktoś zapyta dlaczego policjant na urlopie czy emeryt w wolnym czasie i za pełną odpłatnością przyjeżdżają na plener? Odpowiedź jest prosta: jesteśmy rodziną i nasze wspólne pobyty traktujemy jak spotkania z bliskimi sobie ludźmi. Kochamy naszą pasję i każdy z nas poświęca jej serce i czas, a tego drugiego możemy mieć najwię-

Lokomotywa Ok-1 na Dworcu w Katowicach – K. Szala

Łąka – K. Bileńki

Łupawsko – U. Tadych

cej na plenerach. Podczas takich imprez w dalszym ciągu wymieniamy się doświadczeniami związanymi z warsztatem malarskim, zwiedzamy piękne miejsca, a szczególnie te które mają coś wspólnego z naszymi zainteresowaniami (domy pracy twórczej, galerie, muzea, itp4.).

Podczas plenerów zdobywamy także cenną wiedzę. Pamiętam jak wiele dowiedziałem się o technikach malarskich na VII CAAL MSWiA w Hadlach Szklarskich od niezwykłej już malarki, pedagog, komisarza artystycznego plenerów i warsztatów twórczych – Lidii Żmihorskiej. Pani Lidia utwierdziła mnie w tym, co robię i przekazała mi ważne wskazówki, z których korzystam do dzisiaj.

Pod koniec każdego z plenerów robimy uroczysty wernisaż, podczas którego prezentujemy nasze dzieła. Wszystko odbywa się w doniosłej, można rzec świątecznej atmosferze, a wernisaż jest odpoczynkiem po pracy, oraz możliwością obejrzenia jej owoców. Staramy się aby po każdym naszym pobycie pozostała pamiątka i każdy z uczestników otrzymuje dyplom lub certyfikat, a niekiedy powstają także foldery, katalogi lub płyty DVD utrwalające naszą artystyczną przygodę. Bywa, że piszemy także wiersze.

Uczestnicy plenerów nie wywodzą się jedynie ze środowiska policji, są nimi też przedstawiciele innych służb mundurowych oraz nauczyciele i ludzie innych profesji, którzy związali się z naszym środowiskiem.

CHARYTATYWNIE

W jesienne długie wieczory wspominam minione pobyty na plenerach, którym poświęciłem większość mojego urlopu. Wspominałem zorganizowane przez nas VII i VIII Śląskie Spotkania Artystyczne Policji, które odbyły się wiosną 2011 roku w Beskidzie Śląskim. W dwóch plenerach wzięło udział blisko 30 pasjonatów malarstwa, rzeźby i fotografii. Pierwszy z nich odbył się w dniach od 26 maja do 5 czerwca w Brennej i nosił nazwę „*Tam, gdzie pasja łączy się z pięknem – wiosenne impresje Brenna 2011*”. Drugi trwał od 5 do 12 czerwca w ośrodku wypoczynkowym Polskiego Radia w Katowicach w Wiśle-Jaworniku i nosił nazwę „*Wiosna w Radioli – 2011*”.

Powstało kilkadziesiąt prac, z których wszystkie pozostawione w Wiśle przeznaczono na cele charytatywne, a do licytacji i sprzedaży prac zobowiązał się Jacek Filus – ówczesny redaktor naczelny Polskiego Radia w Katowicach i... słowa dotrzymał! Prace pozostawione po plenerze w 2010 roku zlicytowano na ogólną kwotę 12,5 tysiąca złotych, a pieniądze trafiły do powodźian z Bierunia. Natomiast w połowie czerwca 2011 r. udało się w aukcji na żywo na antenie Polskiego Radia w Katowicach sprzedać cztery obrazy naszych artystów na kwotę bliską 15 tysięcy złotych, a uzyskane z licytacji pieniądze przeznaczono na leczenie 1,5-roczonej Izy, najmłodszej poszkodowanej w tragicznym pożarze kamienicy w Świętochłowicach.

W tym miejscu pragnę podziękować wszystkim naszym twórcom za ten szczególny dar serca i żywię nadzieję, że na tym co zrobiliśmy do tej pory nie poprzestaniemy.

Pisanie w locie

Aleksander Sowa

Na co dzień stoi na straży prawa. Po służbie pisze. Jego powieści cieszą się uznaniem czytelników. Ale pisanie to nie jedyna pasja post. Aleksandra Sowy z Samodzielnego Pododdziału Prewencji Policji w Opolu.

Skąd Twoja miłość do książek, a szczególnie do ich pisania?

Szybko nauczyłem się pisać i czytać bo już w wieku 4 lat. Zawsze dużo czytałem, a później postanowiłem sam coś napisać – na początek były to krótkie opowiadania tworzone podczas mojej nauki w technikum ogrodniczym. Na studiach napisałem pierwszą książkę – poradnik „Jak kupić używany samochód”, która została wydana w 2005 r. Motoryzacja to też moja pasja, szczególnie historia motoryzacji. Poradnik swojego czasu był popularny, w tamtych

czasach potrzebny. Zaś pierwszą powieść „Umrzeć w deszczu” wydałem w 2006 r. Pisałem ją przez 5 lat...

Piszesz dość zróżnicowane gatunki.

Tak, przede wszystkim powieści obyczajowe, sensacyjne, poradniki, wiersze, a także tzw. prozę poetycką. Tomiki z wierszami opatruję również własnymi zdjęciami – bo fotografia też mnie interesuje.

W jaki sposób wydajesz swoje książki, bo znaleźć wydawnictwo nie jest chyba tak łatwo?

Tak, dlatego przez półtora roku prowadziłem własne, autorskie wydawnictwo. Wydawałem w nim tylko własne książki. Praktycznie większość rzeczy robiłem sam, projektowałem okładkę, robiłem rysunki czy zdjęcia, potrzebowałem jedynie redaktora. Obecnie głównie publikuję w Internecie jako tzw. self-publisher. Można zakupić tam e-booki z moimi powieściami. Prowadzę Literacką Stronę Autorską (www.wydawca.net) oraz Literackiego Bloga Autorskiego (<http://wydawca.blogspot.com>) – tam można znaleźć linki do moich powieści.

Ile potrzebujesz czasu, żeby napisać książkę?

Różnie, czasami bardzo szybko, czasami potrzeba na to kilka lat, nie ma reguły. Na pewno bardzo ważna jest w tym przypadku regularność. Dla mnie to jest hobby więc jest mi łatwiej.

Wiem, że pisanie to nie jest Twoje jedyne hobby...

Tak, moją pasją jest również latanie. Od 2008 r. jestem pilotem szybowcowym III klasy, a od 2010 samodzielnym skoczkiem spadochronowym, mam na swoim koncie ponad 80 skoków. Obecnie skaczę w całej Polsce i w Czechach. Odkąd pamiętam zawsze interesowałem się sportami ekstremalnymi związanymi z powietrzem.

A co z fotografią? To kolejny Twój „konik”?

Tak, w młodości nawet sam wywoływałem zdjęcia. Jednak jest to powiązane z pasją do latania, bo szczególnie specjalizuję się w zdjęciach lotniczych np. fotografuję skaczących spadochroniarzy itp. Jednak „przyziemna” fotografia też mnie interesuje, bo lubię robić zdjęcia ludziom – zwłaszcza portrety.

Trochę się tego nazbierało... to co jest w takim razie najważniejsze?

Zdecydowanie pisanie. Jest najbardziej pracowite, ale daje mi największą satysfakcję.

Jakie masz plany na przyszłość, jeśli chodzi o pisanie?

Przede wszystkim dokończyć zbiór opowiadań lotniczych, napisać dwie ➤

▶ kolejne powieści (sensacyjną i obyczajową). Pomysł już jest – teraz trzeba to tylko przelać na papier.

Jakie mógłbyś dać rady początkującym pisarzom?

Żeby pisać cokolwiek – trenować, to tak jak z każdą pracą, a potem zadbać o dobrego redaktora. Wiem, że moi czytelnicy widzą u mnie coraz większy postęp, ja też z czasem im więcej piszę, coraz bardziej się rozwijam warsztatowo.

Co ci daje pisarstwo?

Satysfakcję, robię to co lubię. Jednak przede wszystkim piszę dla czytelników, z którymi mam kontakt. Gdy piszą mi, że dana książka bardzo im się podobała, chwala ją – jest to dla mnie miłe. Liczę się jednak również z krytyką. Ilu czytelników, tyle gustów.

Co na to rodzina, znajomi?

Rodzice są dumni, nigdy nie odwołali mnie od tego. Natomiast moja siostra jest największą fanką, najwerniejszą czytelniczką. Moi przyjaciele czasami odnajdują siebie w niektórych bohaterach czy sytuacjach. Ale to jest nieuniknione.

Czy w pisarstwie też zdarzają się trudne chwile?

Miałem moment, że myślałem, że nie będę już pisał. Było to w czasie, gdy zawiesiłem działalność wydawniczą. Miałem wówczas wątpliwości, czy jest sens pisanie, a także co do wartości moich „dzieł”. Pojawiały się wtedy różne opinie co do walorów moich publikacji, musiałem dojrzeć do krytyki (choć niektóra była bolesna), odpocząć. Później przemyślałem niektóre sprawy, poprawiłem swoje książki

i... napisałem następną powieść.

Która Twoja książka jest według Ciebie najlepsza?

Według mnie to „Modliszka” – choć czytelnicy słabo ją ocenili. Natomiast „Umrzeć w deszczu” (pierwsza powieść) jest najlepiej odbierana przez czytelników, a ja z kolei nie mam o niej dobrego zdania.

Najprzyjemniejszy moment w Twojej karierze pisarskiej to...?

Gdy zdobyłem główną nagrodę w Ogólnopolskim Konkursie Literackim Mój Belfer 2012 za opowiadanie pt. „Tak jest kapitanie!” opublikowane w zbiorze pt. „Do widzenia.” Konkurs był organizowany przez Związek Nauczycielstwa Polskiego, przysłano na niego 210 prac. Moje opowiadanie jest autentyczną historią o moim nauczycielu z technikum. Najbardziej satysfakcjonujące było to, gdy zadzwoniła do mnie siostra głównego bohatera, która pochwaliła moje opowiadanie i podziękowała mi, że pamięć o jej bracie pozostała. Bardzo dużo to dla mnie znaczyło, była to moja osobista nagroda...

Jak godzisz swoje hobby ze służbą w policji?

W policji jestem od niedawna bo od listopada 2012 r., najpierw byłem w Szkole Policji w Katowicach, potem OPP w Piaseczynie na stażu adaptacyjnym – wtedy miałem mało czasu. Ale od końca sierpnia zacząłem regularną służbę, więc będę miał już czas po skończonej pracy.

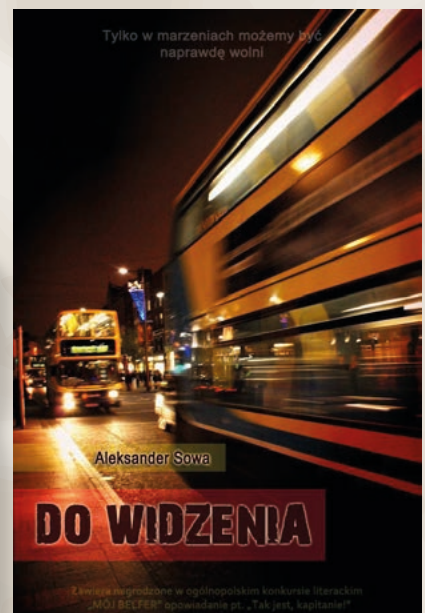
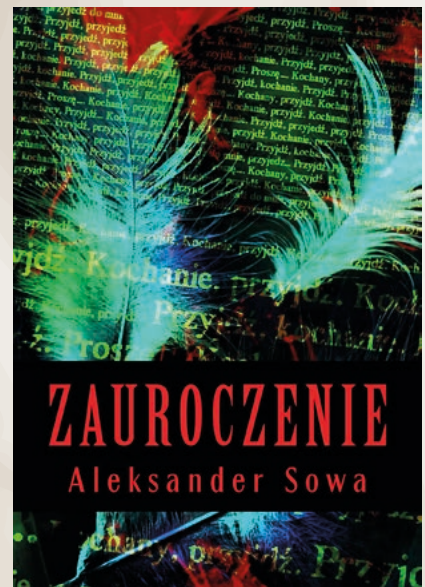
Dziękuję za rozmowę i życzę zrealizowania wszystkich planów. ■

Aleksander Sowa

34 lata, policjant, pisarz, autor publikacji, wśród których znajdziemy powieści, książki techniczne, a nawet praktyczne poradniki. Swoje publikacje wydaje w tradycyjnej formie książki papierowej, ale także jako publikacje elektroniczne (e-booki, audiobooki).

Urodził się w Paczkowie, ukończył Wydział Wychowania Fizycznego i Fizjoterapii Politechniki Opolskiej. Mieszka w Opolu, pisze artykuły, felietony i foto-

grafuje. Współpracuje z kilkoma wydawnictwami. Laureat nagród: głównej - plebiscytu internautów Najlepsza książka na lato 2010 portalu Granice.pl, za powieść pt. „Jeszcze jeden dzień w raju” oraz drugiej - plebiscytu Najlepsza książka na jesień 2010 portalu Granice.pl, za powieść pt. „Era Wodnika”, którą nominowano również do tytułu Najlepsza książka roku 2010. Jest pilotem szybowcowym. W listopadzie 2012 r. wstąpił do Policji, na co dzień pracuje w SPPP KWP Opole.

Biblioteczka

**NOWOŚCI
wydawnicze**

Bezpieczeństwo w trakcie konwojowania i doprowadzania osób

Film instruktażowy na płycie CD

MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

6

Bezpieczeństwo w trakcie konwojowania i doprowadzania osób

FILM
DYDAKTYCZNY

KATOWICE 2013

Film ukazuje szczegółowo następujące czynności: odprawę do służby konwojowej oraz jej przebieg i sposób dokumentowania, zadania dowódcy konwoju, sprawdzania różnego rodzaju samochodów konwojowych, postępowanie w sądzie, wprowadzanie i wyprowadzanie osoby konwojowanej do różnego rodzaju pojazdów, wejście konwojenta do przedziału pojazdu, w którym znajduje się osoba konwojowana.

Test sprawności fizycznej dla kandydatów ubiegających się o przyjęcie do służby w Policji

Film instruktażowy na płycie CD

FILM INSTRUKTAŻOWY

Test sprawności fizycznej dla kandydatów ubiegających się o przyjęcie do służby w Policji

KATOWICE 2014

Film instruktażowy przedstawia zakres i sposób przeprowadzania testu sprawności fizycznej realizowanego w ramach postępowania kwalifikacyjnego. Przedstawiono w nim prawidłowe sposoby wykonywania wszystkich ćwiczeń składających się na sprawnościowy tor przeszkód, jak również błędy powodujące przerwanie pokonywania toru przeszkód.

Film jest zamieszczony również na stronie internetowej Komendy Głównej Policji.

Strzelby gładkolufowe na wyposażeniu policji od 1994 roku

Budowa oraz zasada działania broni gładkolufowej umożliwia strzelanie różnymi rodzajami amunicji, przez co omawiana jednostka broni ma bardzo szerokie zastosowanie. Siła rażenia nowoczesnej strzelby jest olbrzymim środkiem wsparcia dla policjantów i żołnierzy walczących na krótkich odległościach, gdzie na dokładne celowanie nie ma praktycznie czasu, a liczy się przede wszystkim możliwość oddania skutecznego strzału.

MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

7

Strzelby gładkolufowe na wyposażeniu policji od 1994 roku

KATOWICE 2013

Protegere et prodesse VI. Kryminalistyka w walce z przestępczością. Materiały z konferencji

Publikacja jest zwięźczeniem konferencji zorganizowanej w czerwcu 2013 roku w Szkole Policji w Katowicach i na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach pt. „Kryminalistyka w walce z przestępczością”. Przedsięwzięcie zostało zainicjowane przy współpracy Laboratorium Kryminalistycznego Komendy Wojewódzkiej Policji w Katowicach, Katedry Kryminalistyki Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach oraz Szkoły Policji w Katowicach i miało na celu pogłębienie wiedzy oraz wymianę doświadczeń i poglądów w dziedzinie kryminalistyki. Tematyka wystąpień prelegentów podejmowała m.in. problematykę opiniowania i autoryzacji w opinii kryminalistycznej oraz badań śladów linii papilarnych, śladów traseologicznych, biologicznych i pamięciowych.

Obiekty Szkoły Policji w Katowicach

1999

2014

